

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. २६५२
क

Title गौतमतन्त्रम्

Author

Extent ८० पत्र Age सं. १८४८

Subject तन्त्र

नं. २००

नं. ६०३

गौतमसूत्र

नं. ६५१

6039

80

ALL
ALL

KASHMIR JAIL MADE

मोतसीयनंत्रम्

गो-
३-
१

ॐ नमः श्रीकृष्णाय प्रणम्य द्वारकानाथे गोपीजनम्
नोहरम् लिख्यते गौतमिते त्रैसर्वतंत्रोत्तमोत्तमम् सि
द्धाश्च मेव सन्धीमान् कदाचिद्गौतमो मुनिः तपः स्वा
ध्यायनिरतो भक्तिमान् पुरुषोत्तमः नमस्त्य नृशिरसा
विस्मंस्तवन् वाचा जनार्दनम् जपनकराभ्यां यत्तेशो ह
दाय्ययनतत्परः समस्तश्रुति तत्त्वज्ञ-इति ह्यस्य पुराण
वित् मंत्रौषधिक्रियावशयोगसिद्धोत्तमोत्तमोत्तमोत्तमो
र्थकाममोक्षार्थी नारदं प्रणिपत्य च विनयावनतो भूत्वा
पृथ्वाष्टुद्विजोत्तमः भगवन्कामदामेवः शूद्रस्यास्य
धिकारकाः विभिन्नफलदास्ते तत्रैकत्रफलदाभताः
एतत्समफलाः सर्वे नमंत्रा इति न श्रुतम् येन सर्वफ
लावाप्तिः सर्वेषां वेधुरेव यः सर्ववर्णाधिकारश्च ना
रीणां योग्य एव च ते बुद्धिभगवन्मंत्रं भूमसर्वार्थसिद्ध
ये तव नाविदितं किंचिद्विद्यते सचराचरे इति श्रुत्वा
निश्चेष्टो नत्वा विस्ममुवाच ह साधु एष्टं मया षेकं एष्टः
प्रोवाच पञ्चजः तथा ते कथयिष्यामि यथा प्रोक्तं स्वयं
वा सर्वकामाः प्रसिद्धं तिकृष्णमंत्रं जपाद्विज सर्वेषु मे
त्रवर्गेषु वैश्वेषु च सुच्यते गाणपत्येषु शैवेषु तथा शा
क्तेषु सत्रत वैश्वेषु समस्तेषु कृष्णमंत्राः फलाप्तये वि
शेषतो दशाहोऽयं जपमात्रेण सिद्धिदः मंत्रस्य ज्ञानमा
त्रेण लभेत्सु किंचित् विधाम् समस्तपापराशीनां तत्त
नोऽयं मुनीश्वर अनेन सदृशो मंत्रो जगत्स्वपित वि

यते अनेनाराधितः क्लृप्तः प्रसीदते वततलणाततस्य
संतेपतो वक्ष्ये सर्वसम्पत्कष्टाण्यस्वमे पद्मयोनिवापा
ग्रं देवराजं शचीपतिः श्रवापुस्त्रिदशाः स्वर्गवासीश
ते ह्यहस्यतिः पत्तिणामधिपः सोः भूद्गुरुदोः पिहिजे
तम कश्चित् क्लृप्तं समाराध्य यने शतमवाप्तवान् मेत्रे
ण क्लृप्तमाराध्य चन्द्रः सर्वजनप्रियः करोति स्ववशे का
मः सर्वान् कामान् मेन च मेत्राणां परमो मेत्रो गुह्यानां
गुह्यमुत्तमम् मेत्रराजमिमं ज्ञात्वा कृतार्थो जायते नरः
पुत्रवान् धनवान् वापमीलस्मीवान् पशुवान् भवेत् स
भगः सस्मृतः श्लाघ्यो यशस्वी कीर्तिमान् भवेत् सर्वलो
काभिरामः स्यात् सर्वज्ञश्च भवेत् नरः अनेन त्रिषु लोकेषु
गता मुक्तिं मुमुक्षुतवः मेत्रेणानेन मेत्रज्ञो भक्तिः स्यात् प्रे
मलक्षणा समस्त तीर्थं पूतश्च समस्त त्रपावनः रेवे
रिव उग्रायुधः शुवेरिव शुचिः सदा शंकरस्य वसिष्ठो
विष्णोरिव समाश्रयः वह्ना किमिहोक्तेन रहस्यं शृणु
गौतम निर्वाणफलदो मेत्रः किमेतैर्वहजल्पितैः ॥
इति श्री गौतमीये महातेजराजे सर्वतेजोत्तमोत्तमे दशा
क्षरफलाध्यायः ॥ गौतम उवाच समस्त वेदतत्तज्ज्ञ
सर्वागमविशारद श्रुनाबुहिमेव लन् मेत्रराजे द
शाक्षरम् नारद उवाच श्रुना संप्रवक्ष्यामि विधानं
मुनिनिर्मितम् यावत् मेत्रः ऋषिच्छन्दो देवतादीन् पु
क्रमात् खोताक्षरं समुद्रमत्रयोदशस्वरनितम् पाणित्

मो.
ने
२

र्यस्वरयुतेच्छांतेधोतेतथाद्वयम् अस्तत्तात्परमुदृत्ये
 कतोमांसयुग्मकम् पतुर्य्यमुखवृत्तेनपवनः स्वाह्या
 न्वित्तम दशाक्षरमनुः प्रोक्तीट्टष्टफलप्रदः तेनगो
 पीजनवल्लभायस्वाहा वीजेशक्तिंचवक्ष्यामिब्रह्मचिच्च
 परात्परः ब्रह्माणमाययासाईमांसांणानादविन्दुकम्
 एतद्बीजं समाख्याते क्लृप्ततत्त्वे परात्परम् शुक्राणाम
 स्तोत्रेणैव हतेन संयुतम् गगने मुखवृत्तेन प्रोक्ता
 शक्तिः परात्परा एषा शक्तिः परासूक्ष्मा नित्या समित्
 प्रदायिनी ईश्वरो जगत्तो वीजं शक्तिर्गुणमयी तथा पर
 मात्मा तथा बुद्धिर्वायुः कुंडलिनीति च चतुर्विधे वीजश
 क्ती सर्वमंत्रेषु चिंतयेत् वितयंतत्र सामास्यं तदिदानीं
 निरूप्यते ईश्वरो जगत्तो वीजं शक्तिर्गुणमयी तथा प्रकृतिः पु
 रुषश्चैव नित्यः कालश्च सततम् तत्त्वानि चेश्वरश्चैव ब्रह्मे
 तियंचमंस्तत् सगंजः पुरुषश्चेति तूर्याख्या प्रकृ
 तिः परा तत्त्वानि मांसरूपाणि कालश्च तत्त्वरूपकः ई
 श्वराख्या भवेत्त्रादो विन्दुश्चेत्यविष्णुः एतदिज्ञा
 नमात्रेण जीवन्मुक्तो महीचरेत् नास्य कालकलापे
 तानतीर्थाय तनानि च क्लींकारादस्त्वजद्विष्यमिति
 प्राहः श्रुतेर्गिरः लकारात् पृथिवीजाता ककाराज्ज
 लसम्भवः ईकारादग्निरुत्पन्नो नादाद्वायुरजायते
 विन्दोराकाशसम्भूतिरिति भूतार्थको मनुः :: ::

स्वशास्त्रेनवत्तेत्रजःहेतिवित्प्रकृतिःपरा तयोरेकस
 मुद्रुतिमुकवेष्टनकारणकः अतएवहिविषयसलयः
 स्वाहोर्णकेभवेत् गोपीतिप्रकृतिविन्द्याजनस्तत्रस
 मूहकम् अनयोराप्रयव्यात्माकारणत्वेनचेष्टरः सा
 न्दानन्दः परंज्योतिर्वलभेनचकण्यते विपादुड्डेत्
 पुरुषइत्याहुः प्रथमागिरः वीजोच्चारणमात्रेणवित्स
 भावःप्रजायते वल्लभेनचतादात्म्यस्वाहयात्तानदाय
 कम् इत्येवंकथितेतत्तुमुनेवेव्रत्तसन्मतम् अथवा
 गोपीप्रकृतिर्जनस्तदंशमंडलम् अनयोर्वलभःस्वा
 मीकृष्णाख्यइष्टरःस्मृतः कार्यकारणयोरीशःश्रुति
 भिस्तेनगीयते अनेकजन्मसिद्धान्तगोपीनांपतिरेववा
 नन्दनन्दन-इत्युक्तैस्तेलोक्यानन्दवर्द्धनः चित्तयेदिर
 जोमंत्रीसर्वसम्पत्तिहेतवे दशानामपितत्त्वानांसाती
 वेत्तातथात्तरं दशाक्षरइतिव्यातोमंत्रराजःपरात्पर
 लभवीजस्वभावत्वात् दशाक्षरइतिकथ्यतेवीजपूर्वो
 जपश्चात्परहस्यकथितंमुने नारदोऽस्यमुनिःप्रोक्तश्च
 द्योविगाडितिस्रुतम् श्रीकृष्णदेवताचास्यडर्गाधिष्ठा
 तृदेवता महेश्वरमुवाजज्ञात्वायःसात्तातपसामनुम्
 संसाधयतिमुद्रात्मासतस्रःषिरीरितः पुरुषात्मस
 केचास्यपुरुषार्थवत्तष्टये ऋषिस्तुतोऽपरिज्ञानात्रम
 त्रःफलभागभवेत् दीवत्संयातिमंत्राणांविनियोगम
 जानताम् मंत्रासममयो वत्येष्टष्टष्टफलप्रदं प्रणवा

भ्यां पुटे कृत्वा नमोऽन्तादशावर्णकान् दत्तांगुष्ठादिवा
मांते मासः स्यात् सृष्टिरीरिता वामांगुष्ठादिदत्तांते सं
हतिः परिकीर्तिता उभयोः करयोर्ज्येष्ठा पूर्विकास्थि
तिरुच्यते संहतिः परिकीर्तिता उभयोः करयोर्ज्येष्ठा
पूर्विकास्थितिरुच्यते संहतिर्देवसेचानोहारिणी परि
कीर्तिता विद्याप्रदा च सृष्ट्या वर्णानां शुद्धचेतसां स्थि
तेषां दृग्दृश्यानां त्रयं कामानुरूपतः सहाजिनेवा
न प्रस्थे स्थितं तं कश्चिद्विच्छति संहारांतो मुनीनां च विवि
कस्य च सर्वेशः त्वा सत्रयं सदा कार्यमशक्तावेकमेव हि
वर्नमांसां स्तथा मंत्री देहे च परिवित्तं सेतु हस्तमुले कू
परके मणि वन्येऽङ्गुलिमूले अंगुल्यग्रे च विमस्य पाद
यो रुपरित्यसेतु हस्तमुलादि सृष्टिः स्थानमणि वंधात्
स्थितिः सृष्ट्या अंगुल्यग्रात् संहतिः स्यात् स्थितं तं त्रितयं
त्यसेतु ततः करोगयोर्मांसां स्तथेव परिकीर्तिताः आच
क्रायतथा स्वाहा अंगुष्ठाभ्यां नमो भवेत् विवक्राय स्वाहेति
च तज्जतीभ्यां तथोच्चरेत् सचक्राय तथा स्वाहामध्यमाभ्यां
तथोच्चरेत् त्रैलोक्यपरत्ता चक्राय स्वाहेत्यनामिकेतथा
असृगांत चक्राय स्वाहा कनिष्ठयोर्नमः रुक्मिणी प्रकृति
र्वा मांसात्तादस्तविग्रहा दक्षिणः पुरुषः प्रोक्ता मोतिरु
विषविग्रहः संयोगात् करयोरेव परातत्वं प्रजायते अतए
समस्तांतां वस्तुनां शोधने सृष्टे पंचगानिततः कुर्यादंगमे
त्रेण देशिकः पंचगानि मनोयत्र तत्रेन विवर्जयेत् आचक्राय
तथा स्वाहा हृदयाय नमो वदेत् अंगुष्ठरहितेनैव करेण
हृदये स्यात् विवक्राय तथा स्वाहा शिरसे स्वाहेति सवदेत्

शिरसि विमसेन हतं ते ये वकरणात्तया शुचक्राय तया
हाशिवाये वषट्चरेत् तथा योऽङ्गुष्ठमुष्णान् शिवाग्रोप
रिविमसेत् त्रैलोक्यरक्षणवक्राय स्वाहेतिक वचा यद्दे
हलाभ्यां शिरश्चालभ्य पादौ तं संस्पृशेदयतिः असंगतकच
क्राय स्वाहा स्वाय फड्चरेत् जडोऽङ्गुलत्रितयच्छाटिकाभि
र्द्विषोदश वन्ये म्मुनिशार्हलनिममासोऽयमीरितः इत्य
माणो हृदात्मानो हृदये स्यात्त्रिदात्मकः क्रियते तत्परात्मा
च हन्मंत्रेण च देशिकः सर्वज्ञादिगुणात्तरी संविदुपपरा
त्मनि क्रियते विषयाहारः शिरोमंत्रेण धीमता हृच्छिरोरु
पचित्राममयताभावचेतना क्रियते निजदेवस्य शिरोमंत्रे
ण सादरम् मंत्रात्मकस्य देवस्य मंत्रवाच्येन तेजसा सर्वतो
वर्ममंत्रेण क्रियतेऽनन्यसंभृतिः यद्ददाति परं ज्ञानं संवि
दुपपरात्मनि हृदयादिमये तेजः स्यादेतन्नेत्रसंज्ञकम्
आध्यात्मिकादिरूपेयत्सायकस्य विनाशयित् अविद्या
यात्तमंत्रे तत्परं धाम समीरितम् गौतम उवाच ब्रह्म
नृब्रह्मविदोऽष्टसर्वभूतहितैरतः त्वमेव ह्यस्य देवस्य
अंतर्यामी निरामयः अविद्यादोषनिर्मुक्तः समंत्रव्रतमे
यतः सर्वलोकैकगमनः सर्वलोकैकतत्त्ववित् सर्वानु
भवसाक्षी त्वं सर्वदेवनमस्कृतः इदानीं श्रीतमिच्छामि
मंत्रराजे परात्परम् अष्टादशोर्णमंत्रस्तु गुप्ताद्गुह्यात्
रः स्मृतः तं मंत्रं श्रीतमिच्छामि यदियोग्योऽस्मि स तम भवा
णं वनिमन्मोतमुडर्तमिहार्हसि इत्यादिस्तुतिभिः स्तुता

गो-
ते-
ध

प्राणम्यच पुनः पुनः पार्श्वमासाद्य तद्वक्त्रमतिरासीत्तनीश्वरः
नारद उवाच साधु एष्टु तया ब्रह्मन्मया पिब्रह्मणः स्मृतः मे
त्रराजो मुनिश्च सर्ववेदागमावुगः ततः प्रभृतिविप्रैर्देह-
रितामाप्तवानहं तव सेहात् प्रवक्ष्यामि यतस्त्वे पुरुषप्रियः क्ली-
कारं पूर्वमुवाच कृष्णतूर्यपदात्तिर्गोविन्दं च तथोक्ता तद-
शास्त्रं तथोच्यते भक्त्या ते प्रणिपन्ना च कथितो मे त्रनायकः
गुह्याद् गुह्यतरो ह्येष वाञ्छाविता मणिः स्मृतः शौनकाद्या-
श्च मुनयस्तप्या ये देवमुख्यकाः मे त्रराजपरिज्ञानात् स यत्न-
तस्मात्प्राप्ता गताः कृष्णशब्दश्च सत्पार्थो न श्रूयते तत्स्वरूपकः
स्वावरूपो भवेदात्मा भावानन्दमयस्ततः गोशब्देन ज्ञानम-
र्कितेन विदितं तत्तत्प्रभुं गोशब्दाद्विद इत्युक्तं तेन राक्षस-
ने विभुं पदं ते कथिता मे त्रवासना मुनि सत्तम पतञ्ज-
ज्ञानाद्युभावेन जीवन्मुक्तो न चाप्यथा किमप्येन वद-
केन स्मरणाच्चास्य मे त्रवित् जीवन्मुक्तो न सदेहो विस्म-
रेव न संशयः नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तो गायत्री छन्द उ-
च्यते कृष्णः प्रकृतिरेतस्य दुर्गायिष्ठा देवता वासुदे-
वः संकर्षणः प्रद्युम्नश्चानिरुद्धकः नारायण इति
ख्यातः पदपंचात्मकः परः अक्षरार्थस्तु कथितः
पदनाम इतीरितः तस्माद्विज्ञाय वै मे त्री पुरुषा-
र्थावतष्टयं लभते नात्र संदेहः

सत्यं सत्यं हि गो

तम ॥

वीजशक्तीपुराप्रोक्तो विनियोगश्च पूर्ववत् पंचांगानि
मनीरस्पदपंचकयोजनात् ब्रह्मरन्ध्रे भ्रुवोर्मध्ये जि
ह्वाकूपे तथा पुनः कंठदेशे हृदि तथा नाभौ लिङ्गे च
मूले कं व्राणद्वये च त्रयोश्रकर्णयोर्विम्यसेदिति ब्रह्म
रन्ध्रे पुनः सर्वव्यापकत्रयमाचरेत् मूर्ध्नि एव कंठे हृदि
नाभौ मूले च पदपंचकम् रोहा वरोहतो तस्य केशवा
द्यानधीत्यसेत् वर्णम्यासे पुनः कृत्वा केशवाद्योस्ततो
त्यसेत् भूतशुद्धिलिपि म्यासे विनायस्तप्रपूजयेत् विप
रीतफलं दद्यादभक्त्या पूजने याथा मातृकाद्विविधा प्रो
क्ता पराचाप्यपरा तथा सप्तस्मृतः परा म्यास्या अपरा वा
सुदेशके अष्टातर्मातृकाम्यासो मूलाधारे च तर्दले स्व
त्राभे वशास्य स चतुर्वर्णा विभूषिते षडदले वैशुतनिभे
स्वाधिष्ठानेः नलत्रिषि वभमैर्यरे लेयुक्तेर्वित्पूभासि
तमस्तकैः अनाहते द्वादशारे प्रवालरुचिसन्निभे कादि
ठांतदले युक्ते योनिनां हृदयंगमे विशुद्धेषां द्वादशदिने
भस्माभेस्वरभूषिते आज्ञाचक्रे तचंद्राभे द्विदले हस्तरेजि
ते सहस्रारसणिनिभे सर्ववर्णविभूषिते अकथादित्रि
रेखात्मकहस्तत्रयभूषिते तन्मध्ये परिवित्तुं च हृदि स्थि
तिलयात्मकं एवं समाहितमना ध्यायेत् आसोऽयमांत
रः मूलादिब्रह्मरन्ध्रे तं विसृज्यायेच्चिदात्मकं वित्तुं शु
तस्य आसौ रैस्तर्पयेत् मातृकां त्यसेत् एकैकं वर्णमुच्चा
र्य मूलाधाराद्भ्रुवोतकं नमो नंतमिति म्यास आचोतः

परिकीर्तितः वासं वै मातृकाया संस्पृष्टा वरहितो मम
ललाटमुखवृत्तातिश्रुतिज्ञाणेषु गंडयोः श्रोत्रदंतोत्त
मांगासेदोः पतसंध्यग्रकेषु च पाशयोः पृष्ठतो नाभौ
जठरे हृदयं शक्रे ककुभे शेषे च हस्तपूर्वपाणिपादयुगे
तथा जठराग्नये नैवेद्यमातृकार्णान् यथा क्रमात् च
तर्ज्यामातृकाप्रोक्ता केवला विदुः संयुता सविसर्गा सो
भयावरहस्यं शुण्डा कथ्यते विद्याकरी केवला च सोभ
या भक्तिदायिका सविसर्गा पुत्रप्रदा सविदुर्वित्तदा
यिनी केशवा दिततो मा संकुर्यात्साधकसत्तमः ऋषिः
प्रजापतिश्चंदोगायत्री देवता पुनः श्रद्धालुः श्रीहरिः प्रो
क्तः श्रीबीजेन षडंगकं करं शुद्धि विधानं च विधाय ध्या
नमाचरेत् उद्यदादित्यशंकाशतमजाम्बूनदप्रभं कम
लावसुधाशोभिषा संहृदं परात्परं विवित्ररत्नविहि
तना नालंकारभूषितं पीतवस्त्रपरीधानं शोखकोमो
दकीकरं वामतश्चक्रपमेच ध्यात्वेवं वित्तसेततः प्र
णवेष्टुं सर्वसुखार्थं श्रीबीजं तदनंतरं मातृकार्णं ततो म
से हृदयामिततप्रकारकं केशवं वित्तसेतकीर्त्या कामा
नारायणं तसेत् माधवं तद्विषुदितं गोविन्दं पुष्टिं संयु
तं ध्यात्वा विसृज्यातिष्ठते मधुसूदनमेव च त्रिविक्रमं च
क्रियया वामतं दयया तसेत् श्रीधरं मेधया हृषीकेशं
हर्षयुतं तसेत् श्रद्धया बुजनाभं चलज्जादामोदरोत्त
तः वासुदेवं ततो मसेत् लक्ष्म्या संकषां ततः ॥

सरस्वत्याततः प्रीत्या प्रयुम्नेवानिरुद्धके रत्या चक्रिज
येडुर्गादिनौशां गीणा प्रभा खड्गिसतेषां विचंडेवा
एणाचहालिनं त्यसेत् विलासिन्मा मूषलिनं मूलिनं वि
जयायुते पाशिनं विरजायुक्तं विश्वयोक्ताशिनं त्यसेत्
मुकुटश्च विनदयासनदानेन्दो न्यसेत् स्मृत्याचनन्दिने
ऋद्यानरं नरकजित् समुद्रया हरिश्चुडी क्लृप्तभक्तीबु
द्धिसंयोगे च सात्वते मत्पाशौरीतमेषूरमेतथोमाजना
ईनौ च क्लेदिताभूथरं विश्वमूर्तिं क्लिप्ताततो त्यसेत् वै
कुंठवसथे चैव वसथी पुरुषोत्तमौ वलीच परयायुक्तो
वलानुजपरायणे वालश्च सूक्ष्मयायुक्तो ह्यसन्नः सथ
यायुतः ह्यसन्नप्रज्ञयायुक्तो ह्यसन्नैव प्रभायुतः वराहो
निशयायुक्तो विमलोऽभ्याययायुतः विद्युता नरसिंहेन
कथिताः शिवशक्तयः एवमंगेषु वित्यस्य धात्वा एव
समाहितः भक्त्या त एज देवसोः भीष्टफलमाप्नुयात्
केशवादि रयं न्यासीत्या समात्रेण देहिनां अच्युत त्वं ददा
त्येव सत्यं सत्यं न संशयः केशवाचारमेषणामाः सर्वनाग
यणाः स्मृताः शाखचक्रगदापमलसद्भुजचतुष्टयाः शा
चेगीपीशगीपीचशपचेगंशपांगच शंगं चमेषापेगं च
दलिणोर्दकरं क्रमात् नमोन्तां स मुच्चार्य नारायणम
नुवदेत् प्राणात्माने तथोच्चार्य केशवाय इति स्मरेत्
कीर्त्ये च मनसा युक्त इत्यादि न्या समाचरेत् मुमुक्षु वश्च
यतयश्चरे पुन्या समुत्तमं एवं वा वित्यसेत्यां सलस्मीवीज

मो.
ते
६

७२: सरं सृतिर्धृतिर्महालक्ष्मीः प्राप्नोते हरितां व्रजेत् वा
गुभवाद्येन्यसेन्यासेवागीशात्ममवासुयात् यद्यदाद्येन्य
सेन्यासेनदीजैरेगकल्पने तत्त्वमासेततः कुर्यात्साध
कः सिद्धिहेतवे कृतेनयेन श्रीदेवरूपतामेवयात्पसौ मा
दिकांतामथाणां स्त्रीजीजामेकैकशोचरेत् नमः पराधेन
चार्यततस्तत्त्वात्मनेनमः जीवप्राणद्वयं चोक्ता सर्वांगेषु
प्रविन्यसेत् ततो हृदयमध्ये च तत्त्वत्रये च विन्यसेत् देवीजं
मतितत्त्वंच फमहेकारमेव च पंवीजं च मनस्तत्त्वमित्येवं
वितयेन्यसेत् नंवीजं शततत्त्वंच न्यसेत् मोलौततः परं दे
वीजं स्पर्शतत्त्वंच विन्यसेदानने सधीः देवीजं रूपतत्त्वंच
हृदये विन्यसेत्ततः पंवीजं रसतत्त्वंच विन्यसेदथ पुष्प
के तंवीजं गंधतत्त्वंच पादयोरथ विन्यसेत् एंवीजं श्री
त्रतत्त्वंच श्रीत्रयोरिव विन्यसेत् देवीजं तत्त्वंच विन्य
सेत्त्वचिसाधकः उंवीजं नेत्रतत्त्वंच नेत्रयोरिव विन्यसेत्
ठंवीजं रसनातत्त्वंच रसनायामथो न्यसेत् कूंवीजं घ्राण
तत्त्वंच नासिकायोः प्रविन्यसेत् जंवीजं वाक्यतत्त्वंच वि
न्यसेद्वाचिसाधकः कंवीजं पाणितत्त्वंच पाण्योरिव प्र
विन्यसेत् जंवीजं पादतत्त्वंच पादयोरिव विन्यसेत् हूंवीजं
पापुतत्त्वंच पायो न्यसेत् समाहितः चंवीजं लिंगतत्त्वंच वि
न्यसेदथ शिप्राके उंवीजं तत्त्वमाकाशपुनर्मौलौ प्रवि
न्यसेत् चंवीजं वायुतत्त्वंच वदने विन्यसेत् पुनः गंवीजं
तेजस्तत्त्वंच विन्यसेत् हृदये सधीः :: ::

लेवीजेजलतत्त्वंचपुनः शिश्नेप्रविश्यसेत् कंवीजेष्टि
वीतत्त्वंविमसेत्पादयोः पुनः शोवीजेहृत्प्राणरीकत
त्वेहृदिप्रविमसेत् हेवीजे सूर्यमंडलतत्त्वेहृदिप्रविमसे
त् संवीजेवन्दमण्डलतत्त्वंतत्रप्रविमसेत् वंवीजेवहृ
मण्डलतत्त्वेतत्रैवविमसेत् संपरमेष्ठीतत्त्वंचवासदेवच
मूडेनियंवीजमथपुस्तत्त्वंसंकर्षणमथोमुखे लेवीजे
विमसेत्तत्त्वंचप्रयुज्जहृदिविमसेत् वंवीजेनिवृत्तितत्त्वंच
निरुद्धमुपस्थके लेवीजेसर्वतत्त्वंचपादेनारायणमसे
त् द्वौवीजेकोपतत्त्वंचहृत्सिंहंसर्वगात्रके एवंतत्त्वानि
विमस्यप्राणायामसमाचरेत् दशाक्षरेणचित्तत्रयप्रवृत्तिं
प्रातिरेचयेत् पूरयेद्वामयातद्वह्मरयेत्तत्प्रमाणतः
प्राणायामोभवेदेकोरेचक पूरककुम्भकैः अष्टादशा
रेचैतद्वह्मशैवंसमाचरेत् एकेनरेचयेत् कामवीजेनै
वष्टयकष्टयक पूरयेत् समजमेनविंशत्यातेनधारये
त् सर्वेषुकुलमंत्रेषुवीजेनानेनचाचरेत् अथवासव
मंत्रेषुवर्णानुक्रमतो जपन् प्राणायामचरेत्संजीरेचक
पूरककुम्भकैः मंत्रप्राणायामः प्रोक्तोयौगिकं कथया
मिते रेचयेद्वह्नयाविद्वानमात्राष्टोऽशकेनच द्वाविंश
मात्रयासूर्यचतुःषष्ट्यातुधारयेत् एकश्चासंश्लेषकमात्र
मात्रायोनियमोमतः वामशानुनिहस्तस्यभ्रमणंयावताभ
वेत् कालेनमात्रासाक्षेया मुनिभिर्वेदपारगैः प्राणायामी
हिथाप्रोक्तः सगर्भश्चनिगर्भकः सगर्भोमंत्रजापेनमात्र

मो.
ने
७

यासंख्यया भवेत् प्राणायामात्परंतत्प्राणायामात्परं
तपः प्राणायामात्परं ज्ञानं प्राणायामात्परं पदम् प्रा
णायामात्परं योगयोगः प्राणायामात्परं यत्ने नास्ति ना
स्ति पुनर्नास्ति कथितं तव सव्रत वत्सराभ्यासयोगेन ब्र
ह्मसाक्षाद्भवेद्भुवम् चैतन्मावरणं यद्दयत्सीयते नात्र
संशयः प्राणायामे विना मुक्तिमार्गो नास्ति मयोदितं प्राणा
यामे विना यच्च साधने तदफलं भवेत् प्राणायामेण मुनयः
सिद्धिमाप्नुर्वात्यथा प्राणायामपरो योगीनयोगीशिव
एव सः गमनागमने वायोः प्राणस्थधारणे तथा प्राणाय
म इति प्रोक्तो योगशास्त्रविशारदः प्राणो वायुरिति व्यात-
श्रायामेतन्निरोधने प्राणायाम इति प्रोक्तो योगीनां योगसा
धने श्रयत्तयोर्विधीयते नासिकापुटचारिणः रेचयेदुत्त
यानासा एरयेद्दामतस्ततः द्वात्रिंशदभ्यसन्मेव प्राणा
यामः स उच्यते ब्रह्महत्यासुरापानमगम्यागमने तथा
सर्वमाशुदहत्येव प्राणायामेन वैद्विज भुणक्त्यादिपा
पानिनाशयेन्मासमात्रके प्रातःसायं चरेत्त्रिंशोऽष्टा प्रा
णसंयमेनाशयेत् सर्वपापानितूलराक्षिमिवानलः
सर्वेषामेव पापानां प्रायश्चित्तमिदं सततम् स्वदेहसंय
यासंचवर्मात्सृज्यनिरामयः प्राणायामात्तथा धत्तस
विद्याकामकर्मजां अथवा किं बहुक्तेन शृणोतममह
वः प्राणायामात्त्रिपरो योगिना मुक्तिसिद्धये प्राणायामे
विधायै संदेहे पीठानिवित्यसेत् आधारशक्तिं प्रकृतिं

कूर्मशूकरमेव च पृथिवीतीरसिन्धुचक्षेतद्दीपंचम
यतः तत्तथैरत्नगोहंचसर्वाभीष्टफलप्रदं गेहमध्ये
कल्पवृक्षं सर्वरत्नमहोज्ज्वलं दत्तोपोदसिणकटौ तथा
वामद्वये पुनः धर्मज्ञानेव वैराग्ये वित्त्यसे देश्वरे तथा
शुक्लपाशेनाभिपाशेन च पूर्वोक्तवित्त्यसेन वित्त्यस्यैव पु
नर्हृदि पद्मं विश्वमये ममेतत् प्रकृत्यष्टलसत्पञ्चविकार
मयकेशरं तत्तथैवित्त्यसे तन्मन्त्री पञ्चाशद्वर्णाकारिणो
प्रणवस्य विभिर्मन्त्रैर्वित्त्यसे तन्मण्डलत्रयं कलाभिः सहितं
तद्दृष्ट्वा द्वादशोऽङ्गुलीः आकारो कारमपराः प्रणवोऽङ्गो
द्वादशराः ब्रह्मवित्त्यमहेशाख्याः समष्टिर्विष्टरूपकाः
समष्ट्या केवलं ब्रह्मसच्चिदानन्दलक्षणं स्वबीजपूर्वका
स्तत्र सत्त्वं दीनयवित्त्यसत्तत्तदंशेनैव मतिमान् तत्तसेदात्म
चतुष्टयं आत्मा तदात्मपरमात्मज्ञानात्मानश्च ते मताः
आत्मा सौ जगत्सूत्रो विष्णुः आत्मा विश्वरूपकः नामाद्यवी
जसहितं हृत्मध्ये च व्यवस्थितं अतएव हृदि तस्यैव द्वाभ्य
तिर्हृदये स्थिता अंतरंगतया चायं अंतरात्मा हृदंतरे म
नो मयस्तेजसा ख्यश्चांतरिद्विष्यति हृतिष्ठकं अतएव मुने
चायं अंतरात्मेति कीर्त्यते अंवीजा वासगदिते तत्पूर्ववि
त्त्यसेन संधीः रमायात्मसुषुप्ताख्यो मनो व्यावृत्तिहारकः
विलये चेन्द्रिये तत्र सुमुखः केवलस्थितः पंवीजा तपरमा
त्मानं यजेत् सर्वाय सिद्धये संकर्षणश्चानिरुद्धः प्रभुमन्त्रे
ति तत्रयं ज्ञानात्मा सौवासुदेवः स्वयम्भू प्राज्ञरूपकः ह

गो.
ते
८

त्रिजयेविलीनेतिकेवलं सखचितकलः सखात्मावास
देवोः सौचितकलाप्रकृतिः परा वीजेतस्यप्रवक्ष्यामिके
वलं सखचितमये वेदत्रयोदृते सारं सर्वकारणकारण
केशवेषुष्टशक्तीश्चचाष्टप्रकृतिरूपिणी मध्यशक्तिः प
राख्यावचिदानन्दस्वरूपिणी विमलोत्कर्षिणी ज्ञानाक्रि
यायोगावशक्तयः प्रह्लासत्पातयेशानानुग्रहानवमीरू
ता नवशक्तीः प्रविमस्यस्यसेतत्रमहामनु नमोभगवते
प्रोक्ता सर्वभूतात्मनेपदे वासुदेवपदं दे. न्तसर्वात्मयोग
संयुते विज्ञेयं च ततो योगपद्मपीठात्मनेनमः अयेपीठ
मनुः प्रोक्तः सर्वभूतात्मकः परः प्रणामलंकोमलधामत
त्रोपरिविचिंतियेत् इति श्रीगोतमीयतंत्रे सर्वतंत्रोत्तमो
त्तमे द्वितीयोऽध्यायः अष्टाविलं न्यासनालं शृणुष्व
हितो नय नित्यन्यासाः पुराप्रोक्ता ये विना विफला भवेत्
मंत्रतंत्रात्मना सर्वाः प्रकारेणाप्यनुष्ठिताः फलाधिके
क्ष्णान्यासान् समस्तपुरुषार्थदान् शृणुवक्ष्यामि विप्रे
त्येन विसृमयो भवेत् स्वरसदृकं यथापूर्वपश्चात्
स्वरसदृकं मुनिं द्वादशकं तद्वद्वेदेन संयुते कलाये
विमसे द्वात्राकेशवसुसमाहितः नारायणं च जठरे अर्घ्यं प्रा
सह संयुतं हृदये माधवं चैव मंत्रेण सह संयुतम् गोविदे
गलकूपे च वरुणेन प्रविमसेत् भुजोते दक्षिणे मसे दभर्गे
एवमभ्यसूदनं पद्मनाभं दत्तगले मसे द्विपुसतायुते दोमो
दरमखिन्देण वामपार्श्वे मसेत् सुधीः भुजोते वासुदेवं च पुष्पा
सह प्रविमसेत् ॥

वाभगलेसंकर्षणं पृथग्येन ववित्यसेत् पृष्टदेशे च
प्रचुम्बितवृष्टासहप्रवित्यसेत् कर्तृदेशेऽतिरुद्धं तं वि
सृतासहप्रवित्यसेत् द्वादशाक्षरं मंत्रं वरवित्यसेद्द्वार
न्यके वासुदेवो भवेत्साक्षाद्वापितस्तस्मिन् जसा वि
मात्रिकं समुद्रुत्पन्नमाभगवते लिखेत् वासुदेवं च त
था च मंत्रोऽयं स रापादयः स्य विज्ञानमात्रेण वासुदे
वः प्रजायते मनुसंप्रुतितां स्येत्मात्कां विष्णुमात्र
म् तेनैव मंत्रे सिद्धिः स्यादोषसंघातनाशनात् दशाक्ष
गोलकस्यासंवत्सरे संभूतिदायकम् मंत्रदशाक्षरं तिमघं
गोपनीयं प्रजायते आधारेण धजेनाभो हृदि गलमुखं
शकैर्दुर्द्वये कन्यरायोनाभ्यां कुक्षौ स्तनद्वये पार्श्वद्वये
तथा श्रोत्रेण मस्तकास्ये च नेत्रयोः कर्णेनासिकयोस्त
द्वयकण्ठो लेकरसन्निधुतद्वेष्टादयोः सन्धौ तद्वेष्ट
पिचादरात् मस्तके तत्प्रतीच्यादिदिशा स व्यापकं स्य
सेत् दोषोक्तस्थाना रुद्धये मंत्री शिरोलास्यकं ठदेशके अ
तिरुद्धं तं के वामजानुप्रपत्तस्य वित्यसेत् श्रोत्रगण्डश
योर्नस्ये हस्तो जपाश्वस्त्रिगुरौ जानुजं चोच्चिपुगले रश्मिं
वर्णान् प्रवित्यसेत् विभूतिपञ्जरन्यासः सर्वभूतिप्रवर्त
कः दशाक्षरं ततो मसे दृष्टां शीघ्रं सिद्धये पृथिव्यपते
जो मरुद्वयहिपंचतत्त्वकम् अंशकारो महतत्त्वतथा
प्रकृतिपुरुषौ परमा निश्मानि तत्त्वानि यथावदव
धारय पादात्पुरुद्वये वक्त्रे मूर्डि एव च स्यसेत्ततः हृदि

द्वयं त्रयं व्याख्यासर्वो गे वित्तसेतुसुधीः मस्तकादिततो
 त्पस्मिद्वावत्तपदावसानकम् अयं मासो गुप्ततमो मेश
 णोशीघ्रसिद्धिदः कथ्योत्प्रेषुपि गोपालमंत्रेषुपिविशाल
 धीः दशाक्षरस्ववर्णश्चसंहारक्रमतो मसेत् स्मृतिमासे
 मनोरस्ववर्णान्विपरीतामसेत् एकैकाक्षरमुच्चार्य न
 मोऽनेनेततः पठेत् पुरायेति च तत्त्ववित्तदेनेन मसास
 ह मनसा वा न्यसेत् आसान् पुष्पेनैवाथ वा मुने अंगुष्ठाना
 मिकाभ्यां वा अन्यथा विफले भवेत् इति श्रीगौतमीये मरु
 ते त्रे सर्वतंत्रे सर्वतंत्रोत्तमोत्तमे काम्यमासो नाम तृतीयो
 ध्यायः अथ हस्तावनं ध्यायेत् सर्वदेवनमस्कृतम् स
 र्वतंत्रकुसुमोपेतं पतत्रिगणनादितं भ्रमद्भ्रमरकं का
 रमुत्तरीकृतदिं मुत्तम् कालिन्दीजलकल्लालशीतला
 निलसेवितम् नाना पुष्पलतावदहत्तषण्णैश्च मण्डित
 म् समानोदितचन्द्रार्कतेजो दीपनदीपितम् कमलो
 त्पलकङ्कारधूलीधूसरितोत्तरम् शाखास्त्रगगणाकी
 र्णं नानादृगनिषेवितम् द्वाविंशद्दहनसंकीर्तं वैकुण्ठाद
 तिस्रोऽव्ययम् पुरन्दरमुत्तैर्देवैः सर्वतः समधिष्ठितम्
 तन्मध्ये रत्नभूमिं च सूर्यायुतसमप्रभाम् तत्र कल्पत
 रुद्याने नियते रत्नवर्षणम् माणिक्यशिखरोत्थासित
 न्मध्ये मणिमण्डपम् नानारत्नगणैश्चित्रं सर्वतंत्रो वि
 राजितम् फलभागुल्लसच्चित्रवित्तनैरुपशोभितम् रत्न
 तोरणगोपूरमाणिक्यवेदिकावितम् दिव्यघंटाधुतम्

कामणिश्रेणीविगजितम् कोटिसूर्यसमाभासंनिर्म
कंषट्करंगकैः बुभुक्षाचपिपासाचप्राणमनसस्तथा
शोकमोहोशरीरस्पन्दराष्टसुषुम्नयः चतर्द्वारसमा
शुक्लकपाटाष्टकशोभितम् तत्रकेल्पतरुं ध्यायेत्स्यति
छत्रवर्षिणम् सवितेऽस्तमिः सर्वैः सदाशोकरवर्षि
णम् गारुत्मतलसत्पत्रप्रवालरत्नपल्लवम् शुक्लार
त्नप्रसरितं पद्मरागफलीज्वलम् संसारतापविच्छेदि
कुशलच्छायमद्भुतम् तन्मूले चित्तयेत्संश्रितं सिं
हासनं शुभम् तत्रसूर्यसमाभासं पंकजं चोष्टुपत्रकम्
सर्वतन्त्रमये तत्रचित्तयेत्जगदीश्वरम् संसारसागरात्ती
र्णधर्मकामार्थसिद्धये पीताम्बरधरं क्लृप्तं पुण्डरीकनि
भेक्षणम् रक्तनेत्राधरं रक्तपाणिपादतलं शुभम् कौस्तु
भीद्रासितोरस्कं नानारत्नविभूषितम् उदामविलसत्
कारत्नहारोपशोभितम् नानारत्नप्रभोदमासिमुकुटं
दीप्ततेजसम् हारकेयूरकटककुण्डलैरुपशोभितम्
श्रीवत्सवत्संचारुनूपुरायुपशोभितम् रत्नैर्नानावि
धैर्भुक्तं कदिसूत्रांशुरीकैः गोराचनाकुं कुमेनललाट
निलकावितम् अलकाशोभिसंभुक्तं पीताम्बरपुगावृ
तम् विष्वाधरपुटोद्भूमासिवेश्णोऽस्तरसान्वितम् वर्हिप
त्रकृतापीडं वन्यपुष्पैरलंकृतम् कदम्बकुसुमोद्भवा
रुमालाविगजितम् कोटिकल्पलावण्यविलसद्भूरो
दरम् वेणुगृहीताहस्ताभ्यामुत्तिसंयोज्यवादिनम् गा

गो.
ते.
१०

येते दिव्यगणेनेचहत्वावनगतेहविम् स्वर्गादिवपरिष्टकस
काशतमणितम् गोगोवत्सगणाकीर्णवृहत्सरोऽश्म
णितम् गोपकस्यासहस्रेस्तपमपत्रापतेतणः अर्चितंभाव
कुसुमैस्तैलैकैकगुरुविभुम् तस्मिन्नीरदश्चैवहाहाहूहू
येवच किनरीमिषुनंचापिषुतागीतेतथाहरेः वीणादिसा
यनेत्यक्ताविस्मयाविष्टवतसः तेस्तुवेतिमहात्मानंगायवा
विरतिस्थिताःसिद्धगंधर्वयत्तैश्च असरोभिर्विहंगमैः स्याव
रैः पत्रगोष्ठापिसिद्धोर्विद्याधरेस्तथा शाखास्रगोर्मनुष्यैश्च
वीर्यमालैः सुविस्मितैः सर्वलक्षणसम्पन्नैस्तर्ध्वणार
भिर्गोभितममोहनं सर्वगोपीनां लोकानोपतिमव्ययम्
नारदेनवसिद्धेनविष्णुमित्रेणधीमता पद्मशरेणव्यासेन
भृगुणागिरसेनच दत्तेनसनकाद्यैश्चसिद्धेनकपिलेन
च वास्तवागीशहारीतयाजवल्काशनःक्रतुः मार्कण्डेय
भरद्वाजपुलस्त्यपुलहादिभिः वशिष्ठोद्युम्नीन्द्रेस्तु
यमानंसरासुरैः ब्रह्मलोकगतैः सिद्धैर्नीलालकगतैरपि
अन्यैरपिसुरश्रेष्ठैः स्तूयमानंस्मरेद्विभुम् पवंयश्चितये
मंत्रोच्चैतसाकृत्समव्ययम् संसारसागरं द्यौरमपिवत्स
पदायते इति श्रीगोतमीयेमहातंत्रे सर्वतंत्रोत्तमोत्तमेव
तुर्थोऽध्यायः गोतम-उवाच यह्यइतंतथाब्रह्मनत
तंसर्वंश्रुतमया इदानीपरिष्टुमिहैकनात्राधिकारि
तम् नारद-उवाच दीतायामधिकारितमाप्नोति गुरुस
वकः द्विजानामनुपनीतानेसकस्माध्यापनादिषु ५

यथाधिकारो नास्तीह सत्त्वोपसनकर्मस तथा सदी
तिता नोत्तमे त्रते त्रार्चनादिषु नाधिकारोऽस्त्यतः कुर्या
दात्माने शिवसंस्कृतम् अतएव हि दीक्षां सर्वज्ञगुरु
माश्रयेत् सत्वरः समुत्तमः स्वच्छसलभो वहते त्रवित् असे
शयः संशयच्छिन्निरपेक्षो गुरुर्मतः वेदवेदो गवेदोत
सिद्धो ज्ञानपारगः वामनः कायचित्तेश्च विस्मोः सश्रुषे
एततः विसृते त्रानुसंधायी विसृविज्ञानवेदकः विस्मो
समर्पकः सम्यक् विविधोत्पातकर्मणि सत्मतः सत्स
दां जश्च मे त्रार्थज्ञानपारगः सट्चक्रभेदकुशलः सट्च
ज्ञानपारगः पिण्डो देतथा रूपे रूपीतीते विवेचकः सं
धात्रयविशेषज्ञोऽध्वसट्के च विशेषकः मंत्रचैतमवि
ज्ञाता गुरुकः स्वयम्भुवा नमोऽस्तु गुरवे तस्मै प्रत्यता
ययराजया मद्भस्मदारुदृशदः फलत्पविफलं फलं
पंचाम्नायविशेषज्ञो निग्रहानुग्रहतमः शिष्यस्य संशय
च्छेत्ता गुरुर्भवति नापरः वैष्णवा न्वयसिद्धो त्रिंताम
णिरिवापरः आश्रमी ज्ञानकुशलो गुरुर्भवति नापरः
मे त्रार्थचैतमकुण्डी गतिवेदकः मंत्रसिद्धो त्रिंताम
यिवद् गुरुर्भवति नापरः स्वहृमपि गंतव्ये यथा म्नाय
विदो ज्वनाः तेऽपि स्तुत्या नमस्याश्च सेव्या साभीष्टमिच्छ
ता एवं विधौ गुरुर्ज्ञेयस्त्वमथा शिष्यः त्वदः शिष्यः क
लीनः शुद्धात्मा पुरुषार्थपरायणः अधीतवेदकुशलः
पितृमातृहिते रतः धर्मविदुर्मकर्ता च गुरुश्च शुभे

रतः सदाशास्त्रार्थतत्त्वज्ञोदृढदेहोदृढाशयः हितैषी प्रा
णिनो निमं परलोकाय कर्मकृत वामनः कायवसभि
गुरुशुश्रुषणोरतः अनिमकर्मणस्पाणी नित्यानुष्ठानत
त्परः जितेन्द्रियो जितालसो जितमोहो विमत्सरः गुरु
वदगुरुपुत्रेषु तत्कलत्रादिषु भक्तिमान् पवस्विथो भ
वेच्छिष्यस्त्वितरो गुरुदः त्वदः वर्षकेण भवेद्द्वयो ग्याविप्रः
सर्वगुणान्वितः वर्षद्वये त्वराजमो वेशपस्तवत्सरे सिद्धिः
चतुर्भिर्वत्सरेः श्रूयः कथिता शिष्ययोग्यता यदा शिष्यो
भवेद् योग्यः कृपया सदगुरुस्तदा कृपया परया सम्यग्
दीक्षाया विधिमाचरेत् मंत्रारम्भस्तु वैत्रेयात् समस्तगुरु
मार्थदः वेशा विरत्नलाभः स्याज्जैष्ठे त्वमरणं भुवे ग्राहा
देवन्मुनाशः स्यात्पूर्णायुः प्रावणे भवेत् प्रजानाशो भ
वेद्भौद्राशिवेने रत्नसंचयः कार्तिके मंत्रसिद्धिः स्यात्तार्ग
शीर्षतथा भवेत् पौषे तत्रात्रुपीडा स्यात्माघे मेधाविवर्द्धनं
फाल्गुणे सर्वकामः सुर्मलमांसविवर्जयेत् पंचांग
शुद्धिदिवसे स्त्रोदये चन्द्रसूर्ययोः गुरुशुक्रोदये चैव श
स्यते मंत्रसंस्क्रिया त्रैलोक्ये सिते सोमे कर्तव्यं बुधशुक्र
योः शुक्लपक्षे शुभादीनां कृष्णेषु पंचमावधिद्वाद
श्या सर्वथा कार्या वामलायां शुभेः नि कृष्णप्रियाद्वादशी
सा कृष्णदीक्षा प्रवर्तिनी उत्तरात्रयरोहिणी रेवती पुष्यवा
सरे धनिष्ठा वायुमित्रा शिवपित्रो तद्विचित्रैर्नैर्ऋतं ऐश्वर्यं वै
सवहस्ता च दीक्षायां तत्तु भावहाः शशिवनी रोहिणी स्वा

तीविणावाहस्तभेषुचक्रसोत्तरात्रयेष्टेवं कुर्यात्केशाभिषे
 चने शुभयोगेषुसर्वेषुदीक्षासर्वशुभप्रदा शुभानिकर
 णान्माहृदीक्षायाचविशेषतः शक्रादीनिविहिंचविशे
 षेणविवर्जयेत् चरःसर्वविषयः स्यात्स्थिरराशिषुसो
 ल्यदा विषडायागताः पापाः शुभाः केन्द्रत्रिकोणगाः दी
 क्षायाचशुभाः सर्वरन्ध्रस्थाः सर्वनाशकाः शिष्यसज्जन
 संक्रांतोविषुवेश्यतेतथा अन्तेषुपुण्ययोगेषुग्रहणे
 चन्द्रसूर्ययोः शिष्यानुकूलकालेवादीक्षासर्वशुभावहा
 सूर्यग्रहणकालेषुनामदत्तोसतंभवेत् तत्रयद्यत्
 कृतंसर्वमनेतफलदंभवेत् विनायोसत्संश्रयसिद्धि
 भवतिनामथा भूमेःपरिग्रहंकुर्याद्दद्यावदायतनेभ
 वेत् शुक्रस्तस्त्वाचयाभूमिर्जीस्तीसापरिकीर्तिता त
 त्रियारक्तस्तस्त्वाचहरिद्वेषाप्रकीर्तिता कृष्णाभूमिर्भ
 वेत्शूद्राचतुर्दीपरिकीर्तिता ब्राह्मणसर्वार्थसिद्धिः स्या
 त्तत्त्रियाराज्यदामता धनधान्यकरीद्वेषाशूद्रातनि
 द्दितामुने ततोभूमिंपरीक्षेतवास्तुज्ञानविशारदः शस्त्रा
 दिप्रोथनंकुर्यात्तसंगादीनिहरयेत् एतस्याकरणेमे
 त्रीनकिंचित्फलमाप्नुयात् विप्रशिष्यावेदद्योषेर्मंगला
 चारणवकं वास्त्रोर्मण्डलंकंकुर्याद्दद्यादशोभेतथावि
 धि पूर्वपरायतेसूत्रेवित्यसेडुस्त्रामानतः तत्तथेकिं
 विदालक्ष्यमतस्मैहोपरितोलिते तयोर्मध्येस्थिते
 सूत्रेवित्यसेदतिणोत्तरं द्वाभ्यां तथा ग्राभ्यांकोणेषुमकरा

होभ्यां

मो.
ते.
१२

नलिवित् मतस्य मध्यस्थितायाणि तत्र सूत्राणि पातयेत्
चतुरस्रं भवेत्तत्र चतुष्टोत्रं समन्वितं ईशाना द्वाक्षसंयाव
दद्यावदयेष भजेन एवेत्सूत्रं ह्येदं दद्यात्कर्णसूत्रं समा
हितः ब्राह्मणं पूजयेद्दोदो मध्यकोष्ठं चतुष्टये दिक् चत
ष्टेषु पूर्वादि यजेदावास सतमः विवस्वते ततो मित्रे मही
धरमनेतरं कोणाङ्गं कोष्ठं द्वाष्टेषु वज्रादिपरितः पुनः सा
वित्रं सवितारं च शक्रमिन्द्रजये पुनः रुद्रं रुद्रजये विद्वा
नाय चाप्यपरांशकं ततः कर्णसूत्रं भयतः कोष्ठं द्वाष्टेषु
देशिकः शर्वगृहे चार्यमणं जातं के पिलि पिच्छं के चरकी
चविदारी च पूतना मर्चयेत् क्रमात् अर्चयेदित्पूर्वादिसा
दी यष्टपदेष्टिमान् अष्टावष्टविभागेन देवतादेशिको
तमः क्रमादीशान पर्यन्ते जयेतः शक्रभास्करौ स्योत
षोतरी लोचदिशि प्राच्यां व्यवस्थिताः अग्निः पुषा च वित
षोयममृगहरत्तकः गन्धर्वो भृगु राजश्च मृगोदतिण
दिग्गताः निर्ऋतिर्द्वौ वारिकश्च सग्रीववरुणौ ततः
पुष्यदन्ता सुरौ शोषयो गोप्रत्यग्दिशि स्थिताः वायुर्ना
गश्च ककरः सोमो भन्नाट एव च अक्रलाद्यादित्यदिती
कुवेरस्य दिशि स्थिताः भक्तानामपि देवानां पादामा पूर्य
पंचभिः रजोभिस्तेष्टुषोतिभ्यः पायसोत्रैर्वलिहरेत्पाय
सैर्मधुरैः सर्वान् संयजेत्तथा ब्रह्मन् तत्र द्रव्यं वा मति
मान् पूजयेद्दोषशान्तये पायसोदनलाजैश्च पुष्पैः पूजयेत्
लोकैः अत्रादिभिरसंयुक्तं मासभक्तादिमणितमम्

गृहाणेमेवल्लिङ्गत्वनवास्तुदोषेप्रणाशाय गन्धादि
शर्करापूर्वपायसोपरिसंयुते आर्यकात्प्रगृहाणेमे
सर्वदोषेप्रणाशाय चन्दनाद्यर्चितेनाथकर्पूरागुरुम
ण्डितेविवस्वन्वेगृहाणेमेसर्वदोषेप्रणाशाय सगुडं
पायसंनाथपुष्पादिषुसमन्विते गृहाणेमेवल्लिङ्गं
नित्यंशान्तिप्रयच्छमे माषादनेसमांसवगन्धादितीर
संयुते गृहाणेमेमहीभृत्सर्वदोषेप्रणाशाय एवम
थेतसंपूज्यैशानादिवलिहरेत् तीरेखण्डसमायुक्तं
पुष्पादिभिरलेकते गृहाणेमेवल्लिङ्गंमापच्छान्तिं
प्रयच्छमे दधीदगुडसंयुक्तगन्धादिभिः समंस्कृतं
गृहाणेमेवल्लिङ्गं तस्य विघ्नमवप्रणाशाय पुष्पादिपुष्प
पानीयशर्करागुरुवासितं सावित्रवेगृहाणेमंशान्ति
मत्रप्रयच्छमे पिष्टुकेसगुडं नाथरक्तगन्धादिशोभितं
गृहाणेमेवल्लिङ्गं सूर्यविघ्नमवप्रणाशाय शितमूत्रे न
थापुष्पकुङ्कुमादिसमन्वितं गृहाणेमेवल्लिङ्गं योश
क्रदेवनमोस्तुते श्रादनेहृतसंयुक्तं वस्त्रगन्धादिमण्डि
ते गृहाणेमेवल्लिङ्गं यमित्रजयनेमोस्तुते पक्वापक्वमि
दंमांसं वस्त्रपुष्पादिसंयुतं गृहाणेमेवल्लिङ्गं रुद्रदेव
नमोस्तुते समांसं हृतसंपक्वं गन्धपुष्पादिसंयुतं गृहा
णेमेवल्लिङ्गं रुद्रजयस्वस्तिप्रयच्छमे रक्तपुष्पसमांसं वे
गृहाणेमं रतो विघ्ने विनाशाय पित्तरक्तास्थिसंयुक्तं र
क्तगन्धादिमंडितं गृहाणेमं पुतनेतं रतो विघ्ने विनाश

मो-
ते-
१३

यस्य ते मांसमभक्तं च वस्त्रगन्धाय लेक्यते वलिं गृह्य
णाशौर्वमं रत्नो विघ्नं विनाशाय मांसपुष्पादिसंयुक्तं मा
समभक्तोपरिस्थितं गृह्याणं मं वलिं स्फुटं रत्नो विघ्नं विना
शाय समासं पिष्टकैर्धुक्तं पक्कमांसोदकान्वितं अर्चयन्
वे गृह्याणं मं रत्नो विघ्नं विनाशाय रक्तमांसोदने मतसं
गंधधूपसमन्वितं जन्मकृतं गृह्याणं मं रत्नो विघ्नं वि
नाशाय सद्यते चातने नैव वस्त्रगन्धाय लेक्यते गृह्याणं
मं वलिं स्फुटं रत्नो विघ्नं विनाशाय समासं पिष्टकैर्धुक्तं
पक्कमांसोदकान्वितं अर्चयन् वे गृह्याणं मं रत्नो विघ्नं
वीशवास्तुदोषप्रहारकं उत्पलेपापसैर्धुक्तं वस्त्रादि
कसमन्वितं गृह्याणं मं वलिं ह्यं भास्कराय नमोस्तुते
विताने धूम्रवर्णं भाग्यादिकसुशोभितं वस्त्रपुक्तं
गृह्याणं मं वलिं सघोनमोस्तुते इदं तु मासमभक्तं वै वस्त्रगन्धाय
दिष्टं जितं गृह्याणं मं वस्त्रवलिं वास्तुदोषप्रणाशाय इदं तु
शाहूलं मांसं नैवेद्यादिकसंयुक्तं गृह्याणं मं वलिं ह्यं वी
मशोर्तिप्रपञ्चमे सुवर्णं पिष्टकं चाथ वस्त्रगंधादिभिर्धु
ते ह्यतान्वितं गृह्याणं मं सप्रजिह्व नमोस्तुते तीरेलाजा
नोसपुक्तं रक्तपुष्पादिसंयुक्तं गृह्याणं मं वलिं ह्यं एष दे
वनमोस्तुते दधिगन्धादिभिर्धुक्तं पीतपुष्पसमन्वितं व
लिं प्रगृह्यतां सोमसर्वदोषप्रणाशाय आदने ह्यतसंमिश्रं
गन्धपुष्पसमन्वितं गृह्याणं मं वलिं ह्यं भस्माटकनमो
स्तुते माषात्रं तद्वत्ताभक्तं गंधपुष्पादिमण्डितं गृह्याणं

मंवल्लिह्यं शुर्गलाख्यनमोस्तुते पुलिकोमयुसंमिश्रा
वसुगंधादिसंयुता गृहाणिमंवल्लिह्यं देवमातर्न
मोस्तुते तीरं वा एउसमायुक्तं नाना पुष्पोपशोभितं दे
त्यमातर्गृहाणिमंसर्वदोषं प्रणाशय स्वर्गपातालम
ध्ये च ये देवा वास्तु देवताः गृह्णन्ति मंवल्लिह्यं तृष्ठायां
तस्वमन्दिरं मातरो भूतवेताला ये चाप्येवलिकोत्तिणः
विष्णोः पारिषदा ये च ते पि गृह्णन्ति मंवल्लिह्यं तृभ्यः तत्र
पालेभ्यो वल्लिह्यं प्रकामतः अभावे रक्तसूत्रे शुक्रा
पुष्पादिभिर्धजेत् इति गोतमीयतंत्रे सर्वतंत्रोत्तमीत
मे पंचमोऽध्यायः ॥ पातयेत्तत्र प्रणतः चतुरस्रं
चतुष्कोष्ठं भवेदतिमनोहरं कोणसूत्रद्वयं दद्यात् प्रमा
णे तेन रत्नयेत् चतुरस्रं भवेत् कुण्डं सर्वलक्षणलक्षितं
ब्राह्मणेः तत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च समनुष्ठितं सर्वकर्मक
रं प्रोक्तं शांतादिषट्सकर्मसु अनेन जनयेत् सर्वकु
ण्डानि मनुजैर्ममः ततः कुण्डं खनेन मन्त्री यथाशास्त्रं
विधानवित् तत्कासर्पस्य गान्धर्वशिरोदेशं प्रयत्नतः
शिरोयाताद्भवेत्तत्तुः पितृपुत्रिण्युपि एउचातनं पुच्छे च उलः
संभूतिः क्रोडं सर्वायसाधनं यावान् कुण्डस्य विस्तारः
खननं तावदीरितं कंठमेको गुलित्पक्वामेखलासिख
एव हि कुण्डस्य गुलमानेन वेदाग्निनयना गुलाः चत
स्रसुभवे पुष्पाचतुरस्राः सुशोभनाः होतुरग्रेयोनिवा
सां कजराय रसत्रिभां षट्चतुर्थगुलायामे विस्तारो

गो.
ते.
१५

१५

त्रनिशालिनीषडंगुला भवेदीचीचतुरंगुलविरुद्धता
द्यंगुलाचोत्रतायोनिर्विनाललक्षणललिता स्थलादा
रभ्यनालेस्पातसरंभीयोनिमध्यतः सूक्ष्माग्रंस्पूल
मूलचसरन्ध्रनालमीष्यते योमामध्यविलंकुर्णा
तदासयाहिसंज्ञकं कुण्डमयेभवेन्नाभिः पञ्चवाच
तुरस्त्रकम् द्यंगुलं चोत्रतंतत्तचतुरंगुलविरुद्धतम्
अर्द्धगुलंतयोम्याग्रंकुर्णादीषदधोमुखम् एवद्वय
प्रमानेनकुण्डेषुवर्द्धयेत् कंठस्तद्यंगुलंतत्रव
र्द्धयेत्कुण्डमानतः चतुरस्त्रस्यकुण्डस्यएकहस्तमित
स्यच कर्णसूत्रप्रमाणेनद्विहस्तंकुण्डमुद्धरेत् सर्वकु
ण्डेषुसर्वत्रवर्द्धयोद्विधिनामुना कुण्डतत्प्रकृतिःसूत्र
स्मासर्वलक्षणललिता उभोपादौकरोतस्यभवेत्की
णचतुष्टयम् उदरंकुण्डमित्युक्तंयोनिःकारणरूपिणी
तेनतत्रैवहृदयानानिधास्तत्तत्ततः फलंविस्तृतं
सम्पगम्यथाविफलायते १ चतुरस्त्रसंमंक्तत्वापंचभा
गौकभागकम् वर्द्धयेत्पुरतस्तस्यमध्यसूत्रसमानतः
कर्णातर्कणगतंसूत्रंकृत्वाभागचतुष्टयम् भागेनैके
नकोणार्द्धंसेष्याप्यभ्रामयेत्ततः ग्रामध्यसूत्रादामध्या
त् सूत्रपुगंजतोमसेत् तन्मानाहृदिपर्यंतमेवंस्थाप्यो
निसत्रिभम् २ तुरस्त्रीकृतंक्षेत्रेचतर्द्धाभेदितैतत्तथाभा
गमिकंमसेत् पूर्वपश्चिमैकैकभागकम् मध्येसूत्रंसमा
दायतन्मानादभ्रामयेत्ततः दक्षिणार्द्धंनार्द्धचतुर्द्धमेवंस्थात्

सुमनोहरम् ३ समस्य चतुरस्रस्य अथः सूत्रस्य पार्श्वयोः
अंगुलवितपे दद्याद्दं दद्यात् षडे गुलं मध्यसूत्रसमा
नेने सूत्रशुभं ततो मयेत असं कुण्डमिदं प्रोक्तं पूर्वान
नमभीष्टदम् ४ अष्टधा भेदितं तैत्रेय परिकल्प्य समान
तः एकैकभागं मध्यस्य पार्श्वयोः परिकल्पयेत् मध्ये
सूत्रं तसंस्थाप्य तन्मानाद्भ्रामयेत्ततः वर्तलं कुण्डं भवे
दतिमनोहरम् ५ पंचासं कुण्डं विभज्य सप्तधा तैत्रे
वेदास्यैकभागकम् तद्द्वितीयस्य सूत्राग्रं पूर्ववत्तसं
प्रसार्य च तन्मानाद्भ्रामयेद्दत्तं भूयाः पितृ चतुरस्रकं
शुभां प्रीकृत्य लोकों शैलं हन्ते पूर्वमादितः पंचधा वि
हितं कृत्वा विद्वाच्चिद्दी विचक्षणः भूयश्च पंचसूत्राणि स
म्यगास्फालयेत् क्रमात् पतत पंचासं कुण्डं स्यात्तस्य
कोणमिहोच्यते ६ अष्टधा भेदितं तैत्रेय मध्यसूत्रसमान
तः वर्डेयेद्भागं मेकैकं चतुर्दित विचक्षणः चतुर्दंशां
गुलं चाथ उर्डे स्तन्मानता मयेत यथा मध्ये भवेत्तम्ये
सूत्रं च त्रिंशदंगुलम् षड्सूत्रं लाङ्गनात्तत्र जायते तस्य
सकम् ७ पूर्वोक्तं चतुर्दंशं ससर्वोच्चमेतलोपरि षोड
शाति सरम्पाणि पञ्चपत्राणि सलित्वेत् अञ्जकुण्डमि
ति ज्ञेयं वेदवेदांतपारंगैः ८ अथ सप्तासं कुण्डं दशां
प्रीकृत्य वेदास्यैकं शैवैव वा सतः मध्यप्राक् सूत्रपूर्वा
ग्रं वर्डयित्वा ते देशिकः तन्मानाद्भ्रामयेद्दत्तं भूयाः पि
चतुरस्रकम् चतः षष्टिविभागेन विभज्य विंशदंशकैः

सत्रिविकैश्चरेखायां सप्तधा लोचयेत् सधीः विद्वाद्बि
विद्मन्तदीर्घं सप्तसूत्राणि पातयेत् सप्तकोणात्मकं कुण्डं
भवेदेवं मनोहरम् ५ चतुरस्रं समेते त्रेकोणे कृते गुरुः
मध्ये सूत्रं समादायैतदार्द्धं परिकल्पयेत् मध्ये सूत्रं
संस्थाप्य कोणार्द्धं स्थापयेद्बुधः ततोऽतिरिक्तं यत्कोणे
तदार्द्धं दिशि वर्द्धयेत् अस्मिन् नैव मानेन चतुरस्रं वा हि
भवेत् वसस्प चतुरस्रं स्याद्दशगुलमानतः अष्टादि
तत्तिपैत् सूत्रमष्टासं कुण्डमुत्तमम् ६ द्वाते वा चतुर
स्रं वा अष्टासं वा गुरो भवेत् एवम्विधानि कुण्डानि प
रिकल्प्य समेततः ॥ सात्त्विकी मेखला पूर्वोद्दितीया
राजसी स्मृता तृतीया तामसी ज्ञेया इत्युक्तं कुण्डलस
णम् मण्डपस्योत्तरे भागेशालो पूर्वापरोत्ततो गूढां कु
र्वाद्यथा शोभो सर्वदृष्टि मनोहरम् पूर्वापरायतेत
त्रपंचसूत्राणि पातयेत् मध्ये मध्ये विलम्बे च तस्याद्वाद
शकोष्ठकम् पंचवर्णरजोभिस्तु पदानि तानि पूरयेत्
पालिकाः पंचमुख्याश्च सरावाणि च पातयेत् द्विषड्
अष्टचतुर्विंशड् अत्रितानियथाक्रमम् तावन्मात्रमुखा
मूर्द्धपदानि परिकल्पयेत् तन्निभागो गुलिमुर्वैर्वि
स्तृतानि प्रकल्पयेत् नारायणमहेशानवत्सररूपाणि
तानि च पालिकाः पंचमुख्याश्च सरावाणि ततः परम्
प्रक्षालितानि मंत्रेण पुण्यानि तानि चैव निचैव हि संवे
ष्टितानि परितः त्रिगुणैः शुभतेतुभिः सद्बालकाकरी

येन पूरितानि समंततः समर्चितस्वदेवश्चणश्चिमा
 दिक्कमेणचविमस्यपालिकाश्यामाकप्रियंगुफलस
 र्घणान् मुदगमासौतिलशिखीकुलस्येवाट्टकीन्तथा
 प्रस्तालितानिमुडेनजलेनतदनेतरम् अभ्यर्चितस्वदे
 वानिमूलमंत्रार्चितानि वै विप्राशिषापंचशोषैः सहनिः
 सार्यतानथ विषिष्यत्तद्विरिडाभिर्नमस्यच पुनः पुनः
 वसनेनसमाच्छाद्यनवीनेनततः परम् शुडाभिरद्
 भिः सिद्धायसायेनातर्मुहुर्मुहुः इत्येवसप्तरात्रवान
 वरात्रमथापिवा स्थापयेद्वापयेच्चैवरात्रिषोषेवलि
 निशि लाजतिलहरिप्राश्नशक्तुर्गुणैतथादधिपतैः
 प्रथमरात्रौचभूतेभ्योवलिमुत्सृजेत् द्वितीयायांति
 पेक्षत्रौपितृभ्यास्तिलतण्डुलेतृतीयायांचयक्षेभ्यः स
 लजादधिपशक्तुभिः चतुर्थ्यारज्यादद्यात्रागेभ्यश्च पु
 नर्वलिम् नारिकेलौदकैर्मिश्रंशक्तुर्गुणैर्मनोहरम्
 पश्चात्तत्रैवास्त्रौष्य पंचम्यामुत्सृजेद्द्वलिम् सप्त
 मनेभागायषष्ठा मथोसमाहरेत् गुडीदनेविस्रवे
 चसप्तम्यांविचरेद्द्वलिम् अष्टम्यामातृकाभ्यश्चछात्रे
 म्मीसैश्चपतिभिः मीनैस्तथाचमधुभिराहरेद्द्वलिमुत्त
 मम् तिलौदनेविस्रवेचनवम्यामाहरेद्द्वलिम् प्रण
 वादिचतुर्थ्यंतेस्वनामचनमोऽन्नकम् वलिमंत्रस्तथैव
 स्थादावाहनविसर्जनम् विविधानांचपत्राणांपरितोव
 हिरेवचअष्टदित्तच संदयाल्लोकपालेषुयत्नतः पोक्ते

गो.
ने.
१६

पुतेषु पात्रेषु विसृज्य ह्यनयेजेत् सुदगप्रियं तु निष्ठा
वेवायुरग्निः कुलस्य के आचार्यो रत्नसंविताच्छेषं सि-
डात्र के तथा प्राणपतिशालिगजे देवो वेवस्वतस्तिले इ-
न्द्रः श्यामे राजमासे वरुणश्च तथा मुने वसुत्वणे इन्द्र-
वधा किंचित् किंचिद्व्यवसिषेत् उदृत्यामद्वितये सम-
तीते च वापयेत् वीजानां देवतं सोमः सरात्रौ कान्तिमान्
यतः तस्मादाह स वीजानि निशायामेव वापयेत् प्ररु-
टान् कुराण्येव नादीक्षेत कदाचन आचार्य एव प्रविशे-
त् तच्छिष्यो वा तदाज्ञया प्ररुहे रं कुरेः कर्तुं निर्दिशेच्च
शुभाशुभम् श्यामेः कल्लै रं कुरेश्च अर्धहानिश्च उः खवा-
न् कुजेर्यने विप्ररुहे रं ति कुर्यान्न संशयः आचार्यः का-
रयेच्चैव प्रलपहीत्ययत्नतः शान्तिके सर्वथा कुर्यात् क-
र्तुरीक्षितसिद्धये इति श्रीगोतमीये महातेजो ज्ञानमोक्षमेष-
ष्ठोऽध्यायः ६ अथ दीक्षो प्रवक्ष्यामि सर्वसिद्धिप्रवर्तिका-
म् यां विना नैव सिद्धिः स्यात्तत्रो वर्धशतैरपि तदंगं कथितं
पूर्वमिदानीं कथ्यते शृणु ददामि दिव्यभावं चेत् शिष्या
तथाप संततिः पारमेः शिष्यः स्नातः संवेशश्च सर्वद्वयस-
मन्वितः आचार्यं ह्यणयाद्भक्त्या वस्त्रालंकारभूषणैः क-
र्ष्यान्नादीमुखं प्राड्वास्त्राणां परितापयेत् गोभूहिण्य-
वस्त्राद्यैस्तोषयेत् गुरुमात्मनः यथा ददाति संतुष्टः प्रस-
न्नवदनो मनुज इदानीं पूर्वकृतं च प्रसंगात् कथयामि ते
यत् कृताधिकारितायातिमंत्रयंत्रार्चनादिषु येन विना

सिद्धिः स्यात् नरकं च प्रलभ्यते ब्राह्मे मुहूर्तं चोत्थाय वि
तयेद्गुरुदेवतम् स्वमूर्ध्नि सहस्रारं कृत्वा विपरिवि
डके शशांकायुतसंकाशां वराभयलसत्करम् शुक्ला
स्वरधरं श्रीमच्छक्तामाला तुलेपनम् वामोरो वद्गुपात्रा
च घृतं कृत्वा विमव्ययम् शिवे नैकं समुच्चीय ध्यायेत्प
रगुरुं धिया मानसैरुपचारैश्च संतर्प्य मनसा सुधीः
लोत्रैः स्तुतवानमस्तु कर्णानां त्रदेव प्रामर्शयेत् अज्ञानति
मिरान्यस्य ज्ञानं जनशालाकया चत्वरुन्मीलितं येन त
स्मै स्वगुरुवे नमः श्रवणमात्रलाकारं व्याप्तेन च राव
रम् तत्पदं दर्शितं येन तस्मै स्वगुरुवे नमः मूलाधार
विकोणाख्ये कोटि सूर्यसमत्विषि ध्यायेत्कुण्डलिनी
नित्यं कामबीजोपरि स्थिताम् श्यामां सूक्ष्मां च विष्णुस्य
सृष्टिस्थिति लयात्मिकाम् विष्णातीतां ज्ञानरूपां चितये
द्देवाहिनीम् चक्रसदकं विनिर्भीज्य प्रापयित्वा परेशि
वे तदभेदसमापन्नमना कुलमनाः स्मरेत् प्रापयित्वा
सुधापूर्वं ज्ञावयेच्छाक्तिमण्डलम् तेनैव चक्रभेदेन मू
लाधारं समापयेत् अनेन ध्यानयोगेन मंत्राः सिध्यन्ति
नामग्या वैरिपक्षे स्थिता ये च ब्रह्माद्यौवनगर्हिताः ये च
न्यादास उष्ट्राश्च सिध्यन्ते वनचात्पथा परेण च स्वमात्मा
ने कृत्वा विनविभावयेत् अहं कृत्वा न चात्माः सिद्ध्यन्ते
वाहेन शोकमाक सविदानत्वरूपीः हं निमग्नः स्वभा
ववान् तमेवाहमहं तं च सच्चिन्मात्रवपुर्भवान् आवयो

गो.

१७

रंतवाकस्मनश्चत्वाज्ञावलात्तम अहेतीर्लीभवंचौरंकुसं
किंचित्रमेऽस्ति हि तथापि देहिमेनाथ आज्ञातवनिषेवणे
जानामिधर्मं न च मे प्रवृत्तिर्जानाम्यधर्मं न च मे निवृत्तिर
यादृषीकेशदृदिस्थितेन यथानियुक्तोऽस्ति तथा करोमि
एवं संप्रार्थ्य मनसा कुर्यात्तपोर्वाहिकी क्रियाम् कुर्यात्
पौर्वाहिकी दीक्षितस्य विधानेन तथा च ब्रह्मचारिणाम्
वाणप्रस्थास्थितानां च शोचादिद्विगुणा क्रिया सन्धाशि
नां विशेषेण कृत्यं च तर्गुणं भवेत् आचमविधि ठं मंत्री
शुचौ देशे च सा तिष्ठेत् तथा प्रातस्संती सन्धा कुर्याद्गु
हनिषेवकः जलसंप्लवनीर्था निविहारमूलमंत्रतः सिद्धा
भूमौ कुशाग्रेण सप्तथामूर्डिणसे चयेत् वामे जलं समा
धाय मंत्रे येदक्षिणेन तत्पुनर्वामेन तं सिद्धामूर्डिणसिंवे
द्विवारकम् गुरुणा चोपदेशेन मुद्रया दिव्य संज्ञया ईड
या कृष्यततो यं लालितां तर्मलं पुनः दक्षपाशं स्थितां च
अशिलायां प्रोक्षेयच्च तत् अस्त्रमंत्रेण विधिवत् पुनराव
मनं भवेत् अथ मर्षणमेतद्वि सर्वपापनिहंतनम् तोयां
जलिं पुनः सिद्धा सूर्या मण्डलमध्यगाम् गायत्री भाव
ये देवी सूर्या स न कृता श्रयाम् तद्वददित्यसंकाशं पु
स्तकालं करं स्मरेत् कृष्णा जीनाम्बरं ब्राह्मी ध्यायेत्तार
किते त्वरे उत्थाय कृष्ण गायत्री तदभेदशतं जपेत् कृष्णा
यविग्रहे इत्युक्ता दामोदराय धीमहि तन्नो विष्णुः प्रचोदया
द्गायत्री या प्रकीर्तिता तेन कृष्णाय विग्रहे दामोदराय

धीमहि जज्ञोविष्णुः प्रचोदयात् सर्वदेवमयी सर्वपातना
वरदायिनी सर्ववेदमयी ति पाठः प्रणवाद्यामुक्तिकरी
श्रीबीजाद्यावभोगदा हृल्लेखाद्यामहासिद्धीकरी सर्ववशं
करी वाग्भवाद्याचरेषु प्रणवकामायाजनरेजनी एवं ते कथि
तामंत्रसन्ध्यामंत्रफलाप्तये न कुर्यादयदि मोहेन नदीत्ता
फलमाप्नुयात् सन्ध्यामन्त्रमथवा कुर्यात्तन्त्री सशक्ति
तः सायं प्रातश्चमथ्या हेतुं सन्ध्यान्नामनुजयेत् इति सन्ध्या
त्रयं प्राक्तं कर्मणो सिद्धिदायकम् सन्ध्यायां पतितायां वा
पतितायां वा गायत्रीं दशधा जपेत् यथा प्राणं यथा ज्ञानं
यथा कुर्यादतन्द्रितः घट्टयत्कृतं मंगलार्थं ततः कुर्यात्
तथा तथा आदर्शदर्शनं कुर्यात्ततः स्पर्शचकजले
मन्त्रोष्णपोषणार्थं यत्ते मन्त्रो गच्छेत्तयेत् स्वायाच्चक्र
सप्तजार्थं नयोदौ विमले जले पूजाचपंचधा प्रोक्ता तासां
भेदान् शृणु मे अभिगमनमुपादानं योगः स्वाध्याय ए
व च इत्यादि पंच प्रकारां क्रमेण कथयामि ते तत्राभिगम
नं नाम देवतास्थानमार्जनम् उपलेपननिर्मूल्यहरीक
रणमेव च उपादानं नाम गन्धपुष्पादिचयनं तथा इत्या
नाम चैष्टदेवपूजनं च यथार्थतः स्वाध्यायो नाम कृत्वा
लोकात्मानुपूर्वको जपः सूक्तस्तोत्रादि पाठश्च हरिसंकी
र्तनं तथा तत्त्वादिशास्त्राभासश्च स्वाध्यायः परिकीर्तितः
योगो नाम सर्वदेवस्य स्वात्मनैव विभावना इति पंच प्रकारा
न्वीकथिता तव सवत सामीप्यसारूप्यसादृश्यसायुज्यफल

मो.
ते.
१५

१४

शक्रमात्र प्रातःकाले वामपार्श्वे स्नानार्थं तीर्थमाश्रयेत्
स्नाने तद्विविधं प्रोक्तं मंत्रादीनां विभेदतः अनंतादि तस्य
काशं वासेदं च तर्जुनम् शोखचक्रगदापद्ममुकुटवनर
मालिनम् तत्पादौ दक्षजं धारं नियतं त्रींस्वकांतनुम् त
या संतालयेत् सर्वमंतर्देहगतं मलम् तत्क्षणाद्विर
जो मवरं चोत्तलीर्थं कोटिपाताधिकम् योगिनां स्नानमे
तद्विकथितं परमाद्भुतम् वासस्नाने तथा कुर्याद्दयया
शास्त्रविधानवित् मलप्रक्षालने स्नाने स्वशास्त्रोक्तं समा
चरन् मंत्रस्नाने ततः कुर्यात्कर्मणां सिद्धिहेतवे अस्ते
णालो ज्यमुत्स्रावे विभागं तोतु कारयेत् जले चैकं द्वादश
योत्रिः तिथेदस्त्रमुच्चरन् एकं मूर्द्धादिना घेतं पठन् मूलं वि
लेपयेत् शोषपादादिना घेतं तथैव प्रविलेपयेत् गंगे च
यमुने चैव गोदावरिसरस्वति नर्मदे सिन्धुकावेरि जले
स्मिन् सत्रिंशं कुरु आवाहयामि देवि त्वां स्नानार्थं मिह स
त्वरि एहि गंगे नमस्तभ्यं सर्वतीर्थसमन्विते एवमावा
सविधित्वं मूलमंत्रेण मंत्रयेत् आमं अम्भसि संयोज्य सो
मसूर्याग्निमाण्डलम् विहितं मंत्रितं तन्मध्ये निमज्जेत् मूल
मुच्चरन् उज्याया च म्यतत् पश्चात् षडे गंग्या संसुतम् आ
त्मानं दशधा सिंचेत् सुद्रया कलसा व्याया सप्तकृत्वाः भिषि
चेद्वामनुनामंत्रितैर्जलैः वामहस्तकृता मुष्टिर्दक्षहस्ते
न वेष्टयेत् कलसा व्याभवेत् सुद्रा सर्वपापहरा शुभा शाल
ग्रामशिला तोयेत् तलसीदलमिश्रितम् कृत्वा शोखे प्रा मय

न विनिःसिपेन्नमूर्डनिशालशोमशिलातोयंमपी
त्वा यस्तमस्तके प्रतेपणंप्रकुरुतेब्रह्महासनिगद्य
ते विस्रुपादोदकान्पूर्वविप्रपादोदकंपिबेत् विरु
डमाचरन् मोहादात्महासतुगयते पृथिव्यायानिती
र्थानितानितीर्थानिसागरे सागरेयानितीर्थानिपदे
विप्रस्पदेलिणे ससागराणितीर्थानिपदेविप्रस्पदलि
णे इतिवापाठः ततःसंक्षेपतोदेवान्मनुष्यास्तर्पये
त्पितृन् पीडयित्वास्वरतोयम् प्रक्षाल्याचम्यवाग्य
तः धारयेद्वाससीशुद्धेपरिधानोत्तरीयको अस्त्रिने
सदृशेषुक्लेशाचामेत् पीठसंस्थितः उडपुण्ड्रवत्
नेनकृत्वासन्यासमाचरेत् पूर्वतुकथितासन्ध्याया
येदेवींसमहितः श्यामवर्णावतुर्वाहंशोखचक्रल
सत्कराम् गदापद्माथरोदेवीसूर्यासनकृताश्रया
ध्यात्वाजलाजलिकृत्वातर्पयेत्कृमव्यायां गुरुपंक्तिं
पुरातर्पयेत्तर्पयेदिष्टदेवतम् नारदपर्वतजिसंनिश
ठोडवदारुकम् विष्णुकसेनेचशैलेयंगुरुंश्रुतर्पये
त्विशः पंचविंशतिस्तत्प्रावादशधावाविधापिवा॥
मूलमंत्रंसम्प्रचार्य श्रीकृष्णतर्पणाम्यहम् नमोः नोयंम
नुःप्रोक्तस्तर्पणेविधितत्परैः स्त्रीश्रीकृष्णतर्पणामिन
मः सायाहे वरदोदेवीगायत्रीसंस्मरेद्यतिः शुक्लाशु
क्लामरथगंधमासनकृताश्रयाम् विनेत्रांवरदोपाश
शूलचक्रकरोदिकाम् सूर्यमाण्डलमथस्याध्यायन्

गो-
ते-
१५

गायत्रीमभ्यसेत् ललाटे च गदाकार्या मूर्द्धि ए चार्पणं
रंतथा नन्दकंचैव हृन्मथ्ये शंखं चक्रं भुजद्वये शोखच
क्रां कितो विप्रः प्रमशाने प्रियते यदि प्रयागे या गतिः प्रो
क्ता सा गतिस्तस्य गौतम पूजार्थं जलमादाय सूर्ये तीर्था
नियोजयेत् ब्रह्मज्योतिर्मयं विसृज्य गायत्रीमनसा स्मरन्
शतावृत्त्या जपेत् तं तृथर्मकामार्थसिद्धये सर्वपापक्ष
यं याति ज्ञानमुत्पद्यते विरात् मूलमंत्रं हृदि स्मृत्वा या
यां हे यागपात्रम् हस्तौ पादौ च प्रक्षाल्य आचम्य वाग्य
तः सूर्यः सूर्यं पूजात् ततः कुर्याद्दिशो घार्थं नदी तितः पु
नर्हस्तौ च पादौ च प्रक्षाल्य विधिना घनिः आचमनं ततः
कुर्याद्दिशो घां हे स्मृत्वा त्वये केशवायै स्त्रिभिः पीत्वा द्वाभ्यां
प्रक्षालयेत् करौ द्वाभ्यां मोष्ठे च संस्पृज्य द्वाभ्यां मृज्या त्मुखे
ततः एकेन हस्तौ प्रक्षाल्य पादावपि तथैकतः संप्रोक्ष्ये
केन मूर्द्धानं ततः संकर्षणादिभिः आस्पृश्या सा सिकर्णा
श्च नाभिरुदरकं भुजौ एवमाचमनं कृत्वा सात्तात्रायणो
भवेत् केशवायाः पुरा प्रोक्ता वक्ष्ये संकर्षणादिकान् संक
र्षणो वासुदेवः प्रद्युम्नश्चानिरुद्धकः पुरुषोत्तमाधोत्तम
तसिंहाश्च तथा च्युतः जनार्दनो पेन्द्र हरिर्विष्णुवो द्वादशे
रिताः इति श्री गौतमीयतंत्रे सर्वतंत्रोत्तमोत्तमोत्तमोऽ
ध्यायः ७ अथ द्वादशमुद्रिस्तु वै सुवानां इहोच्यते गृहो
पसर्पणं चैव तथा नुगमनं हरेः भक्त्या प्रदत्ति ए चैव पा
दयोः शोधनं पुनः पूजार्थं पत्रपुष्पाणां भक्त्यैवोत्तोलनं

हरेः करयोः सर्वशुद्धीनामियं शुद्धिर्विशिष्यते तत्राम
कीर्तने चैव गुणानामपि कीर्तनम् भक्त्या श्रीकृष्णदेव
स्य वचसः शुद्धिरिष्यते तत्कथाश्रवणं चैव तस्योत्सव
निरीक्षणम् श्रोत्रयोर्नेत्रयोश्चैव शुद्धिः सम्यगिहोच्यते या
दोदकस्य निर्माल्यमालानामपि धारणम् उच्यते शिर
सः शुद्धिः प्रणामस्य हरेः पुनः श्रावणं गन्धपुष्पादेर्निष्का
ल्पस्य च गौतमं विष्णुः स्यादनेन तस्य श्रावणस्यापि विधीय
ते यत्र पुष्पादिकं यच्च कृष्णपादयुगार्पितम् तदेव पाव
नं लोके तद्विषयं विप्रो धयेत् हृत्पावनं ततो ध्यायेत् सर्वो
क्तैर्नैव वर्त्मना तन्मथो स्वर्णभूमिं च ध्यायेत् तत्र गच्छेत् ततः
पूर्वद्वारं ततो गत्वा सामान्यार्चं विप्रो धयेत् अस्त्रेण शं
खेन ताल्य कृष्णमंत्रेण पूरयेत् मंत्रयेत् प्रणवेनैव सा
मान्यार्चमिदं स्मृतम् हार्यावा स यजेत् तत्र सर्वविघ्नोप
शान्तये नन्दः सुनन्दश्चात्र प्रचाडो वलयवच प्रवलो
भङ्गनामा च सुभङ्गो विघ्नैस्त्वैवाः हौहौ विघ्नौ प्रतिहारे
पुरतो विनतास्तम् प्रणवादिनमोऽन्नेन नाम मंत्रेण
पूजयेत् ततोऽक्षतान् समादाय दत्तेनाराचमुद्रया प्र
तिपेदस्त्रमंत्रेण गच्छेत् तं विघ्नशान्तये अपसर्पेत् तत्तैभूता
ये भूता भुवि संस्थिताः ये भूता विघ्नकर्तारस्ते नश्यन्ति
शिवाज्ञया भूतसंचान् समुच्चार्य दक्षपादपुरःसरम्
ध्यायेद्दिह गृहाभ्यन्तः प्रविशेन्न तत्कथं यजेत् तत्रैव
ब्रह्माणं वास्तुदोषोपशान्तये प्रोमुखः संयतात्मा च सं

गो.
ते.
२-

२०

विशेद्विहितासने तथा मृदासने मंत्री पटाजिन कुशोत्त
रे काष्ठासने भवेद्दोगो वंशो वंशतये भवेत् शैलासने च वा
शोधः पल्लवे मतिविभ्रमः थरणपाडः खसंभूतिः पीडनं
राजने भवेत् विस्रुः कालात्मकश्चात्मा ततः पूर्वमुवाभ
वेत् गन्धपुष्पादिपत्राणि स्वदत्ते च निवेशयेत् दीपं वलिं
च नैवेद्यं तन्दरं पुरतो त्यजेत् सवासिताम्बुसंपूर्णं वा मेकु
मंसंशोभनम् एष्टदेशे पात्रमेकं करत्तालनाय संस्पृशे
त् पद्मासने स्वस्तिकं म्वाश्रातार्यो विधिना विशेषत् उगुरु
परिवित्य स्पृशेत् कपादतले उभौ पद्मासनमिदं प्रोक्तं यो
गिनो हृदये गमम् जानुर्वोरंतरे कृत्वा सम्यक् कपादतले
उभे ऋजकायो विशेषयोगी स्वस्तिकं तत् प्रचक्षते मंग
लां कुर्यात् पात्राणि च तर्हित्वा निवेशयेत् आशीर्वा गभिर्हि
जातीनां वैस्त्रयं यागमारभेत् शिष्यश्च ह्यष्टायादभक्त्या
आचार्यं भक्तितत् परः वा सोऽलंकारविभवैर्वितशाख्य
विवर्जितः ऋतिजं ह्यष्टायात् तदशपंचत्रयं तथा पुष्पाहं
वाचयित्वा च पंचवोषधपुरःसरम् भूतशुद्धिततः कुर्यात्
सर्वार्थं तद्विष्णुदये कृत्वा जलपरो भूत्वा वामे गुरुत्रये य
जेत् गुरुं च परमादि च परापरगुरुं तथा दत्तपार्श्वे गणे
शं च मूर्ध्नि एदेवं विभावयेत् ततो मण्डपमधो च स्थण्डि
लं गोमयामुना उपविश्य यथायायंतं समध्ये निधापये
त् सूत्रं प्राक् प्रत्यगग्रं च विप्राशीर्वा च नैः सह गुणितो ना
भितो मतस्यो मध्यारभ्य प्रवित्यसेत् तत्तद्व्यस्थितयाम्भो

दगत्रेसूत्रं निधापयेत् ततो मध्यात्र सेडस्तमानमा
 त्रं दिशं प्रति सत्रेषु मकरात्र स्पेत्त तस्यान्वाय तमः ३
 मान् सूत्राग्रमकरेभ्यश्च त्र्यसेत् कोणेषु मत्स्यकान्
 कोणमत्स्यस्थिताग्राणि दत्तसूत्राणि पातयेत् ततो
 भवेच्चतुर्कोणं चतुरस्रं तम एडलम् तत्राग्निमारुते सूत्रं
 निर्ऋते शतपातयेत् प्राग्याम्यवरुणोदीच्य सूत्राग्रम
 करेषु च विहिताग्रं लग्नसूत्रं चतुर्ध्वं प्रतिपादयेत् कृत
 हस्तं भवेद्युक्ते कोणे कोष्ठेषु मत्स्यकाः पञ्च प्राग्वरुणो
 द्याम्योदीच्यानि च प्रपातयेत् षट्पंचाशत्पदानि सु
 रधिकानि शतद्वयात् यदा तदोयो विभजेत् पदानि
 क्रमशः स्रथीः पदेः षोडशैर्केर्मध्ये पञ्च हतत्रयं भित्तं
 तेरष्टचत्वारिंशद्दीराशिः स्याद्दीपशोभितम् सहादशैः
 शतपदेः शोभात्याः स्रष्टुषदाः चतुषदाश्च शोभाः
 स्रः षट्पदं कोणकं भवेत् हतवीर्यावारचयेत्तथ्ये
 सूत्रं चतुष्टयम् प्राग्याम्यवरुणोदीच्यं तद्भवेद्दशशि
 माडलम् कर्णिकायाः केशराणोदलस्योदलस्य च
 दलाग्रं हतशशीनां वीर्याः शोभापशोभयोः हतानि
 चतुरस्राणि व्यक्तं शानानि कल्पयेत् भवेत्माडलमध्या
 कः करेण चतुरंगुलः शृंगुलाः केशराणि स्रः संध्यं
 चतुरंगुलम् तथा दलानां मातादं शृंगुलान् भवेत्
 श्रंतं ललप्य गृह्यतत्र ये शृंगुलमुच्यते ततश्च राशिच
 कं स्यात्स्वस्ववर्णविभूषितम् वामे माडलकं कुर्यात्

गो-
ते-
२१

षडभिरष्टभिरेववाद्वाविंशदंगुलेसेतत् परत्वात्ताव
दिष्यते हतंचक्रमुशोत्येकेवत्तरसेतुतद्विदः यदिवा
वर्तलेचैववास्र्हादशराशयः तस्यः पिपीलिकाम
धामातलेगुनिभाश्रपि चक्रवत्तरसेचेत्र्यद्वादश
राशयः भवेष्टुः पंकजदलनिभावाकथिताबुधैः तद्व
हीरुविरान् कुर्याच्चत्तरः कल्पशाखिनः जलेजैः स्थल
जैश्चपि समनोभिः समन्विताम् हेससारसकाराण्यु
कभ्रमरकोकिलैः मधुरचक्रवाकाद्यैरारूढविटपा
ततान् सर्वेषु निवृत्तिकरान् विलोचनमनोहरान् तद्व
हिः पार्थिवं कुर्यान्मण्डलं क्लृप्तकोणकम् मण्डलानि
चतत्त्वज्ञो राशपस्तान्येव कारयेत् नामावल्परचयेत्
प्रमाणान्नमण्डलम् आवासदेवतायस्यामर्चयेत्
न्यदेवताः उभाभ्यां लभते शायं मन्त्रीतरलडर्म्भतिः का
लात्मकस्य देवस्य राशिव्याप्तिमज्ञानता कृतं समस्तं
र्थं सादाज्ञावज्ञानमानिना तस्मात्सर्वं प्रयत्नेन राशी
नसाधियतीन् क्रमात् अवगम्यानु रूपाणि मण्डलानि
न चान्यथीः उपक्रमेद्वैयित्ते होतुवा सर्वदेवताम् र
जोसिपंचवर्णाणि पंचद्रव्यात्मिकानि च पीतशुक्लारुण
प्रणामकृत्स्तान्येतानि भूतले हारिद्रं स्यात्तथा पीतं ताण्डू
लं च सितं भवेत् तथा दोषाय वत्तारं संयुक्तं रत्नमुच्यते
कृत्स्नदग्धपुलाकोष्णप्रणामं विलदलादिकम् सितेन
रजसाकार्यासीमारेखा विपश्चिता अंगुलोत्सेधविस्त्रा

प्रशस्ता सर्वकर्मसुपीता स्यात्कर्णिका शुक्लपीतर
काञ्चकेशराः दलान्यञ्जसातगलेष्णामचूर्णेन पूर
येत् सितरिक्तसितेर्वर्णे ह्येतत्रयमुदीरितम् नाना
वर्णविचित्राः सुस्त्रिंशत्काराश्च वीच्यः द्वारशोभोप
शोभाः सुःश्वेतरक्ताहरिद्रकाः राशिचक्रावशिष्टा
निकोणान्यद्विस्तृयानि वै पीठपादानितानि सरसिता
न्यरुणानि वा अथ वारुणानि च दलानि तथा दलं सधि
रसितवत् असिता वारुणाश्च रजसा विहितान्यपि कथ
यंत्यपरे इति श्रीगौतमीये महातंत्रे सर्वतंत्रोत्तमोत्तमे
अष्टमोऽध्यायः ८ पंचगव्येन तद्गोहं मण्डले च विशेषो
थयेत् पलमात्रेण त्र्यंशभागं गोमूत्रं तावदिष्यते हतं च प
लमात्रेण तद्गोमयं तोलकद्वयम् दधिप्रसृतिमात्रेण
तद्पंचगव्यमिदं स्मृतम् अथवा पंचगव्यानां समानोभा
गरिष्यते मूलमंत्रेण संमंत्र्य कुशाग्रेणोवेषार्थं यत् ते
न सर्वविशुद्धिः स्यात् सर्वपापनिर्कृंतनम् महातिघात
कान्येव कृत्वा गव्यं पिबेद्यदि नाशयेत् पानमात्रेण
तूचूर्वेदवेदिनः भूतशुद्धिततः कुर्याद्ध्येनपूर्णफलं
लभेत् ॐ नमः सदृशं नायेत् सुक्तास्तेणो वदेशिकः ता
लत्रये सन्निदध्याहृडो हं वसमाहितः दिव्यं न ह्ये
दिकाभिर्दृशभिः कारयेत् सुधीः ततस्तेनेव जनितं ते
जो रत्नं तिस्रिस्मरेत् विनिधाय कुर्यात्स्वाके उत्तानोपरि वि
नयेत् हंकारेण समुत्थाप्य शक्तिं साधारं संस्थिताम् मू

गो.
ते.
२२

लाभारमण्यस्वाधिष्ठानेचमणिपूरकम् अनाहतविशु
उचश्राजाचक्रंचितयेत् गुदेचधनमूलचनाभोहृद
यपवचकंठेतथाश्रुवोर्मध्येयथाक्रममनुस्मरेत् वि
तयेत्पुनराधारं कतकाजंचतर्दलम् तन्मध्येचितये
द्वयोर्नि चन्द्रार्काग्निसमयुतिम् तदेतश्चिन्तयेत्तन्जीवी
वात्मानेसमाहितः जवावेधुकसदृशतडित्कोटिप्रती
काशंचन्द्रकोटिसुशीतलम् प्रदीपकलिकाकारं कुण्ड
लिमासनेतथा सप्तम्रावर्तनासोहःमिति मंत्रेण योज
येत्सहस्रारं शिवस्थाने परमात्मनि देशिकैः तथैव य
चुभूतानि संसारक्रमः तस्य वाक्पादपाणिपादप
स्थवचनादानमेव च गतिर्विसर्गनन्दप्रोन्नतकचत्
रसनाः पुनः नासाशहस्तथास्पर्शरूपरसोऽपि गन्ध
कः तन्वाप्येतानि पंचविंशत्पुरुषेण च योजयेत् अहं
कारं मनो बुद्धिं चित्तं तत्रैव योजयेत् जीवभावेन लीला
तिसर्वाणि परिचितयेत् भूर्मवर्णं ततो वायुवीजं षट्
विन्दुलाञ्छितम् पूरयेद्दीङ्गावायुसुधीः षोडशात्रया
मात्रया च चतुःषष्ट्या कुम्भयेत्सप्तम्रावर्तना द्वाविंशत्मात्र
यामंजीरेवयेत् पिंगलाधना पूरयेदनया चैव संचित
नीलमारुतम् रक्तवर्णं वद्विबीजं त्रिकोणं स्वस्तिकानि
तम् तेन पूरकयोगेन मात्रया षोडशात्रया चतुःष
ष्ट्या मात्रया च निर्दहेत् कुम्भकेन च वामपार्श्वस्थितं पा
पपुरुषं कज्वलप्रभम् ब्रह्मरुत्याशिरस्कंच स्वर्णलेप

यभुजद्वयम् सगणानहदायुक्तं गुरुतल्पकटिद्वयम्
ततसंसर्गिपदद्वन्द्वमेगप्रत्यंगापातकं उपपातकरोमा
णरक्तश्मश्रुविलोचनम् खड्गचर्मधरंक्रुरंक्रुडाः कुत्सोवि
चिन्तयेत् मूलाधारोत्थितेनैववह्निना निर्देहचतम् एवं
संदसपरितोद्वात्रिंशन्मात्रया ततः भस्मना सहितं मेत्री
रेचयेत् पिंगलाधुना वामनाम्पोचत्स्वीजं कुन्दे न्युतस
प्रभम् भालिदुवीजं संयोज्य ततः षोडशमात्रया सप्तत्रया
चतः षष्टिमात्रया वीजमेतद्वम् ध्यात्वा ततमयी वृष्टिपेवा
शङ्खरूपिणीम् तया देहे विचिंत्यैवं मनसापि कुला
धुना द्वात्रिंशन्मात्रयामेत्रीलं वीजेन दृढं नयेत् स्वस्थाने
हे स मे त्रेण पुनस्तेनैव वर्त्मना जीवेत् तच्चानिवानीय स्व
स्थाने स्थापयेत् ततः इति कृत्वा भूतशुद्धिमात्रकामा समा
चरेत् गौतम उवाच भूतशुद्ध्या वद ब्रह्मन् कस्य शुद्धिः प्र
जायते नात्मनः सर्वशुद्धीनां कारणं सत्तु कथ्यते न जी
वस्य ब्रह्मण च सहेकं तस्य निस्पृहाः न देहस्य तदारभ्य
निस्पृता तस्य कथ्यते मनसा वापि बुद्धेश्च कस्य स्यात् कु
रुवीक्षणम् इत्यादिसंशयं छित्ति त्वंहि ब्रह्म समः स तः
नारद उवाच शरीराकारभूतानां भूतानां यद्विशोधनम्
अथ यद्ब्रह्म संयोगाद्भूतशुद्धिरियं मता श्रुतः करणम्
थेतु मोतिरात्मा प्रवर्तते लिङ्गदेहे ततः प्राहुर्योगिनस्त
त्वेदिनः तस्य शोधनमात्रेण सर्वशुद्धिः प्रजायते तदे
व विश्वजनककारणं जन्मकारणम् तद्वियोगो भवेत्

गो-
ते-
२३

सुनीत्यथाजन्मकोटिभिः इत्येतकथितं सर्वपुरुषार्थस्य
निगमे योगाद्यभासयोगेन मंत्राभासेन नाशयेत् भूतशु
द्धिविधायै संयोगस्तु देशिकोत्तमः न्यासं देहस्य सत्रां ह वि
देधीतानुपूर्वकम् भूतशुद्धिर्मातृकाचक्रेशवाद्यातथा च
सा तत्रत्यासेतथा कुर्यात्तत्राणायामस्ततः परम् नजीव
स्य ब्रह्मणा च ससैकं तस्य नित्यशः न देहस्य तदारभ्य नित्य
ता तस्य कथ्यते मनसो वापि बुद्धेश्च कस्य स्यात् कुरुवीर
णम् इत्यादिसंशयं छिन्नितं हि ब्रह्मसमः स्मृतः नारद उ
वाच वर्णन्यासे तथा कृत्वा दशतन्त्रे तथा वरेत् विसृपंजर
नामानमिषुक्तः क्रमसंग्रहः तथार्च्यस्थापनं कुर्याद्य
था वदनुपूर्वशः स्ववामाग्रिचतुरसं मेडले परिचिंतयेत्
पुष्पैरभ्यर्च्य तं मंत्रीतवाधारे प्रतिष्ठयेत् मंत्रं हि मेडला
यनमामंत्रोऽयं तस्य चेष्ट्यते हृताकारेण तत्रैव वहेद्देशक
लायजेत् हृताकारेण तत्रैव कलाद्वादश पूजयेत् केभं
तापिनैरसुक्तां त्वेतापि निका तथा गंफं उच्चार्य धारिणे
पुष्पां च परिपूजयेत् चंपमरीचिमभ्यर्च्य उन्नैज्वलिनिकां
तथा चंथैरुविच्छेदं चैव सुपुष्पां पूजयेद्गुरुः जंथं च भो
गदो मंत्री पूजयेत् कुसुमास्तनैः केते विप्रवामभ्यर्च्य श्रं
णं च बोधिनीं न्यसेत् तं च धारिणीं तद्वत् तं च लमोचपू
जयेत् नमोऽत्रैव नैव मंत्रेण च तृतीया प्रत्यया त्विता पवंशो
समभ्यर्च्य कलासौरेर्यनपदाः विलोममातृक्रान्तां स्वास्ते
ष्टमंत्रं तथा सतीः पाथसातीर्थं जेनेव पूरयेद्दिमलेन च

उंकारेणैवमंत्रेण च तत्र प्र पूजयेत् अमृतमानस
पूषासृष्टिः पुष्टीरतिष्ठतिः शाशिनी चन्द्रिका कांति
र्ज्योतस्त्राष्टीः प्रीतिवृद्धिदा पूर्णा पूर्णामृतावेतिषो
उशला मदीः वीउशा वरयी मे न न मोऽत्रेन प्र पूजयेत्
तत्राक्षतानि पुण्याणि सहर्वाणि विनितियेत् वामे
नाच्छाद्य रुक्तेन घडे गंदल रुक्तेनः दशकृतो जयेत्
लंगालिनी शिवया मसेत् करौ प्रसार्य वामोऽसं
पुटक्रमयोगतः प्रयो जदक्षिणा गुष्ठु तथा वामक नि
ष्ठया वामया दक्षिणा गुष्ठु मुद्रये गालिनी मता अर्च
स्वफलदा प्रोक्ता शाखे सा परिचालिता गंधादिभिः
समभ्यर्च्य कृत्वा त्वंधाम योजयेत् अस्त्रादिभिः सुसं
रक्ष्य धेनु योगी प्रदर्शयेत् तदक्षिणे तृशा खेवा तां प्र
वापार्थि वंतथा पात्रमेकं निधाया ततश्चातोयेन पूरयेत्
ताभ्रपात्रं च विप्रर्षे विस्मरति प्रियं मतम् तथैव सर्वपात्रा
णामुत्प्रेषणं विप्रकीर्तितम् मृतपात्रं च तथा प्रोक्तं स्वर्णं
वागजतंतथा पंचपात्रं हरेः सुंदना मृतत्र नियोजयेत्
तेनामृतेन सर्वत्र दत्तं मंत्रमयं भवेत् ततो धर्मादिभि
र्मन्त्री गात्रे पीठानि विन्यसेत् गंधालतैः कुसुमुकैः पवि
त्रैर्ज्वलयो जितैः इति पीठं समभ्यर्च्य ध्यायेत् मंत्रात्म देव
ताम् मूलादिब्रह्मरंभांते विषतंतत्वरूपिणीम् कुण्ड
लीं त्रिविधां तत्र तथा वीजात्तरं त्रिधा तुरीयां कुण्डलीं मू
र्द्धिणा वासुदेवं तुरीयकम् ओंकारं मूलदेशे च द्रवतत्

मो-
ते-
२५

एतिभंस्मरेत् मूलादिहृदयेयावत् वह्नि कुण्डलिनी
तथाहृदये कामवीजे च सूर्यायुतसमप्रभम् सूर्यकु
ण्डलिनी तत्र सूर्यकोटिसमप्रभम् हृदयाकुलपर्य
तेषां ये दनाकुलः सुधीः शुभधा हस्मरन्त्यांते मायामि
दुशुतप्रभम् चन्द्रकुण्डलिनी तद्वत्सवेदमृतविग्र
हम् विदुना देमयं वासुदेवं विद्वोत्तरीयकम् देशका
लायवच्छिन्नसर्वतेजोमयं स्मरेत् तर्प्य कुण्डलिनी त
द्वत्केवलज्ञानविग्रहम् एवं ध्यात्वा पुनर्वीजे संपूर्ण
मनसा स्मरेत् विद्वान्दमयं स्वच्छं पकाचैकतया गुरुः
सुधाहृष्टा निपतेत्यातर्पयेत् परदेवतम् ध्यात्वा ध्यात्वा
पुनर्ध्यात्वा सहजानन्दविग्रहः विदुस्तुतसुधाभिरुत
र्पयेच्च पुनः पुनः अंतर्ध्यागदतिप्रोक्तो जीवतो मुक्तिदा
यकः सुनीनां च मुमुक्षूणां अधिकारोऽत्र केवलम् अथ
वामानसे ईश्वरैः प्रकटेनापि पूजयेत् ध्यात्वा हृत्पद्म
ध्यात्वा वासुदेवयथोदितम् स्वागताद्यैरुपचरेत् पाद्या
द्यैः स्नानभूषणैः गंधपुष्पाभ्युपदीपैर्नैवेद्यविधिना
विना पुष्पांजलीन ततो दद्यात्तद्वह्ममालां निवेदयेत् अ
थ वाह्यतमं भूतेः प्रकटैरर्चयेत् प्रभुम् स्वागताद्यैर्निवे
द्यांते रात्मभेदेन पूजयेत् चन्दनागुरुनिष्पन्दवर्चितांगः
स्वयंगुरुः विस्मयंजरं मंत्रेण तजत्स्थाने विधानवित्
रचयेत् तिलकं भस्माप्रदीपकलिकां निभम् पुष्पांजलिं
च कृतो विधिवत्तनुयाद्गुरुः तुलसीपुगलं वामपादे

दक्षिणकेतयाहयारियुगलं पार्श्वद्वये गन्धाद्वयात् तितं
 यद्यप्युगमं मूर्द्धिणदेशे मूलेन दत्तवामके सङ्गभिः सर्वत
 नौत्स्येत् पुनः सर्वे स्य सर्वतः एवं पुष्पाजलिप्रोक्तो हरि
 सात्रिधकारकः श्रीखण्डदक्षिणदद्यात् तसितपुष्पाणाम्
 युतम् वामे च चन्दने दद्यात् तथारक्तेन संयुतम् सर्वपुष्पा
 जलौ दद्यात् सर्वगत्य समन्वितः दक्षिणवासुदेवाख्यस्य
 ह्ये चैतन्यमयम् वामे च रुक्मिणीनित्यारत्नकारजो गु
 णान्विता तेन सत्त्वरजोरूपेणात्मानं विन्तयेदगुरः मूल
 मंत्रं जपन बुद्ध्या सप्तपुम्ना मूलदेशके मंत्रार्थे तस्यैव
 त्वं वीजं ध्यात्वा पुनः पुनः उदयादिलया तं च मंत्रमेव स
 मभ्यसेत् उदयः प्राह्मरूपश्च लघुश्चात्मा प्रकीर्तितः ज्ञा
 नाज्ञानविभागेन तत्तयो भवगोतम मनः सहरसंशो
 चं नौमं मंत्रार्थं विन्तनम् अथ यत्नमनिर्वंदोजपस
 म्पत्तिहेतुमः एवं ते कथितं सम्पत्तिविधं यजनक्र
 मम् यावत् कृत्वा सम्पदायेन मंत्री वाञ्छितमश्नुते ॥
 अथ मण्डलमथेत पूजनं वासुगोचरम् आरभेत् प्र
 कटैर्द्रव्यैर्नानारससुविस्मरेः पाशार्घ्या च मनीषाति
 पात्राणि च सदक्षिणे संस्थाप्य तत्र द्रव्यैश्च पूरितानि च
 देशिकः अर्घ्याः सत्रीणि पात्राणि पाशस्यापि त्रयं भवेत्
 तथा वावमनीयनिपात्राणि च विभागशः तथा करण
 दीर्घादेकमेकं प्रशस्यते पूरयेद्विधिना मंत्रीमण्ड
 लं शुभतंडुलैः शुद्धैरेवात्तकैः सम्यगवावर्तयत् पंकजमं

विलोममातृकां जप्त्वा तथा मंत्रं प्रपूरयेत् काशोदके
 र्वाङ्ग्ये र्वापूर्वात्कै र्वा प्रपूरयेत् तेजस्य कलाः भ्या
 स्त्रिप्राणस्यापनपूर्वकं आवाहनादिकं कृत्वा कलाप्
 कैकशः क्रमात् संपूज्य विधिवद्विद्वान् देवसा त्रिभ्यहे
 तवे प्राणवाणोद्भवः सम्पक्कलास्त्रयप्रपूजयेत् स्थाप
 नांते तसंयोज्य गन्धपुष्पादिभिर्यजेत् एकैकस्मकप
 ठं स्तत्र तत्र तत्र जपं तिष्ठेत् पाथस्तेजो मायं तत्रा योजये
 द्गुरु सतमः प्रथमं प्रकृते हंसः प्रतद्विस्तरनेतरं
 अम्बकं च तृतीये स्थातुं हि प्रासा च तृष्टये विस्तर्यो नि
 कल्पयेत्तपंचमं परिकीर्तितं ऋकं च कर्मिदं प्रोक्तं
 प्राणवाणी स्वरूपकं तारस्य पंचभेदेने पंचाशद्वर्णागाः
 कलाः सहस्रैरुद्विः स्मृतिर्मथाकांतिर्लक्ष्मीश्रुतिः स्थि
 रा स्थिति सिद्धिरिति प्रोक्ताः कचवर्गगताः क्रमात् अ
 काराद्वल्गुगोत्रपत्रा तमचामीकरप्रभाः पताकरथ
 तातस्रकपेकजह्वकुण्डिका जराचपोलिनी शंगति
 रीश्वरी रतिकामिके वरदाह्लादिनी प्रीतिदीयाः सु
 श्रुतवर्गगाः उकाराद्विस्त्रुनी त्रपत्रा लमालदलस
 त्रिभाः श्रुतीतिदवचक्रेष्टवाहवः परिकीर्तिताः ती
 ल्णारौ प्रीभया निशतं प्रीत्तुमां धनी क्रिया उत्तकारी
 मत्सुरेतः सुः कथिताः पयवर्गकाः वज्रेण नार्णा उ
 त्रपत्राः शरच्चन्द्रनिभा प्रभाः उद्दहं त्यभये मूलकपाले
 वाह्यभिर्वरं इष्वरेणोदिता विमोपीत प्रवेतारुणा सि

गो.
ते.
२६

ताः श्रुताचयकवर्गस्याजवाकुसुमसन्निभाः श्रमये
हरिण्टेकंदधानावाहुभिर्वरं निवृत्तिः संप्रतिष्ठा
स्याद्विद्याशांतिरनेतरं इतिकादीपिकाचैदोविकामो
विकापरा सूत्मासूत्मासूताज्ञानासूतावाण्यानीत
था व्यापिनद्यामरूपाः सुरंतगास्वरशक्तयः सदाशिवेन
संजातानादादेताः सितस्थिषः अतसकपुलकगुणक
पालवरतर्जनी तत्रतकलाः समावासकृताप्राणस्यस
यमं संप्रज्वागंधपुष्पायैस्तस्यातेजलमर्पयेत् कुम्भेते
जस्ययकलाश्रष्टविंशजपत्ततः जपेतकलाश्चपंचाश
त्प्रणवाश्चसमुद्भवाः पुनश्चपंचश्लोकजप्तामूलमंत्रे
जपेततः चतुर्नवतिमंत्रोऽयं देवसान्निध्यकारकः न
वरत्नेतद्वदेवनिःसिपेन्मातृकोजपत् नवरंथ्रमयंवा
यान्नवरत्नेतदात्मकं वज्रभोक्तिकपुष्पाख्यविदुमं
पद्मरागकं नीलामकरतंचैवमाणिक्यं स्वर्णपवत्रं नव
रत्नमिति प्रोक्तं सर्वदेवाश्चममहत् स्यापयेत्तत्सुविमे
शीचपकं फलसंपुते विष्टुरंतत्सुविदत्त्वादत्ताचपंचप
ल्लवं शुडेनसोमपुमेमननिर्मलेनांशुकेनवा वेष्टयेद्दि
यिनामंश्रीसर्वाश्चर्ययथाभवेत् वह्मालाततोदया
त्तगंधं च सुमनोहरं हरिमावाहयेत्तत्र ह्वायायां कल्पशा
खिनः इति श्रीगौतमीयमहामंत्रेनवमोऽध्यायः अथपु
ष्पाजलिकरः समायतनभस्यलः हृतपद्मसंस्थितं तेजः
कुंडल्यासहमे लयेत् विद्वाननन्यनं शुडे सर्वतेजोमयं सारं

षट्चक्रभेदनेनैव उत्तम्यासहयोजयेत् जीवान्
 तमयंततः प्रार्थनेनैव र्यमदुते आराध्यमानसैर्देवै
 र्वहत्रासापुटं क्रमात् करस्यमात्काभोजे चैतस्य
 योजयेच्चतत् कुम्भमध्ये मंत्रमुक्तावावाद्यपरिपूजये
 त् क्लृप्तक्लृप्तमहायोगिन् सर्वसत्त्वहृदि स्थिते सर्वत्र
 सर्वगब्रह्मन् कृपया सन्निधीभव मंत्रेणानेन संस्था
 प्यततन्मुद्राप्रदर्शयेत् उर्द्धाजलिमथः कुर्यादियमा
 वाहनीमवेत् सेयेतु विपरीतास्यान्मुद्रास्यापनक
 र्मणि वाह्यागुष्टद्वयं मुष्टीनुशास्यात् सन्निधापनीं श्रे
 गुष्टगर्धिणीं सैव मुद्रास्यात् सन्निरोधनी श्रेयोऽस्य त
 त्विनीयामभ्रमणादवगुंठनी आवासं पंचमुशभिः प्रा
 णस्यापनमाचरेत् पाशाकुशपुटाशक्रिल्लतोऽहंस
 मनुवदेत् क्लृप्तस्य प्राणा रुद्रप्राणाः क्लृप्तस्य जीवश्च
 हस्थितः तस्य सर्वेन्द्रियाणि च वामनश्च त्रितयश्च
 हागत्य सत्त्वं चिरं तिष्ठेत् स्वारूपायुते अयं प्राणमनुः
 प्राक्तः सर्वजीवप्रदायकः अनेन तत्र विहितो यस्मिन्
 वो निजीवितामताः रूद्रस्यैव स गुरुतं लुप्ततो ज्ञान
 वैभवे किं न सिध्यति विप्रर्षे देशिकस्य न चामथा
 मात्कां केशवाख्यां च तत्त्वं सत्यस्य येन वै करोगद
 शतत्वा निर्यासनात् सन्निधिर्भवेत् सर्वात्मा सर्वगो
 देवो मण्डलाधारयिष्ठितः शालग्रामिमतो यंत्रम
 ण्डले प्रतिमासु च नित्यं पूजाहरेः कार्या नतकेवल

गो-
ते-
२३

भूतले गाडकाश्वैकदेशेचशालग्रामस्थलेमहत्तण
षाणंतद्वयतत्तशालग्राममितिस्मृतं शालग्रामशि
लास्पर्शात्कोटिजन्माचनाशाने किंपुनर्यजनेतत्रहरेः
सात्रिधकारकांशालग्रामैकयजनाच्छतलिंगफलं
भेत् वहभिर्जन्मभिः पुणैपेर्यदिहृक्षशिलालभेत् गी
ष्यदेतच्चविहृतंतेनसमाप्यतेजनुः कामक्रोधादिदोषा
स्सर्वदुःखनिपेवणात् एवंमिताहरेतस्मिन्देवः
प्रीणातिपूजितः पद्ममष्टपलांशवचत्तरसंसलत्तण
चतुर्द्वारसमायुक्तं कामगवितकर्णिकं सामास्यं
मुदिष्टमष्टादशाक्षरंशृणुचत्तरसंचतुर्द्वारं पद्ममष्ट
दलान्वितंषट्कोणमध्यैकामाख्यसप्तदशाक्षरंवेष्टि
ते षड्क्षरंमनुवरंषट्कोणविलिवित्ततः एतद्वयं
महाभागकृपयाकथितंतव अस्मवित्तानमात्रेणक
क्षात्मासाधकोभवेत् आत्माएउमाउलाकारेव्याप्रविश्ये
विजृम्भते सर्वदेवमययेनतेनमाउलमुच्यते प्रतिमा
कृष्णदेवस्ययत्नतःकारयेत्सुधीः शिल्पिनाकृष्ण
भक्तेनविश्वकर्माक्रजानतो दशापंचांगुलामुखा
मध्यमाद्वादशांगुला अष्टांगुलाधमासातुसुनाधि
कंपनकारयेत् अज्ञानेनापिमाहेनयदिकुर्यान्नराधमः
प्रतिष्ठाविफलानस्पृजनात्रफलंभवेत् मानांगुल
विहीनासाप्रतिमायत्रतिष्ठतिराजानंपीडयतेवग
हस्थानरकं व्रजेत् मानांगुलेनसाकार्यानापथाम

निसत्तम काष्मरीज्ञानदाप्रोक्तास्वर्णजापितमुक्तिदा
सम्पत्तिदातुशिलजाराजतीवहमुक्तिदा तेजोजादा
रुजायाचरेत्तिकीषात्रुनाशिनीताश्रीधर्मविद्वडिवक
रोतिवहसोखदा मदेवमहामयीप्रोक्ताप्रतिमाशुभल
क्षण भोगदाभोक्तदासानुप्रतिमाकथितातवल्लणा
सेखाद्विधासापिप्रतिमापरिकीर्तिता पर्वताग्नेनदी
तीरेचतुरंगोष्टभूमिषु समुद्रकुलेऽप्येवामानहीना
त्रह्वरणं कृष्णप्रतिकृतिं कर्णदिव्यापंशस्वचिद्रतांता
तंसस्थापयेन्मन्त्रीगृहेवागोष्टमध्यतः समाहितस्ततो
मन्त्रीपूजयेत्तुपचारकैः षोडशोपचारमंत्रेणायमनाख्ये
नसिद्धये यस्यदर्शनमिच्छेत्तिदेवावल्लहरादयः कृप
यादेवदेवेशमदग्नेसन्निधीभव उच्यतेपरमेशानस्वा
गतंस्वगतंभवेत् कृतार्थाः नुगृहीतोः स्मिसफलेजी
वितंतनेयदागतोः सिदेवेशचिदानन्दमयाव्यय आत्मा
नादाप्रमादाद्द्वानैकः स्यात्सायकस्यच यदपूर्णंभवे
त्कृत्येतथाप्यभिमुखोभव पाद्यंश्यामाक हस्तौर्कवि
स्रक्ताभिरिष्यते यद्वर्तिलेससम्पर्कात्परमानन्द
संप्रवः तस्यतेपरमेशानपाद्यंशुदायकल्पते जातील
वेगकक्कीलेर्दद्यादाचमनीयकं स्वधामंत्रेणमतिमाम्
स्तत्वावेदतिणकरं वेदानामपि वेदायदेवानां देवता
त्मने श्रत्वा मं कल्पयामीषाशुदानांशुडिहेतवे गन्ध
पुष्पास्ततयवकुशाग्रतिलसर्षपान् उर्वाभिर्देवशिरसि

गो.
२५

शिशोमसेणचार्पयेत् पतदर्थमिदं प्रोक्तं तृष्टये शार्ङ्ग-
यत्वनः तापत्रयहरं दिव्यं परमानन्दलक्षणं तापत्रय-
विमोक्षाय तवाच्यं कल्पयाम्यहं हृतदधिमधुभिश्च म-
धुपर्कस्वधात्तुना सर्वकल्मषहीनाय परिपूर्णस्वधात्
कं मधुपर्कमिमं देवकल्पयामि प्रसीद मे सुखे च त्वमनं
दद्यात् केवलं न जलेन च उच्छिष्टेऽप्युचिर्वापियस्य स-
रणमाव्रतः शुद्धिमाप्नोति तस्मै ते पुनरावमनीयकं च
तद्वत्तदनकाशमीरजलैः स्नाने विधीयते परमानन्दो
धाधिनिमग्ननिजमूर्त्तये सांगोयोगमिदं स्नानं कल्पय-
म्यहमीषाते पीताम्बरयुगंदद्यादयथाशक्या परिष्क-
ते मायाचित्रपटाच्छत्रनिजगुह्योक्ता तेजसे निरावरण-
विज्ञानवाससे कल्पयाम्यहं उत्तरीयेत तोषाद्वा सोऽहं
नियमाति ते यमाश्रित्य महामायाजगत्सन्मोहनी स-
दा तस्मै ते परमेशाय कल्पयामुत्तरीयकं यज्ञसूत्रं त-
तो दद्यादयवास्वर्णनिर्मितं यस्याशक्तित्रयेणोदं प्रो-
तमविमं जगत् यज्ञसूत्राय तस्मै ते यज्ञसूत्रं प्रकल्पये-
त् हाराद्याभरणंदद्यात् सुवर्णांशमसमन्वितं स्वभावस-
त्संगाय सत्यासत्याश्रयाय ते मूर्ध्नि निवि वित्राणिक-
ल्पयाम्यमराक्षितं अर्च्योत्तितजलंदद्यात् उपचारान्तं गंतरे
समस्तदेवदेवेश सर्वदृष्टिकरं परं ब्रह्माण्डानन्दसं-
पूर्णं गृह्णाण जलमुत्तमं च तदनाशु कर्पूरमिष्टो गन्ध-
होच्यते सर्वगं लेपयेत्तेन तापत्रयप्रशान्तये परमा

नन्दसौरभपरिष्कर्णदिगंतरं गृह्णाणपरमेगन्धं कृ
पयापरमेश्वरं पंचपुष्पांजलीन्दद्यात्पूर्वोक्तेनैव
वर्त्मना तात्पर्यान्मपिचयोग्यानिपुष्पाणिवैस्त्रैमनौ
कमलेकरवीरेहेतलस्योजातिकेतकी कङ्कारचम्प
कोत्पलकुन्दमन्दारनागकेशरपावेती नद्यावर्तन
मालिकापुष्पीनवमालिकासौगन्धिकं वकोरकं को
रणलोकसर्जनविल्वार्जनमृनिपत्रकं पञ्चवामलकं
शुङ्कर्णिकारंतथाशुभं पलाशादिपशालाभंगोविह
यसमर्पयेत् मलिनैभूमिसंसृष्टं क्रिमिकेषादिहवि
ते पशुषितानिपुष्पाणिवर्जयेद्देवतार्चनेतिष्टेदिन
त्रयेऽशुङ्गपद्ममामलकंतथातलसीसर्वथाशुङ्गात
थाविल्वदलानिच दिनैकंकरवीराणियोग्यानिचत
पोधन तृतीयगुणसम्पन्नानागुणमनोहरं आनन्द
सौरभं पुष्पगृह्णतामिदमुत्तमं मंत्रसंपुटितोत्तमस्यमा
तृकोदेववर्षाणि तत्रासस्यलेतांस्तानुगन्धपुष्पात्त
तैर्यजेत् पंचात्मिकायादीतायांगणेशादिक्रमाद्व्यजे
त् यदा मध्येत गोविन्दं नैर्ऋत्यांगणनायकं आग्नेयां
हंसमभ्यर्च्यैषान्यां शिवमर्चयेत् वायव्यामर्चयेद्देवी
भागमोक्षफलामये गन्धादिभिरथाभ्यर्च्यैषाङ्गसा
र्च्यनंततः शक्तौ ततद्रस्मि सर्वमन्यथा केवलं यजेत्
विंशत्कृतोजपेनैत्रेन मस्तु तस्य समापयेत् ततश्च मे
षाङ्गानिवत्समाणेन वाजयेत् आग्नेयां शिवकोणे च

गो.
ते.
२५

चराक्षसेवाशुकोणके मध्येदित्तवपूर्वादिश्रंगघटके
समर्चयेत् हारस्फाटिककालाञ्जनमुक्तावह्निरोचिषो
ललनाश्रमयवरोचनहस्ताप्रधानतोऽङ्गदेवताः क
र्त्तिताः एवमभ्यर्च्यमतिमानदेहेतदेतौ यजेत् शुक्
स्थवेण्येयं यत् पूजयेत्सुसमाहितः वर्णवनमस्त
स्यमंत्रोऽयं समुदीरितः कौस्तुभं हृदये रत्नसूर्यायुत
समप्रभं कौस्तुभाय नम इति तस्य मंत्र उदीरितः तद
धोवनमालां च चन्द्रायुतसमं प्रणवे पूर्वमुच्चार्य
वनमालायेन निवेदेत् वनमालामनुः प्रोक्तः सर्वपा
पौघनाशनः कौस्तुभोर्ध्वं श्रीवत्सं चन्द्रायुतसम
प्रभं श्रीवत्साय नम इति मनुस्तस्य महर्षिभिः सह
सूर्यसंकाशे कर्णे मकरकुण्डले मकरकुण्डलाय
नम इत्यस्य मनुरीरितः किरीटमस्तये दीप्तसूर्यायु
तसमप्रभं सूर्यायुतसमाभासकिरीटाय नमो वदेत्
प्रणवादि रयं प्रोक्तः किरीटस्य महर्षिभिः पूर्वादिदि
शमारभ्य प्रादक्षिण्यक्रमेण यजेत् दामसुदामवसदा
मकिंकिणीगन्धपुष्पकैः श्रुतः करणरूपास्ते कस्त
स्य परिकीर्त्तिताः आत्मा भेदेन ते पूज्या यथा कस्तस्त
थैव ते प्रणवादिनमोऽस्ते श्रमं वैस्तान् परिपूजयेत्
नवांगमुक्ते देवस्य भोगांगं शृणु गोतमप्रष्टो महिषो
देवस्य पुरश्चादि प्रपूजयेत् प्रदक्षिणक्रमेणैव रुक्मि
ण्यायास्तुतामताः रुक्मिणीसप्तभासा चलत एव

सललणा कालिन्दी ऋतुजानशान्तिप्राप्त्यावसतदका
दुतहेमसमप्रख्यारुक्मिणीरुद्धयौवना सितवस्त्रप
रीधानासर्वाभरणभूषिता देवस्यवदनाम्भोजमिलिता
तिमधुवतावराभयकरोपोता भक्तायमुक्तयेसतो इयं
लक्ष्मीः पराशक्तिर्विष्णुग्रहरूपिणी कलायकुसुम
श्यामासर्वाभरणभूषिता पीताम्बरहृच्छीणीसत्प्राणा
धरणिस्तता रत्नसूकरावामेदलितोचवरप्रदा अमाश्र
गौराः श्यामाभाः क्रमेणपरीकीर्तिताः पीताम्बरपरीधा
नादेवार्पितमनोमुखाः तद्वहिर्वस्त्रदेवचयशोदादेव
कीर्तनः वस्त्रदेवोहेमगोरोवराभयकरस्थितः देवकी
श्यामसुभागसर्वाभरणशोभना सितवस्त्रपुगाद्या
वसर्वेसितफलप्रदा यशोदाहेमशंकासासितवस्त्र
पुगप्रदा सर्वाभरणसन्दीपाकुण्डलाद्रासितानना
रोहिणीच यजेन्नवनन्दगौरं समर्चयेत् वरदाभयसं
भुक्तं समस्तपुरुषार्थदे वलदेवतथाचैव पूजयेत् कु
न्दसन्निभं हालालोलेकुण्डलिलहेमवतं स्मरेत्तथा त
तोयजेत् सभद्रांच श्यामलेरुद्धयौवनातद्वहिर्वस्त्रयः
सर्वेगोपंगोपीशमर्चयेत् इन्दनीलमुकुन्दाद्यान्तद्व
हिः परिपूजयेत् इन्दनीलमुकुन्दचतथा चानन्दकच्छ
पौषुष्करेशोवपयौचनिधायाष्टोप्रकीर्तिताः तद्वहिः
कल्पहृताश्चरन्दादीस्तद्वहिर्यजेत् इन्दमैरावतारुद्धे
श्यामेवजुधरं तथा साधिपंसपरिवारं च तद्वहिः परिपू

गो.
ते.
१-

30

जयेत् अग्निहेमसमाभासंशक्तिमरधारिणं मेषारु
टंशक्तिपुक्तं तेजसोपतिमर्चयेत् दक्षिणेपितृदेवचम
द्विषोपरिसंस्थितं पजेदण्डधरं चैव यमं पित्राधिदेवतं
राक्षसाधिपतिं तद्वैश्वदेव्यात्तुङ्गधारिणं तरगावस्थि
तं देवपरिवारैः समर्चयेत् पाश्चात्तेवरुणं शुक्लं मकरा
रूढं मुज्जलं अयोपतिं पाशधरं परिवारैः समर्चयेत् वाय
व्यावायुदेवच प्राणाधिपसमाह्वयं दत्तहस्तो कुशमेण
चारुनेपरिपूजयेत् शरदिबुसमाभासं कृपपाशपा
लाङ्घने सोमं सोमदिगधीशं नाराहृते समर्चयेत् ईशा
नेह्रसभाहृते चन्द्रायुतसमप्रभं रुद्राधिपं मूलहस्ते
गन्धमुखिः पूजयेत् इन्द्रेशानमध्यदेशे ब्रह्माण्डे
सवाहनं हेमगौरं चतुर्वक्त्रं पञ्चहस्तं समर्चयेत् रत्ना
वरुणयोर्मध्ये विस्रं चक्रधरं यजेत् नागाधिपं सप्तप
ण्णं विस्रः पारिषदानयजेत् वज्रादीनामुधान्भ
दान्तेषां च वहिरर्चयेत् यथासित्युसमुद्रुतातरंगा
भिन्नतां युयुः तथा कलसमुद्रुतापतेतदायतां ययुः
तद्व्यानेन च तमेयं साधकेन शुभं पुनापवे समाहतिम
ये देशिकः कलसमर्चयेत् धर्माधिकाममासाश्च करेतस्य
सुनिश्चितं अथवांगदिकपतिभिस्तद्वैरपि चार्चयेत् प
वेवस्वर्चयेत् कलसकाममुत्पेयाः सभाजनं ययतद्वयजना
शक्तः कलसाष्टकेन पूजयेत् श्रीकल्लोवासदेवश्च नारायण
समाह्वयः देवकीनन्दनः श्रीवासीयसुदनेतरं असुरा
तकभारहारी धर्मसंस्थापकः सरतः अयं वा पूजयन् कलसा
यथाविज्ञानुसारतः इह भुक्ता वराभोगानेते तद्गतिं व्रजेत्

अगुरुशीरगुग्गुलुसिताज्जमधुचन्दनैः सारज्ञौ वैरि-
 निसिन्धौर्नासाधोमधुमर्षयेत् वनस्पतिरसोत्पत्रोग
 न्यालो गन्धउत्तमः आग्नेयः सर्वदेवानां भूषोऽयं प्रति
 गृह्यतां वर्णाकर्षूरगर्भिण्यसर्पिषा तिलजेन वा सं
 स्थापयत्त पात्रोदो सुदीप्तशिखया ततः अथोदकनसं
 स्क्रुत्पनत्त जायनिवेयेत् उगार्घ्यं दृष्टिपर्घ्यं तं च दं वाम
 दिशि स्थितं वा दयन् वामरुस्तेन दत्तरुस्तेन वापयेत्
 सप्रकाशो महातेजाः सर्वत्र निमिरापहः सराशा भ्यंते
 ज्योतिर्दीपोऽयं प्रकाशो महातेजाः सर्वत्र निमिरापहः
 सराशा भ्यंते ज्योतिर्दीपोऽयं प्रतिगृह्यतां स्वर्णवाताम्र
 पात्रे वारौ प्ये वापं कजेदले शितोपदेशशाल्यत्रं सगुडं
 मधुना पुतं दधिउग्यचूतोपेतं कदल्यादिफलान्वितं
 आनीय देवपुरतः पंवीजेन विनिसिपेत् अस्रमंत्रेण
 विधिवद्देनुमुद्रं प्रदर्शयेत् चन्द्रवीजं चासुसंस्पृचत्
 देशस्वरान्वितं नादविनुसमापुक्तं वीजं तदमृतात्मकं
 परायेति च संप्रोच्य अनिरुद्धं वदेत् पुनः नैवेद्यं च तथै
 मुक्ताकल्पयामिनमो वदेत् प्रीतो नैवेद्यमंत्रोऽयं अने
 न च निवेदयेत् अमृतोपस्तरणमसिस्वाहेति जलमर्ष
 येत् अन्वाहार्ण्यं य प्राणाय स्वाहेति प्रथमाहृतिः अंगु
 ष्ठा नामिका मध्या प्राणा व्यामुदिका मता आहवनीया
 य अपनाय स्वाहेति च द्वितीया कनिष्ठो गुमुना माच
 मुद्रातत्परिकीर्तिता गार्हपत्या यद्यानाय स्वाहेति तृती

मो.
ने.
३१

31

याहतिः तर्ज्जत्येगुष्टमध्याभिलुक्तुद्रापरिकीर्तिता
सत्यायचउदानायस्वाहयाचवतुषिका मध्यमानामि
कोगुष्टवतुषीचकनिष्ठिका आवसत्यायसमानायस्वा
हावपंचमीतथा सर्वाभिरंगुलीभिलुक्ततन्मद्रापरिकी
र्तिता प्रणवाद्यैरेभिरेवदेववत्के हनेदगुरुः ॐ निवेद
यामिभवतेगृहाणेदंहरिर्हरे निवेद्यार्पणमंत्रोऽयं स
पर्णासुप्रकीर्तितः तणंविस्मयमतिमान्दद्याद्गण
षकंततः श्रुतेनापस्तरणमसिस्वाहेतिजलमर्पयेत्वि
श्वकसेनायवेदयाच्छेषं नैवेद्यमुत्तमं उच्छिष्टभोजिनो
सेतेपतेषामवधारय शिवेचण्डेश्वरायेतिविश्वोविश्व
कसेनायच शक्त्यच्छिष्टंशेषकायेदद्यादक्षुन्नसिद्धयो
प्रत्यथानैवसिद्धिः स्यादक्षुन्नकोनरकं व्रजेत् नैवेद्यजात
मुद्धृत्यस्थानशुद्धिविधायच आचमनीयजलेदद्यादंत
शोधनमेववाहस्तलेपंततोदत्त्वापुनः पानीयमर्पये
त् सस्त्ववसूदयंदत्त्वादद्याच्च स्वर्णपादके पूजास्थाने
समानीयवक्रमालांतथार्पयेत् दिव्यगन्धंततोदद्या
त्तामूलेशशिशुंयुतं स्तोत्रैः स्तुत्वावविधिवत्कृत्वाप्र
दत्तिणंहरिं वेदविज्ञोयनेदत्त्वायत्फलंलभतेनरः
तत्फलंलभतेभक्त्याकृत्वाकृत्वाकृत्वाकृत्वाकृत्वाकृत्वाकृत्वा
थरादत्त्वावेदविज्ञोमहामुने तत्फलंलभतेभक्त्या
कृत्वाकृत्वाकृत्वाकृत्वाकृत्वाकृत्वाकृत्वाकृत्वाकृत्वाकृत्वा
रसाहृणावचसामनसावेतिप्रणामोऽष्टांगैरितः भू

मौनिपत्ययः कुर्यात्कृष्णः शृंगननिःसुधीः सह
सजन्मजं पापं त्यक्त्वा वैकुण्ठमाश्रयात् नवीननीरद
श्यामं नीलेन्दीवरलोचनं वल्लरीनन्दनं वन्दे कृष्णो
पालरूपिणं स्फुरद्दहं दलोदहनीलकुं वितमूर्धजं क
दम्बकुसुमोदहवनमालाविभूषितं गण्डमाण्डलसं
सर्गिचलत्कांचनकुण्डले स्थूलमुक्ताफलोदारहा
रोद्घोतितवत्तसं हेमांगदत्तलाकोटिकिरीटोज्ज्वल
दिग्रहं मन्दमारुतसंतोभवल गिताम्बरसंचयं रु
विरोष्ठपुटन्यस्तवंशीमधुरनिस्वनैः ललदेगापालि
काचेतोमोहयेतं मुहुर्महः वल्लरीवदनाम्भोजमधु
पानमधुव्रतं तोभयेतं मनस्तापं संस्मराणां गवीत
णैः यौवनीद्वित्रदेहाभिः संसक्राभिः परस्परं विविश
म्बरभूषाभिर्गोपनारीभिराहतं प्रभिञ्जन् कालिन्दी
जलकेलिकलोत्सुकं योययन्नेकविद्गोपान् व्याह
येतं गवांगणं कालिन्दीजलसंसर्गिणीतलानिलक
म्पिते कदम्बपादपच्छाये स्थितं हृन्दावनेकवितर
न्मूधरसंलग्नरत्नासनपरिग्रहं कल्पपादपमध्य
स्थहेममाण्डिकागतं वसन्तकुसुमामोदसुरभीकृ
तदिमुखे गोवर्धनगिरौ रम्ये स्थितं वासरसोत्सुकं
सद्यहस्ततलन्यस्तगिरिवर्ष्मातपत्रयं खण्डिताख
ण्डलोन्मुक्तमुक्तासारचनाचने वेणवाद्यमहील्लास
कृतहंकारनिस्वनैः सवत्सैरुन्मत्तैः शशदेगापोले

रभिवीसितं क्लृप्तमेवानुगायद्विल्लेष्टाचशवर्तिभिः द
 एषाशोचतकरेर्गोपालैरुपशोभितं नारदाद्यैर्मनिवैरे
 वैदवेदोगपरिगैः प्रीतिसस्त्रिगुणावावास्त्यमानेपरात्
 परं यएवंविन्नयेदेवंभक्त्यासंस्तौतिमानवः त्रिसन्ध्यतस्य
 तेषां सौददातिवरमीक्षितं राजवल्लभतामेतिभवेत्
 सर्वजनप्रियः अचलाप्रियमामोतिसर्वांगमीजायतेभुवं
 अथमुद्राप्रदर्याथअग्निसंस्कारमाचरेत् मोदनात्सर्व
 देवांश्चावणात्पापसंततेः मुद्रास्ताः कथिताः सद्भिर्देव
 सात्रिध्यायिकाः गौतम उवाच भगवन्नेतयामुद्राः स
 चितानप्रकाशिताः कथं विरचनेतासांकारुण्यद्वयहि
 मेगुरो नारद उवाच कनिष्ठांगुष्ठकौशक्तौ करयोरितरे
 तवे तर्जनीमध्यमानामाः संहताभुग्वर्जिताः मुद्रेषा
 गालिनीप्रोक्ताशस्तागोपालपूजने वनमालभिनयवत्
 कराभ्यामागलादयः जानुपर्यंतमित्येषामुद्रास्याह न
 मालिका ओष्ठवामकरांगुष्ठौ लघुस्तस्य कनिष्ठिका दत्ति
 णांगुष्ठसंयुक्ता तत्कनिष्ठाप्रसारिता तर्जनीमध्यमा
 नामाः किंवित्संकोच्यवालिताः वेणुमुद्राह कथिता स
 गुमोप्रयसीहरेः अंगुलीः संहताः कृत्वा करयोर्वामदत्त
 योः वामनासासमायुक्ता दत्तपाणि कनिष्ठिका दत्तस्य
 मध्यमाक्रांता वामहस्तस्य तर्जनी वाममध्यमयाक्रांता
 दत्तहस्तस्य तर्जनी संप्रतौ कारयेद्दिहानंगुष्ठावुभयो
 रपि येन मुद्रा निगदिता गोपिता सायकोत्तमैः करौ सं

पुटितो कृता वामपाणि कनिष्ठिका निष्पीड्य दक्षपा-
णि स्य दक्षिणगुलिभिर्दृष्टं तथा वामगुलिभे वैरतिगा-
दे निपीडयेत् इतीयं विल्वमुद्रा स्यात्प्रशस्ता कृत्स्न-
ने कायेन मनसा वा वा बुद्ध्या बुद्ध्या च परकृते इह जन्माने-
पूर्वस्मिन् अथ वा पापसंचये इमां जानन्नपोजने तन्म-
त्वा मुनसंशयः देवाः सर्वे नमस्यंति प्राणम्यंति तथा जनाः
काममुच्चार्य विधिवन्निति पेदुदयोपरि कृते तरे करं वा
मेकृता सम्यक् समंगुलीः अथोत्पद्यु करयोर्मध्यमा-
नामिकोगुलीः वामकनिष्ठया दक्षकनिष्ठौ च निपीड्य
च वामानामिकया दक्षतर्जनी च निपीडयेत् वामगुल-
त्रयोपरि कुर्यादक्षिणहस्तांगुलित्रयं एकत्र योजितं कृ-
त्वा मुद्रा स्यात्कोस्तुभात्मिका दक्षिणमणिवन्धे च वाम-
गुष्ठे नियोजयेत् मुद्रेये कोस्तुभाद्योक्ता दर्शनीया प्रय-
त्नतः कृते तरे करं वा मेकृता सम्यक् समंगुलीः तर्ज-
न्युपरि वामे च न्यसेत् करतले ततः अंगुष्ठौ चालनीयो-
च मत्स्यमुद्रे च मीरिता करो संपुटितो कृता मणिवन्धो-
संयोजितो अंगुष्ठे च कनिष्ठे च प्रविधाय संयोजिते शेषा-
अंगुलयः सर्वा उभयोर्वा मभंगुरः परस्परमसंलग्नाश्च
न्यमध्ये च कारयेत् उक्ता कलसमुद्रे यंगोपालाद्या वि-
थौ सुभा कृते तरे करतले अंतराजलि संयुते अथोत्प-
मति संलग्ने अंगुष्ठान्तरमाहिते कथिता कूर्ममुद्रयं
सर्वतंत्रेषु गोपिता आकुंचितं ततः कृता वामगुलि च

तृष्टये प्रसार्य च तदंगुष्ठे दत्त हस्तेन वेष्टयेत् प्रसार्य त
र्जनीं दत्तां तदंगुष्ठे च मंत्रं वित् शोखमुद्वेयमुद्रितादर्श
नात् पापनाशिनी इति गोतमीये महातंत्रे दशमोऽध्या
यः ॥ अथाग्निजननं कृत्वा हस्तमंत्रानुसारतः धर्म्मार्थ
काममोक्षाणां यत् कृत्वा फलमश्नुते गोमयांतः समालि
प्य कृत्वा सर्वत्र मंत्रं वित् सामान्यार्घ्यं प्रकल्प्याथ पंचगव्ये
नैसर्चयेत् त्रिकोणोत्तहादिः षट्कोणं च पञ्च प्रकल्पयेत्
चतुरस्रं च तर्ह्यारमेवं वा वह्निमण्डले कृत्वा स्तोत्रभागे
च त्रिरेखां हस्तमात्रकं दत्तिणोत्तरतस्तद्वत् कुर्याद्देवा
त्रयेषु भे अर्घ्यादिः प्रोक्त्य सर्वे हि पंचशुद्धिं समाचरेत् वी
त्तणं मूलमंत्रेण कवचेनाथ लेपयेत् अस्त्रेण रत्नितं
कृत्वा वेदः संस्कारमाचरेत् पाषाणं भवमग्निं च अथ वा
योनिं सत्भवः श्रोत्रियाणां गृहोत्थं वा वनस्थं वाथ वाह
रेत् षट्छालाभसंप्राप्तो योग्योऽयं होमकर्मणि निर
ग्निब्राह्मणाल्लब्धोऽर्घ्यलाभकरो भवेत् तत्र वन्यश्च त
र्षीशफलं दद्यादुताशनः वैश्यान् शूराश्च विफलं जाय
ते होमकर्मणि तस्मात् सर्वप्रयत्नेन वाह्निमुक्तं समाह
रेत् आनीय कोषपात्रं स्थक्रव्यादं शं परित्यजेत् क्रव्या
देभ्यो नमस्कृत्य प्रणवाद्यो मनुर्भवेत् रेखाणां मुद्रांश
णां ब्रह्मवैवस्वते तद्वत् प्रागशाणं च रेखाणां मुकुटेशपु
रन्दराः ततो वन्द्यैर्द्योगपीठमर्चयेत् कर्णिकोपरि धर्म्म
ज्ञानं च वैराग्यं मेष्ठ्य मादितो यजेत् पूर्वादिदित्वा पूर्वा

न तथा धर्मादिकान्यजेत्मध्ये च पूजयेद्देहेन प्रसा
कीर्तिधानवित् पीताम्बुता रुणा कृष्णा भूषाती वासु
लिंगिनी रुविगज्जालिनी प्रोक्ता कृष्णा नीलवशा क्रयः
अमर्कमण्डले पूज्यं सोममण्डले यजेत् मन्वद्भिर्मण्डले
तद्वद्वयेद्गन्धपुष्पकैः वागीश्वरीम्बुसुता नीले
दीवरसन्निभा वागीश्वरेण सहिता मुपचारैः पूजयेत्
शक्तिप्रणवबीजाभ्यां तयो रश्चनमीरितं वागीश्वरीम्बु
मन्ती पुरुषाधिष्ठिता स्मरेत् वह्निं संस्कृतपात्रस्थं रंवी
जेन तमंत्रयेत् चैतन्यं प्रणवैर्गोवयोजयन् तं पूजये
त् आत्मनोऽभिमुखे वह्निं जानुष्वष्टमहीतलः शिववि
जयिद्या देव्या यो नो वने विनितिपेत् ततो देवाय देव्यै वद
यादा वमनीयकं गर्भनाम्न्या भूतं ध्यायेद्बह्निरूपं परं गु
रुः पश्चाद्गर्भे स्पर्शार्थं प्रदद्याद्दर्भकं कणं भूषाभिभू
षयो दवीं त्रैलोक्यात्पतिमात्तु का रेफवापुषदस्वरेषु
नादविन्दुविभूषिताः सादिष्टांताश्च जिह्वा नो मनवः परि
कीर्तिताः पायो लिंगे तथा नाभौ हृदये कंठमूलतः लम्बि
कायां भ्रुवोर्मध्ये जिह्वा ज्वाला रुचौ त्र्यसेत् हिरण्यकनका
रक्ता कृष्णा व्यासप्रभामता बहुरुपातिरक्ता च जिह्वा क
पीटयानिनः सहस्राक्षिः स्वस्तिपूर्णोऽत्यन्तः पुरुषस्तथा
भूमव्यापि सप्त जिह्वा धनुर्धर इति स्मृतः षडंगमंत्रावह्ने
श्च प्रणवाद्यानमोऽन्तकाः हृदयादिक्रमेणैव मन्त्रव्या
श्रंगदेवताः भूर्दिणस्कन्धे तथा पार्श्वकस्यां कटिपार्श्वे

गो.
ते.
३५

३५

के स्कन्धे मूडि एव विन्यस्य प्रादक्षिण्यक्रमेण तज्जातवे
दाः समजिह्वो हव्यवाहन संज्ञकः श्रुष्टो दरज संज्ञोऽस्यः
नर्वेष्टान राह्वयः कौमारतेजा विष्णुमुखः त्रैदेवमुख
स्तथा एवं विन्यस्त देहः सन्ज्वालयेन्मनुना मुना चित्पि
गलस्तद्वयं दह्यं तथापि च सर्वज्ञो ज्ञापय स्वाहं मंत्रो
यं समुदाहृतः श्रुतिं प्रज्वलितं तदेजातवेदं ह्युताशनं
सुवर्णवर्णममलं समुद्रं सर्वतोमुखं समिद्धेन च मंत्रेण
त्रिभिर्मंत्रैर्ह्युताशनं ज्वालयेन्मतिमात्मन्त्री अथ यथा वि
फलं भवेत् दग्धैर्गर्भैः शुद्धेभ्य मूलमध्याग्रह्यादि तैः
संस्तरे द्विधिवत्तन्त्री प्रदक्षिणवशादथ एवं संस्तरणं
कुर्याद्दर्जयित्वात्मनो दिशं यत्तद्वत्ताद्भवेत्तद्वत्ताद्भवेत्
परिधि त्रयं मध्यस्थमेव लायांत संस्तरे तंत्र विज्ञमः श्रु
यचेत् स्थण्डिले मन्त्री भूमौ सर्वपरिस्तरेत् गत्यादिभिः
समभ्यर्च्य वद्विदेवं विभावयेत् त्रिनयनमरुणा भवेद्
मौलिं शुक्लाम्बुजां शुक्लमरुणमणिं काकल्यमम्भो संस्थं
श्रुतिमतवशात्किं स्वस्तिकाभीतिमुद्धेर्मरकतकमलमा
लालं कृतं शोक्लशानं सुवर्णवर्णममलं लसत्स्वर्णं
पवीतकं चतुर्भुजं द्विशिरसं हव्यकव्यद्विनासिकं कम
ण्डलुतालहंत शक्तिस्वस्तिकधारिणं चतुःश्रोत्रं शङ्खा
यमानमुत्तमं एवं वामनसाध्यायेच्छातिकादौ गुरुतमः
हस्तं हस्तं संगते ह्येणं ध्यायेन्मारणकर्मणि मूर्तिरष्टोस
समभ्यर्च्य षट्कोणे तस्य उगको मध्ये जिह्वा यजेत् षट्देवैर्द्वि

तन्मनुनायजेत् वैश्वानरपदं पूर्वजातवेदमनेतरं
लोहितात्ततश्चोक्ता इहावहततः परं सर्वकर्मणि
देहिमे स्वाहा मनुः समृद्धिदः आत्मस्थाली समानीयता
लयेदस्त्रमुच्चरन् कुण्डः इगगान्समुत्तोल्य तसेतत्रांग
मंत्रतः तस्यामांशं विनितिप्य जानीयात्तापने हितं प्रजा
त्यकुशगुच्छं तत्रांशं तिष्ठानले तिपेत् अभियोतनमि
त्युक्तं सर्वत्र सर्वकर्मसु पुनः कुशान्समुज्ज्वात्य निति
पेदाग्रमथानः मूलमंत्रेण मतिमानांशं संस्कार ईरितः
अभिमंत्र्य च मूलेन रत्नयेदस्त्रमुच्चरन् प्रदर्शयेत्तु योनी
च आंशं तदस्त्रात्मकं सकस्त्रं वीच समादाय विधिना
निर्मितो गुरुः त्रिंशः प्रतापयेद्दहौ पुनः प्रत्ताल्य वारि
णा पुनः प्रतप्य तौ मेत्री स्यापयेत्तौ स्वदत्तौ प्रादेश
मात्रं सग्रस्थिदं भुलं चृते तिपेत् कृता भागौ शुक्लं
स्वपातौ स्त्रता तनाडिकाः वामदत्तमाथ्य भागौ छीडायाः
संस्मरेत्ततः श्रुवेण दत्तिणा द्वागदग्रये स्वाहया मुना जु
ह्वा दक्षतमादाय वहेद्दत्तिणलोचने वामतस्तददाय
सोमाय स्वाहया ततः मंत्रेणानेन जुह्वा दग्ने वामविलो
चने मथ्या तदस्त्रमादाय अर्धं भागं लस्यलोचने जुह्वा द
भि सोमाभ्यं स्वाहेति मनुना मुना हन्मंत्रेण श्रुवेणांश
भागादादाय दत्तिणात् जुह्वा दग्रये स्फुटितं स्वाहेति
तन्मन्त्रे इत्यग्नेर्नैव वत्क्राणं कुर्यात्तदं गुरुः पुनश्चा
हतिभिर्हृत्वा जिह्वां गं मूर्तितो हनेत् वैश्वानरेण मंत्रेण

गो-
ते-
३५
३५

त्रिवारं जह्यादगुरुं संस्कारार्थं ततो वहेद्गुनेन वनवा
हतीः प्राणवायुमतिमान् स्वाहोतेन तउच्चरन् गर्भा
धानं उंसवने सीमं तोत्रयने तथा जातकर्म तथा नाम उ
पनिष्क्रमणं तथा चूडोपनयने भुयो वेदाध्यायने मेव च
गोदानं च विवाहं च संस्काराः शुभकर्मणि शुभे मरणे
तांते प्रपन्नास्ते त्रैवेदिभिः ततश्च पितरौ वहेः संपूज्य ह
दयेन येत् वह्निमंत्रेण विधिवद्वाहति पंचकं समिधः
पंचजह्यात्तलाग्रघृतसंस्तुताः गुरुर्हृदयमंत्रेण वि
धिवत् स्वाहया विना महागणेशमंत्रेण हुने देकादशा
हतीः सामान्यं सर्वदेवानामेतदग्निमुत्सृज्य वहेद्गुणा
द्योच जिह्वाया मावा सपरमेष्ठरे गन्धादिभिः समभ्यर्च्य ज
ह्यात् षोडशाहतीः मूलमंत्रेण विधिना वैष्णवे स्तोत्री
करणं त्रिदं पुनस्तेनैव जह्यादाहतीः पंचविंशतिं ना
डीस्थानं मुद्दिष्टं वह्निदेवनयोरपि श्रृंगदिपरिवाराणां
मैकैकामाहतिं हुनेत् पुनर्वाहतिभिर्हता होमं कुर्या
दयथाविधि तिलेनाग्नेन जह्यात् सहस्रादियथा वि
धि अनुक्रेत हविर्द्रव्ये तिलांश्च हविरुच्यते जह्यादत्त
पमेवामधुरत्रयसंयुतं पायसं मधुरोपेतं जह्याद्वायथा
मतिः श्राप्यान्तर्जह्याद्दहेः पण्डितः सर्वकर्मसु वधि
रते कर्णे होमेनेत्रे तत्पतमा मुयात् नासिकायां मनः पी
डाशिरो होमी हिमसुदः यतः काष्ठे ततः श्रोत्रं यतो धूमोः
यनासिकायतोऽल्पज्वलनेनेत्रं यतो भस्मततः शिवः यतः

प्रज्वलितो वह्निस्तत्सुखं जातवेदसः एवं होमं समाप्या
थ मतिमान्प्रपद्ये चरुं पात्रेनाममये शुद्धं गन्धं नका
पिलेनैव शुद्धं तण्डुलसंभूतप्रसूते विशतिं लिपेत् च
तथा गंततो दद्याद् दद्यात्स्त्रिविधं भवेच्चरुः श्रावतार्थं त
तो विद्वान्भागत्रयमथाचरेत् अथाचरेत् भागमेकं स
मादाय नित्यं होमं समाचरेत् कुण्डे वा स्यात् एते होमं त्रींस्त
लेवाशोयिते तथा एकहस्तामिति देशे कुशा पुष्पा मुखे
लिते वह्निं तत्र समाधाय जातवेदो मतोर्जपात् मनुजपे
त् व्याहृतिभिस्ततो हत्वा क्लृप्ता वा स भक्तिः गत्या
दिभिः समभ्यर्च्य मूलेन यंच विशतिं श्राहतीं जह्यान्म
त्रीषडंगं होममाचरेत् नतां गच्छन्ततो भूतानमस्त्रुत
चमंत्रवित् विरुजेद्विदुर्गो धाम्नि नित्यं होमोऽयमीरि
तः स्वर्गसौ क्रविधानेन वलिं वैश्वमथाचरेत् भागद्वय
मथ चरुं क्लृप्ताय विनिवेदयेत् एकभागं स्वयं भुक्त्वा शि
ष्टं शिष्यसमर्पयेत् शयीतः संयतः शिष्यकम्वले पला
ले वा कुशाक्षरे भूतेश्वरस्य मंत्रेण स्वश्राप्तिं वाचय्येद
गुरः ततः शयीतं तारा विमथि वा सोऽयमीरितः इति गो
तमीये एकादशोऽध्यायः ११ ततः प्रातः समुत्थाय कृत
नित्यक्रियो गुरुः कृतकृत्योऽपि शिष्यस्तु निषीदेद्गुरु
सन्निधौ कथयेद्वा विहृतं तं तं शुभं वा यदि वा शुभं स्रमं
गलीतिर्नारीभिः सह संभोजनं मिथः गिरि शृंगारो ह्राणं
च हस्त्यश्चरथ रोहणं श्रोहणं सोऽथ गेहे देवो तसवनि

गो.
ते.
३६

रीक्षणं मंगलं च स्ववामोऽङ्गदृष्टिर्न स्पृशेत्तथा मंत्रसि
द्धयलिंगानि प्रोक्तानि तव सव्रत श्रुता कुलानि कथये
शृणु निर्यानि सर्वतः क्लृप्तवर्णैर्भटैः स्वमप्रहारे स्तेलले
पने विप्राणां रोषवादे च परस्त्रीणां निषेवणं सिद्धिविघ्ना
निवोक्तानि श्रम्यानि निहितानि च एवं दोषं समाज्जायत
एतत् परिहरेद्गुरुः होमं कुर्यात्सहस्रादिद्रव्यैः कल्पा
कदर्शितैः सांगं सपरिवारं बहुत्वा वलिमथाचरेत् मण्ड
लस्य वह्निर्भागो लोकेशादिव लिङ्गं हरेत् न तत्राणां सवाराणां
सराशीनां यथाक्रमं गन्थाद्यैः सम्यगभ्यर्च्य तत्र नैवेद्यं स्तुतुं
त्रवित् शुद्धात्रेन तद्दद्याद्दलिंगान्यपुष्पाभूषणदीपकमादरा
त् ताराणामभिसिन्धादीनां राशिः पादाधिकद्वयं मेघादिभु
क्तान तत्र संज्ञापूर्वमनंतरं देवताभ्यः पदं प्रोक्त्वा दिवान
क्तं वदेत्तथा चरेभ्यश्चाप्यसर्वभूतेभ्यश्च नमो वदेत् प
वेराशीनां संपूर्णं तस्मिन् स्रजवत्प्रयोजयेत् तथाराश्याधि
पानां च ग्रहाणां तत्र तत्र तमीने मेघांतराले तत्करणानां
वलिं वदेत् मेघस्य ह्यश्विकस्मारः शुक्रो ह्यषतलाधिपः
बुधो वै कन्यकानाथश्चन्द्रश्च कर्कटाधिपः सिंहाराश्याधि
पो भानुश्चापमीनाधिपो गुरुः मकरस्यापि कुम्भस्य मन्दो
राश्याधिप इमे लोहद्रव्याद्यादिविस्मयारिस्तदमर्चयेत्तथा
दद्याद्दलिं दिगीशेभ्यो विधिनश्च गुरुतमः ॐ आशिनी देव
ताभ्यो दिवानक्तं चरीभ्यः सर्वभूतेभ्यो नमः भरणी कृत्ति
कापाददेवताभ्यो दिवानक्तं चरीभ्यः सर्वभूतेभ्यो नमः

कृत्तिकात्रिपादरोहिणीदेवताभ्योदिवानकंचरीभ्यः
सर्वभूतेभ्योनमः कृत्तिकात्रिपादरोहिणीदेवताभ्योदि
वानकंचरीभ्यः सर्वभूतेभ्योनमः रोहिणीमृगशीर्ष
पूर्वाषाढादेवताभ्योदिवानकंचरीभ्यः सर्वभूतेभ्योनमः
मृगशीर्षाजिह्वादेवताभ्योदिवानकंचरीभ्यः सर्वभूतेभ्यो
नमः आर्द्रापुनर्वसुत्रिपाददेवताभ्योदिवानकंचरीभ्यः
सर्वभूतेभ्योनमः पुनर्वसुपादपुष्यदेवताभ्योदिवान
कंचरीभ्यः सर्वभूतेभ्योनमः अश्लेषादेवताभ्योदिवा
नकंचरीभ्यः सर्वभूतेभ्योनमः मघादेवताभ्योदिवान
कंचरीभ्यः सर्वभूतेभ्योनमः पूर्वफल्गुणपुष्यफल्गु
णीपाददेवताभ्योदिवानकंचरीभ्यः सर्वभूतेभ्योनमः
उत्तराफल्गुणीहिषादहस्तादेवताभ्योदिवानकंचरी
भ्यः सर्वभूतेभ्योनमः हस्ताचित्रादेवताभ्योदिवान
कंचरीभ्यः सर्वभूतेभ्योनमः हस्ताचित्रादेवताभ्यो
दिवानकंचरीभ्यः सर्वभूतेभ्योनमः चित्रातारादेवता
भ्योदिवानकंचरीभ्यः सर्वभूतेभ्योनमः स्वातीवि
शाखात्रिपाददेवताभ्योदिवानकंचरीभ्यः सर्वभूतेभ्यो
नमः विशाखापादानुराधात्रिपाददेवताभ्योदिवान
कंचरीभ्यः सर्वदेवताभ्योनमः ज्येष्ठादिदेवताभ्योदि
वानकंचरीभ्यः सर्वभूतेभ्योनमः मूलादिदेवताभ्यो
दिवानकंचरीभ्यः सर्वभूतेभ्योनमः पूर्वाषाढाताराषा
ढापाददेवताभ्योदिवानकंचरीभ्यः सर्वभूतेभ्योनमः

गो.
ते.
३०

37

उत्तराषाढश्रवणादेवताभ्यो दिवानक्तचरीभ्यः सर्व
भूतेभ्योनमः श्रवणाथनिषाडदेवताभ्यो दिवानक्त
चरीभ्यः सर्वभूतेभ्योनमः थनिषाडशतभिषगदेवता
भ्यो दिवानक्तचरीभ्यः सर्वभूतेभ्योनमः शतभिषक
वर्भाद्रपदत्रिपाददेवताभ्यो दिवानक्तचरीभ्यः सर्वभू
तेभ्योनमः पूर्वभाद्रपदोत्तरभाद्रपददेवताभ्यो दिवा
नक्तचरीभ्यः सर्वभूतेभ्योनमः रेवतीदेवताभ्यो दिवा
नक्तचरीभ्यः सर्वभूतेभ्योनमः मघाश्विनीभरणीकृ
त्तिकापाददेवताभ्यो दिवानक्तचरीभ्यः सर्वभूतेभ्योन
मः वृषभक्तिकात्रिपादरोहिणीमृगशिरः पूर्वाडदेव
ताभ्यो दिवानक्तचरीभ्यः सर्वभूतेभ्योनमः मिथुनमृग
शिराद्रीपुनर्वसुत्रिपाददेवताभ्यो दिवानक्तचरीभ्यः
सर्वभूतेभ्योनमः कर्कटपुनर्वसुकेकपादपुष्याश्लेषदे
वताभ्यो दिवानक्तचरीभ्यः सर्वभूतेभ्योनमः सिंहमघा
पूर्वात्तरापाददेवताभ्यो दिवानक्तचरीभ्यः सर्वभूतेभ्यो
नमः कर्कटपुनर्वसुविशाखदेवताभ्यो दिवानक्त
चरीभ्यः सर्वभूतेभ्योनमः तलाचित्रोत्तराडस्वानीविशा
खात्रिपाददेवताभ्यो दिवानक्तचरीभ्यः सर्वभूतेभ्योन
मः वृश्चिकविशाखापादानुराधाज्येष्ठादेवताभ्यो दिवा
नक्तचरीभ्यः सर्वभूतेभ्योनमः धनुर्मूलपूर्वाषाढोत्तरा
षाढपाददेवताभ्यो दिवानक्तचरीभ्यः सर्वभूतेभ्योनमः
मकरोत्तराषाढत्रिपादश्रवणाथनिषाडदेवताभ्यो दिवा

नक्तंचरीभ्यः सर्वभूतेभ्योनमः कुम्भधनिष्ठोत्तरार्द्धश
तभिषकपूर्वभाद्रपदादेवताभ्योदिवानक्तंचरीभ्यः
सर्वभूतेभ्योनमः मीनपूर्वभाद्रपदउत्तरभाद्रपद
देवताभ्योदिवानक्तंचरीभ्यः सर्वभूतेभ्योनमः आवर
णादेवताभ्योनमः शुक्रदेवताभ्योनमः बुधदेवताभ्यो
नमः चन्द्रदेवताभ्योनमः आदित्यदेवताभ्योनमः हृह
स्पतिदेवताभ्योनमः शनैश्चरदेवताभ्योनमः सिंहदेव
ताभ्योनमः व्याघ्रदेवताभ्योनमः वराहदेवताभ्योनमः
खरदेवताभ्योनमः गजदेवताभ्योनमः ह्यमभदेवता
भ्योनमः कुक्कुरदेवताभ्योनमः हरदेवताउर्गागुरुवि
श्वत्रल्लक्ष्मीधनाधिपाद्धारदेवता इत्युक्तातेभ्योवलि
हरेदगुरुः इत्यवलि विधिः प्राक्तः सर्वविघ्नोचनाशनः
गोपुच्छमधिकं त्यक्त्वा त्रैलोक्यं भवेत् जम्बीरं कलि
हस्तं च त्यक्त्वा चैथांसि कल्पयेत् शुद्धसिन्धुवाला कवर्णे
वहेः सुशोभनः भेरीवादित्रगम्भीरप्राज्ञो वहेः शुभप्रदः
चन्द्रचन्दनकुन्दाभभूमः सर्वार्थसिद्धिदः खरवायसव
च्छन्दो वहेः सर्वविनाशकृत् कृष्णः कृष्णातेर्वर्णे राजे
चापि विनाशयेत् पूर्णाहुतिं ततो दद्यात् सन्धिश्चैव विधा
नवित् ॐ भूर्भुवः स्वः ॐ भूर्भुवः स्वः ॐ भूर्भुवः स्वः
यवेचां त्रीलाय च दिवे च महते च स्वाहयाततः स्वस्त्य
मसे दिग्भ्यश्च नक्षत्रेभ्यः स्वाहा ॐ भूर्भुवः स्वः ॐ भूर्भुवः स्वः
नक्षत्रेभ्यश्च दिग्भ्यश्च महते स्वाहा सुक् सुवोच समाहा

गो.
नं.
३८

य ह्येतेनार्य्यतो पुनः होमद्रव्याणि निलिप्य नाभो सं
स्थाप्य तो पुनः ब्रह्मार्पणं नमभुना दद्यात् पूर्णाहुतिं पु
नः इतः पूर्वप्राणबुद्धिदेहधर्माधिकारतो जाग्रत्स्वप्न
सुषुप्त्यवस्थासु च मनसा वाचा कर्मणा हस्ताभ्यां पद्भ्यां
मुदरेण शिखायात् स्मृतं यदुक्तं यत्कृतं तत् सर्वं ब्रह्मा
पणं भवतु स्वाहा ब्रह्मार्पणमनुः सोऽयं ब्रह्मार्पणवि
थोऽस्मृतः इति श्रीगौतमीये द्वादशोऽध्यायः एवं होम
विधिं कृत्वा कुण्डस्थगिडलदेवताः दिक्पालदेवताश्चा
पि शंकरार्पणदेवताश्चानयेत् कलसेवापि कृत्वा कंभा
वयेदगुरुः कृत्वा स्वयायुतेनीत्वा शिष्यमारूपतंत्रवित्
वाससाने त्रेव मीया त्रेत्रमंत्रेण यत्रतः पापघित्वा पंचाग
व्यं मंत्रास्तमयं शुभं सृष्टुं तंत्रमंत्रजोऽध्वर्युदकं वि
शोधयेत् विसृतत्वा निसंशोध्य अभिषेकं गृह्णयेत्
वर्णः कलापदंतं त्रैमंत्रो भुवनमेव च अध्वर्युदकमिति
प्रोक्तं मुनिभिस्तत्र वेदिभिः वर्णाधावर्णशंखचक्रफला
ध्यायतु भिरीरितापादाध्यापदसमूहः स्मृतत्वा ध्यापंच
विंशति षट्त्रिंशदेवं तत्त्वानि इति तत्त्वविदो विदुः मंत्रा
ध्यामंत्रराशिः स्मृते हि वैदिकतांत्रिकाः भुवनाधेतिक
यिता भुवनानि चतुर्दश शोधयाम्यमुमधानममुकस्य
हि पर्वतः वेदगर्भो नमश्चांते मन्त्ररधविशोधने नवाहु
तीर्गुरुः कुर्यात् पक्वैकाधविशोधने हस्ते गृहीत्वा तं शि
ष्यमभिषेकं गृह्णयेत् निवेश्य मातृकायंत्रं चयेत् क

लसामेतैः कृष्णानुभवपूर्णताश्चाचार्यश्चानयेद्वचं
गोरोचनापल्लवानिकल्पवृक्षधियामसन् शिषोः शि
रसिसंयोगविलोममातृकाजपत् मूलमंत्रतथाजप्ता
कुर्यादेवाभिषेचने कृष्णात्मकं ततोयं शिवश्चादिप
दावधि अभिषेचेन मंत्री कृष्णात्मा भवति भुवं न तोष
धिकलाभिश्च जलं कृष्णात्मकं भवेत् तेन तत्संकमात्रे
ण शिषुः कृष्णो न चान्यथा एवं यः कुरुते भक्त्या आत्मानं
विस्मयं कृतं इह भुक्ता यथा कामं देहं तेन तत्पदं व्रजेत्
चन्दनालेपितो गन्धद्विजाशीर्भिश्च संयुतः कृष्णात्मकं
देशिकं तं प्रणम्य च पुनः पुनः निषीदत् स त्रिधौ तस्य
नियतो विनयात् त्वितः मासजालं तस्य देहे गुरुः साम्प्र
यत्नतः दत्तकर्णो वदेत्संवेत्ति वारं पूर्णमानसः गणेशा
दिमनुचोक्ता समयात्कथयेद्गुरुः मंत्रार्थं मंत्रबीजे
चतश्चक्रितत्कलापि च आत्मानं दर्शयेत् साक्षात् स्व
नाम्ना तन्मयेततः मंत्रकुण्डलिदेवानामेकार्थं तं प्रका
शयेत् सिद्धो ते वै सर्वं यत्नाद्वाधयेत् कृपया गुरुः
एकं चोपदिशेच्छिष्यं यथा तन्मयतां व्रजेत् यथा ग्राम
शतं तोयं विष्ठादिमूत्रहृषितं गंगायां मिलितं तत्तंगे
व भवति भुवं यथा मातृसाममेयत्र पातीतो भवेच्छिष्यः
शिष्योऽपि पूर्णतां ज्ञाता गुरुं यत्नेन तोषयेत् गुरवेदति
एतदद्याद्विवादे भक्ति तत्परः तदईवा ततो दद्याद्य
था शक्त्याथ भक्तिः वित्तपाह्यं न कुर्वीत कृतेनार्थं स

माहरेत् गोभूहिरण्यवस्त्रादीन् गुरवेऽथ निवेपयेत् गुरु
पुत्रेऽपितत् पत्न्यै ताच्छिष्योऽपि स्वशक्तितः वस्त्रालंकर
णंदद्याद्भोज्यमिष्टं पथारुचि अतिगर्भोदतिणोदया
इव स्त्रालंकारभूषितं सात्वतांतर्पयेद्भक्त्या यथा विभववि
स्मरात् ततः प्रभृतिमंत्रजोगुरुणासनसंस्थितः यथामं
त्रे तथा देवे यथा देव तथा गुरो पश्येद्देवदत्तो मंत्री पवेम
क्कि क्रमो मुने अभक्तिं जनयं लोकै देवता क्लेशदायकः
त्रिदिने निवसेद्भक्त्या सिद्धये गुरुसन्निधौ अथ यात इतं
तेजो गुरुमति न संशयः इति श्री गौतमीये त्रयोदशोऽ
ध्यायः ११ चैत्रे मास्यत वा कृत्वा शुभर्त्तं गुरुणा सनात्
हादश्यां शुक्लपक्षे च माथवे मासित तिथौ आरभेद्दम
लायां वेपुरश्चर्यां सुसिद्धये जपहोमौ तर्पणं च सेको ब्रा
ह्मणभोजनं पंचांगपासने लोके पुरश्चरणमुच्यते आ
दौ पुरसक्रियां कर्त्तव्यां द्रुमेऽपरिग्रहे स्निग्धाचारविहा
राय ततः ऊर्ध्वं नल चयेत् जीवहीनो यथा देही सर्वकर्म
सनतमः पुरश्चरणहीनोऽपि तथान स्यात्फलप्रदः
पर्वताग्नेन दीतीरे गोष्ठे देवा लये तथा पुण्यारणे महा
तीरे समुद्रस्य निजे गृहे तलसी कानने रम्ये विल्वमूले
च शास्यते विसृजेत्त्रे च विधिवत् सिद्धये जपमारभेत् प
ुरश्चरण कृतं मंत्री भक्त्या भक्त्य विचारयेत् अथ या भोजना
दोषात् सिद्धिहातिः प्रजायते सत्कुलस्थानजातानि
शुचीनां श्रीमतां सतां गृहस्थानं वदामां भीताशिनोऽ

अथ जन्मनां भुञ्जानो वा हविष्यान्नेषां कंच विहितं तथा फलं
लेक्यमुककेतूनां वर्जयेत् विहितं मुने पयोदधिफलं
वापिनारिकेलं यथोदितं हविष्यं वा तथा श्रिया तृणां कंच
वसमुद्रं रम्भाफलं तित्तिङ्गीकं कमलानागरंगकं फलं
लाभेनातिभोज्यानि पृष्ठा मत्पानि वर्जयेत् पेलवं वर्जयेत्
मन्त्रीशर्करैस्तव वर्जितं लवणं तारमम्लं चरुं जनेकांश
मेव च तामूलं च विभक्तं च उः सभाय प्रयत्नतः श्रुतिस्मृति
विरोधं च जपे गौत्रे च वर्जयेत् भूषण्योत्रं चारितं मोने च
पनसूयतां नित्यं त्रिसवनं स्नानं तद्वत्कर्म विवर्जितं
नित्यं पूजानि सदानं देवतास्तुति कीर्तनं नेमिजि कार्त्तनं चै
व विष्णोः गुरुदेवयोः जपनिष्ठा द्वादशोत्तेयर्मा सुर्मर्मा
सिद्धिदाः नित्यं सूर्यमुपस्थाप्य तस्य चाभिमुखो भवेत् दे
वता प्रतिमा दीव्यं च नैवा भर्त्स्यत न्मुखः अनिर्वेदस्तथा
व्यग्रः शास्त्रोक्ताचारणालकः स्नानपूजा जप ध्यान होमत
र्षण ततः परः निष्कामो देवतायो च सर्वकर्म निवेदकः
एवमादींश्च नियमान् पुरश्चरणमुच्यते शक्तो त्रिसवनं
स्नानं श्रम्यथा हिः सकृत् तथा अस्नातस्य फलं नास्ति न च
तर्षयतः पितृन् श्रमे ध्यसम्भवं देहं जलादिन्द्रियशुद्ध
ता तस्मान्मुखं जलस्नानं सर्वेषां मुनिभिर्मते नवीत्ये
त्पतितं ब्राह्मणं पिशुनं वेदनिन्दकं तथा नाश्रमिणे विप्रः
विस्तृतस्य विनिन्दकं ऋतुकालं विना मन्त्री स्वस्ति यं नापि
संस्पृशेत् मेषु नेतत्कथालापे तद्गोष्ठौ परिवर्जयेत्

मो.
ते.
ध.

६०

पर्वनेसिन्धुतीरेवापुण्यारण्येनदीतटे यदि कुर्यात् पुरश्च
र्यात्तत्र कर्मन चिंतयेत् ग्रामे वा यदि वा वासो गृहे वा ते च
चित्तयेत् दीपस्थानं तथा चोक्तं सुखेष्टं च मंत्रिणः दीप
स्थाने भवेत् सिद्धिनी मया कोटि जायतेः पूर्वोत्तरविभागे
न चतः सूत्रे निपातयेत् नवकोष्ठं भवेदेतत् कर्म देह म
नुजं पूर्वदिशि मंत्रजः प्रदक्षिणक्रमेण तं कादिवर्ग
न लिखिद्विद्वानपेक्षं पंचविभागशः यादिवर्गं शादिवर्गं
लक्ष्मीशे च संलिते कर्मस्यो गच्छ कर्मवत् कुर्याच्छ्रा
भायथा भवेत् सगणो पुण्यपुण्यं च मध्ये चाष्टसदित्तव
एवमष्टगवान् कर्मः सर्वेषां सिद्धि दीपकः दीपनाथं लि
खेत्मध्ये पूजयेत् विभावयन् यस्मिन् दिशि पतेदग्रामा
यत्तरे दृश्यते तथा कर्मवत् कंच जानीयात् तत्र सिद्धिरनुत्त
मा वक्रपाशं च कोष्ठे द्वे कौ कर्मस्य विद्विह मध्ये कुली
उभे ज्योतिषा दोहो शेष पुच्छकं एवं कर्म विजानीया दीप
चक्रविवेचकः सुखे सिद्धिर्भवेत् नूनं मध्ये सुदिश्व जायते
उदासीनः करस्य श्रु कुलिस्योऽः त्वमाश्रयात् पादस्य पी
ज्यते मंत्री वेधनो चाटनादिभिः पुच्छे मृत्युर्भवेत् नूनं मेव
कर्मस्य संस्थितिः मंत्रात्तरेण मंत्रं चेत् कर्मनाम्ना भवेद्
यदि साधकस्य च नाम्नाय किं न सिद्ध्यति मंत्रिणः पंचा
शद्वर्गं रूपेण ते त्रेषां विश्वविग्रहाः तस्माच्च सगुणं ते त्रै
सिद्धये स्यात्तत्र चामया द्विगुणं चेत् त्रैवर्ग्योऽपि कोष्ठे न सिद्धि
माश्रयात् तस्माच्च क्रैविचार्ये वं मित्रं चेत् सर्वसिद्धिर्देयस्मि

नृदेशोदीपयतिः सगुणं नाम मंत्रयोः तत्र यत्नेन गंत
व्यं सपीठोऽर्लभो मतः रुद्राक्षैरपि भद्राक्षैः प्रत्न जीव
कुचन्दनेः स्फटिकैश्च प्रवालैश्च कुशाग्रं चिभवे स्यात् ॥
तथा मलकसम्भूते तूलसीकाष्ठनिर्मितैः पभिश्च मा
लिकां कुर्यान्मतिमान् वै सवे मनो रुद्राक्षसम्भवाया
तु अनेन फलदामता पुण्डरीकाभवा माला गोपालम
नुसिद्धिदा जीवपुत्रभनाया तु पुत्रं वितनुते विरात् कुच
न्दनभवा माला राज्यभोगा पवर्गदा प्रवालनिर्मिताया
तु सर्वसत्त्ववशं करी कुशाग्रं चिभवा माला धर्मवृद्धि
रीमता तूलसीसम्भवाया तु मोक्षं वितनुते विरात् अष्टौ
जरशोते माला निर्मिताया तु मालिका राज्यं वितनुते
नृणां देहोते मोक्षदायिनी मोक्षार्थी पंचविंशत्या पुत्रार्थी
विंशता जपेत् चत्वारिंशन्मणिभवाश्च भिचाराय केवलं
पंचाशन्मणिभिर्माला सर्वकर्मप्रसायिका अकारादि
तकारोता वा तमाला प्रकीर्तिता तान्ते मेरुपुत्रे तत्र कल्प
येन्नुनिसत्तम अनया सर्वमंत्राणां जपः सर्वसमृद्धिदः
नित्यं जपं करे कुर्यात्तत्र काम्यमवोधनात् आरम्भाना
मिकामूलात् परिवर्ते न वै क्रमात् तर्जनीमध्यपर्य्यंते
जपेदष्टसुपर्वसु गोपालं तत्र मंत्राणां करमाले यमीरि
ता कार्या समम्भवं सूत्रं पुण्यस्त्रीभिर्विनिर्मितं अथ वाप
दसूत्रेण स्वर्णसूत्रेण वा तथा अणिमादिक मोक्षोताः सि
द्धये स्वर्णसूत्रेण पदसूत्रं वेश करे धनपुत्रविवर्द्धने कार्या

गो-
ते-
ध।

ससम्भवेसूत्रं धर्मकामार्थमोत्तदा विगुणं विगुणीक
त्यग्रथयेच्छिष्यशासुतः सुखिसुखितसंयोज्यप्रच्छेपुच्छे
नियोजयेत् गोपुच्छसटशीमालायद्वासर्पाकृतिः शुभाः
पुवंनिर्मायमालोवैशोथयेत्तुनिसत्तम अश्वत्थपत्रनव
कैः पद्माकारं कल्पयेत् तत्तद्येष्ट्यापयेत्तमालामाल
कामूलमुच्चरन् नित्यं नैमित्तिकं कृत्वा सामान्यार्थविधा
पव तालयेदीशसूक्तेन लिम्पेत्तत् पुरुषेण त गत्ये रन
त्येर्मतिमान् अचोरेण त भूपयेत् अचोरेणैव सूक्तेन श
तामुत्तं त मंत्रयेत् वामदेवनसूक्तेन शमीकुर्याद्विचल
णः एकैकमालामादाय ब्रह्मग्रंथि प्रकल्पयेत् एकैकमा
तृकावर्णान् ग्रथनादौ त संजपेत् तत् सजातीयमेकाल
मेव च त्रिः प्रकल्पयेत् एवं संग्रथितं मालां पुनः पञ्चोपरि
मसेत् तत्रावाप्तये जेदेव यथा विभवविल्लरेः मंत्रयेत्सू
लमंत्रेण क्रमेण तत्क्रमयोगतः तथैव मातृकावर्णैर्म
त्रयेत्तंत्रं तंत्रवित् तालयेत् पंचगव्येन पुनरीशेन सूक्ततः
पुनर्विलिप्य गव्येन जपेत्तंत्रं यदृच्छ्या नाम मंत्रं जपे
त्तंत्रीकभये त्रविधुनेयत् कम्पनात् सिद्धिहा निः स्यात्
भूतनेव हडः विहृत् शहेजाते भवेद्भागः करभ्रष्टो विना
शकृत् छिन्ने सूत्रे भवेत्तत्सूत्रं तस्मादपत्रपरी भवेत् जपं
ते कर्णदेशे वा उच्चस्थाने च विमसेत् तमाले सर्वदेवानां
सर्वसिद्धिप्रदामता तेन सत्येन मे सिद्धिं देहि मातने माः
स्तुते इत्युक्तापरिपूज्यापणोपयेद्यत्र तोयती मालां मे

उंचपशुभो न प्रकल्पयेत् प्रकाशनि कार्यं हानि-रिप्त
कैतेन विदिभिः अंगुष्ठतर्जनीभ्यां च जप्ताच्छतगुणं भ
वेत् तर्जन्यंगुष्ठयोगेन शत्रुघातनकारकः अंगुष्ठमध्य
मायोगात्त्रिसिद्धिः सुनिश्चिता अंगुष्ठानामिकायोनाहु
घातोत्सादने मते ज्येष्ठा कनिष्ठा योगेन शत्रुणो नाशने मने
इति ते कथिते विद्वन्मालायाः परिनिर्णयः शास्त्राविस
वने स्नानमन्यथादिः सकृत्तथाविसत्यं प्रजपेत्कं त्रं पूजने
तत्समं भवेत् एकदा वा भवेत् पूजान जपेत् पूजने विना
प्रातः कालेः यवा पूजा जपते वा यजेद्द्विप्रातः काले स
मारभ्य जपेत् मध्याह्नादिनावधि पशुभावे मध्यदिनावधि
पशुभावे स्थिता मंत्राः केवलावर्णरूपिणः सोषु मन्त्रधसु
च्चिरिताः प्रभुत्वे प्राप्नुवन्ति ते मंत्रात्तराणि विच्छेदो प्रोक्ता
निपरिभावयेत् तामेव परमव्योम्नि परमास्तत्तु हिताः
दर्शयेत्पात्तसम्भारं पूजा होमादिभिर्विना मनःसंस्त
विषयान्मंत्रार्थगतमानसः न दुर्तेन विलम्बेन जपेत् नोक्ति
कपेत्किं वत् जपः स्यादत्तरा ह्यतिर्मानसोपांशुवात्ते कैः
थियायदत्तरश्रेणीवर्णस्वरयदात्मिका उच्चरेदर्थमुद्दि
श्यमानसः सजपः स्मृतः जिह्वोष्ठौ चालयेत् किं विदेव
तागतमानसः किं विच्छेदवर्णयोग्यः स्यात्तुपांशुः सजपः
स्मृतः मंत्रमुच्चारयेद्वाचा वा विकः सजपः स्मृतः मानसा
दित्रिभिर्भेदैः कथितं जपलक्षणं मानसः सिद्धिकामाना
मुपांशुः पुष्टिमिच्छता वा विकामारणेशस्तः कथितं ज

गौ.
ते.
५२

पल्लवणं एवं जपे पुरा कृता ते जोरूपं समर्पयेत् देवस्य
दत्तिलोहलेकुशापुष्पाद्यवारिभिः सजपे तद्दिभावेवं
प्राणायामत्रयचरेत् जपस्यादावयचांते त्रितये त्रितये च
रेत् नमूनेनाधिकं वापि जपे कुर्यादिनेदिने यदि कुर्यात्
तत्रमादात्ततदा तेष्टमवाप्नुयात् नमूने नमूना गोदोषः स्या
दधिके वाधिको गकं यथाविधिकृतानीहफलं तिताम
यत्रतः जपेते प्रत्यहं मेत्री होमयेत् दृष्टां शातः तर्पणं
सैकमित्येवं तत्र दृष्टां शातो मुने प्रत्यहं भोजयेद्दिशान्
मूनाधिकप्रशांतये विप्रभोजनभात्रेण चंगं संगं भवे
दभुवं गोषु सुश्रूषणं कुर्याद्देवताभ्या यथाः प्रदः गोषु
पिप्रियमाणसंगोपालोऽयं प्रसीदति कर्मोते संस्मरेत्
कस्मै श्रेतः करणमुदयेनामसंकीर्तनं विस्मोः सर्वविघ्न
निहंतने अथ बाललक्षणं च होमादिकृत्यमाचरेत् स
पूर्णयो प्रतिज्ञायां तर्पणादितथाचरेत् विस्मोर्निवेदि
तात्रेयश्चोत्रोभुंजेदकुत्सयन् तदत्रा देवतायस्य तदत्रः
पुरुषो भवेत् प्राचीतकुशाशयाया कखले वा कुशास
रे एवं प्रतिदिने कुर्याद्द्यावत्संगं व्रतं भवेत् होमं च
वैवत् कुर्यात्पायसैरथ वा मुजेः होमाभावजापे कुर्या
डोमसंख्या चतुर्गुणं षड्गुणं चाष्टगुणं तं यथासंख्यं
दिजातयः शूद्रस्य विप्रभृतस्य तत्पत्नी सदृशो जपः हो
मशून्यस्य विप्रस्य योजपः सतततस्त्रियः दृष्टात्तं मनुवं
रंसिदुयेदशलक्षकं जप्ता तदेते होमोऽपि विधिना कर्म

वाचरेत् दशाक्षरं जपेत् कंठी सहस्रदशकं जपेत् प्रत्य
हं मुखा कल्याः येश्रमे नूनमुदाहृतं अष्टादशाक्षरं मनु
वरं यंचलत्ते जपेत्ततः कृत्यमेवं समुद्विष्टमनस्ततः क
ल्पसंग्रहात् तर्पणं च ततः कुर्यात्तीर्थं देवमिश्रितैः
जले देवं समावाह्य पाद्याद्यैरुदकात्मकैः संपूज्य विधि
न दत्त्वा परिवारसमन्वितं एकैकमेकं जलितोये परिवार
गान् प्रतर्पयेत् ततो होमदशांशेन तर्पयेत् पुरुषोत्त
मं आदौ मंत्रं समुच्चार्य श्रीपूर्वकृष्णमित्यपि तर्पयामा
ह मित्युक्तानमोः नमस्तर्पणो मनुः तर्पणस्य दशांशेन
अभिषेकं तथा चरेत् न्यासानशेषान् कृत्वा तदभेदेन
प्रसृजयेत् कृष्णात्मानं स्वमात्मानं ध्यात्वा रात्रि समन्ति
तं कुसुमे तोयमेकं च सगन्धिपरिमिश्रितं जलं जलिस
मादाय मूलमुच्चार्य साधकः श्रीकृष्णमभिषिञ्चामि न
मस्त्यभिषिञ्चने अभिषेकदशांशेन ब्राह्मणान् परितर्प
येत् क्षीरावाण्डादुभोज्यैश्च बहुमानपुरःसरं विप्रभोजन
मात्रेण व्यंगं संगं भवेद्भुवं सर्वथा भोजयेद्दिप्रान्ते च
कृष्णत्वं नुर्यतः यत्र भुंक्ते हि जल्लुप्या तत्र भुंक्ते हरिः स
यं यत्र भुंक्ते श्रियः कांतस्तत्र भुंक्ते जगत्त्रयं गुरवे दक्षिणे
दद्याद्भोजनाच्छादनादिभिः गुरुसंतोषमात्रेण भवेत्सि
द्धिर्भवेद्भुवं गुरुमूलमिदं सर्वमित्याहुस्तत्र वेदिनः मि
ष्टान्नं बहुसत्कार्यं भुंजीत वह्निभिः सह एवं सिद्धुम
नु मंत्रं साधयेत् सकले सिंतं एवं नित्यं क्रमं कृत्वा नैमि

निकमयाचरेत् कृतेनैमित्तिके विप्रनित्यस्पर्शाताभ
वेत् अमयातेवसिद्धिः स्यादनुष्ठानशोतेरपिमथुराया
महातेवेवसन् क्लृप्तसमर्चयन् लतमात्रं जपेनं वं मा
लादीसितं भवेत् मन्दरस्य महारण्ये सरलद्रुमकानने पु
ष्पैर्वन्यसमुद्भूतैर्दग्धाशीविजितेन्द्रियः लतमात्रं जपन् भ
क्त्या क्लृप्तं पश्यति च तृष्णा हृन्दावनगतो मंत्री द्वाविंशाष्टा
नमाश्रितः लतं कृत्वा जपेद्भक्त्या श्रणिमादिगुणाल्लभेत्
समुद्रगासरिन्मध्ये कुटिमे निवसन् यती उग्राहारो जपे
ल्लतं पापं कोटिभवेद्भवं नाशयेत्त्रात्र सन्देहो वा कसिद्धिं
वापि विन्दति पर्वताये यजेत् क्लृप्तं शाकमूलफलाशनः
लतं तत्रापि संजयति चरीमे लनं भवेत् समुद्रगानदी
तीरे तु लसीकानने वसन् लतमात्रं जपन् तत्र कोटिजन्मा
यनाशनं पुण्डरीकवर्कैः क्लृप्तं मासमेकं समर्चयन् य
र्मायं काममोलाणि करस्यानिलभेदभ्रुवतलास्ये भास्क
रे पद्मे हीमये दृष्टा सहस्रकं लक्ष्मीस्थिरा भवेत् स पुत्रोपा
शानुयायिनी श्रीपुष्पे जन्मदुष्टान्तिष्वैशा विमासि दुग्धयः
सर्वपापलयकरः सर्वसिद्धिप्रवर्द्धकः देवाः सर्वे नमस्ये
ति भक्त्या तं पुरुषं भवेत् श्रीजले स्तर्पयेत् क्लृप्तं मत्स्याणी
चन्द्रसंयुतैः श्रेष्ठतरशतं कृत्वा पूजयेत् भक्तिं तत्परः म
ण्डलात् लभेत् सिद्धिं सुखं स्वकवर्त्मना यद्यत् कामयते
मंत्री अनायासात् लभेत् तत् उग्राध्याजलेर्नित्यमष्टोत्तर
शतं शतं तर्पयन् विमानकामान् लभेत् मोक्षं च विन्दति

कृशप्रभेः समभ्यर्च्य मासमात्रे निरामयः यशसेयस्मिन् ह्ये
व ब्रह्मचारी ब्रते स्थितः ह्यारिकुसुमेः शुक्ले मण्डलादौ कि
ते भवेत् तथारक्ताशुमोरेण श्रवलाभूतिमाश्रयात् तथा
द्वाभ्यां समभ्यर्च्य भुक्तिं मुक्तिं च विन्दति गोशुभक्तिः सदा का
र्या गोशुकरादुपन तथा गोशुनि तं प्रसन्नासंगपालः संप्रसी
दति ब्राह्मणो नोत्तविद्याणां वैश्यानां शेषजनानां स्त्रीणां
चैव महावाहो नैमित्तिकमिदं स्मृतं एतेषां चैकमात्रे त
क्ता काम्यानि कारयेत् इति श्रीगोतमीये चतुर्दशोऽध्या
यः त्रिकालाभ्यर्चने वक्ष्ये गोविन्दस्य यथाविधि मंत्रयो
रुभयोः कार्यं मन्त्रेषां च तदात्मनः कलायकुसुमश्यामं
नीलेन्दीवरलोचनं वार्षिकं च शिशुं मुग्धमासीनं पद्मवि
ष्टये भोगविदुमविम्बाभकरपादाधरोद्भवं गुडालकच
पाच्छन्दमुखेन्दुग्रहसंज्ञितं कुन्दे तु काशसंकाशहार
भासितदिशुं त्वं राजकुन्दहयाभासति त्दितानेकमौक्ति
कं महाम्भराश्रितं कीर्णसवर्णं नेकभूषणं स्वपुष्टं पूष
रागं च येन भुलीचयोत्थया गोपगोपीगवां हृदे वीक्ष्य
माणं सुविस्मितैः ब्रह्मणा शंकरेणापि प्रमोतकं ठातुं स
वीक्षितं पुरन्दरमुखे वैदेवैर्मुनिभिः संस्तुते परं एवं ध्यात्वा
यजेत् कृष्णाय जेद्वक्तिभरानतः श्रुतेरिदं यवजायैरा
हृत्तिव्रितया त्वितं तीरत्वा एताम उग्यं च कदलीनवनीत
कं चोवारम्भाफलं चाऽपि श्रुत्वा लप्रियं च यत् न पंचाष्ट
सहसं च कृत्वा कृष्णं प्रसादयेत् सोत्रेर्नानाविधेर्भक्तान

मो-
ने-
धध

मस्कारप्रदलितोः उग्रबुध्याजलेरष्टशतं संतर्प्य मंत्रवि
त् आत्मानं तत्कलाम्भोजैश्चलभ्यः सनममर्पयेत् ब्रह्मा
र्पणाख्यमनुनाततोत्पस्पृहं दनयेत् पूर्वैर्किनक्रमेण
यशोवसम्यसमापयेत् हतशेषं निशाशीवपकाकी
चनिशानयेत् ययवेमासमात्रं भक्त्या क्लृप्तं समर्पयेत्
सृज्यो लोकैः कविर्वाग्मी लक्ष्मी प्राप्ता नुयायिनी पुत्रैर्मित्रै
श्च सन्वितः प्रयासं ते परंपदं मध्याह्ने वा सुदेव ते राजम
ण्डलमध्यगं हारावत्प्रासहस्राकी दीपिते भवनांतरे क
ल्पवृत्तसमाकीर्णेषु पण्यपतिनिनादिने यमोत्पलादिक
हृदयैः संकीर्णभिरलंकृते तस्मिन् सुपुलिने रम्ये स्त्रिया
यां कस्पच रत्नसुभे रत्नदीपैर्मृत्तादामविभूषिते ना
माविविश्रान्तवित्तनशतसंकुले तत्पार्श्वरचनं ध्यायेत्
पुत्रागकेशरैः सह तथानानाविधैर्हृदयैः पाटलेष्वम्पका
दिभिः वकुलैः सरलैर्वृक्षैः कुरुवकैर्वृष्टैरपि सर्व
तैर्कुसुमैर्पतैः पुष्पावनतशाखिभिः रत्नसिंहासना
सीनं पुण्डरीकदलेक्षणं दृष्टुं रत्नसुपुष्पोगं राजमगण
मोहनं पुण्डरीकनिभं नाभिपुण्डरीकाक्षमव्ययं सुभ्रूल
लाटवदनं पुष्पाहासं सुलोचनं सुकपोलं सुताम्रोष्ठं
मले मंगलाश्रया नीलकुंचितकेशांतं विवित्राम्बरभूष
णं कमण्डलीवत्सविस्तीर्णं कोरुभोद्भासितं महावली
महोरस्कं महाभुजचतुष्टयं वलीवन्धुरमध्योनराजदय
रशोभितं प्रदत्तिगता श्रीमदुवनाभि विभूषितं समोरु

जानुजं चाभिः स्वस्तिको विष्णुगात्मकं तं गरत्र न वि
 त्तं गणादंगुरीयकं अनेकविधरत्रादिपीताम्बरपुगा
 हतं स्फुरितोरस्कवत्येन शोभितं वनमालया रत्नहा
 रैश्च सौवर्णैश्चैवैकविभूषितं के पूरमणिसम्बधराज
 दुजवत्तष्टये विचित्रकटकैर्मुक्तनूपुरैः पादशोभितं
 नानारत्नमये हं मेरुगुरीये विराजितं अनेतरत्नसंछन्न
 स्फुरन्मकरकुण्डलं सौवर्णेनाभिरुचिरनानावित्रविचि
 त्रितैः लोलदुमरसंछन्नेः प्रसूनैर्मुकुटोत्तलं शोखच
 क्रगदापमयं शोभतमुत्तलं दिव्यलत्तासम्पन्नेदि
 व्यभूषणभूषितं दिव्यमालाम्बरधरं दिव्यगन्धानुलेप
 नं ललाटहृदये कुल्लोकं ठवाहो अणार्णवयोः विराजितो
 र्युगलेण च तनेन विभूषितं महीभारभुताभातिर्जय
 तं मुहुर्मुहुः उडुवादिममंत्रिवरैर्मंत्रयंतं मुहुर्मुहुः
 तेषां निपातनाद्यैव धर्मा र्थनीतिपुक्तिभिः एवं मध्या
 ह्णसंप्रामेकाले ध्यायन् जगद्गुरुं श्रावसाविधिवद्
 त्वापूजयन् पुष्पवारकैः श्रंगैर्हृदयद्विष्टं पूरयित्वा
 जयेत् रुक्मिणीसत्यभामां च कालिंदी च सलत्तां ना
 गजीतिं जाम्बवतीं मित्रविन्दोत्तरीं शीलिकीं इत्यष्टशक्ती
 र्देवस्य पूज्याः कृष्णस्य वल्लभाः श्रौतैः सुदर्शनं चक्रं नै
 र्जते च जलोद्भवं वायवे च गदां दिव्यां ईशाने पद्ममुज्जलं
 ततो दलानां वाग्ने च वसुदेवं चंदेवकीं नन्दगेपं यशो
 दां च पूरयित्वा प्रपूजयेत् पादौ रघौ स तथा पुष्पैः पूर्वा

मो.
ने.
५५

दिदलतोऽर्चयेत् बलभद्रं सभद्रं वरोहिणीं च तथोत्तरे
सुदानं च तथा दानं वसुदामं च किंकिणीं देवस्य वामपा
श्वेत् पूजयेद् गुरुपाङ्कजाः परमं च गुरुं तत्र परापरं गुरुं त
था पाङ्कजं तं समभ्यर्च्य पूर्वसिद्धं तथा यजेत् पूर्वगणप
तियष्टा तद्दहिः परिपूजयेत् इन्द्रादिलोकपालांश्च स्वस्व
दित्तस्वमेव ततः कुमुदं कुमुदाद्ये च पुराउरीकं च वामने
शं कुकर्णं सर्वनेत्रं सुमुखं च प्रतिष्ठितं दक्षिणावर्तमेतौ
स्तु पूर्वादिदत्ततोऽर्चयेत् उत्तरेणानयोर्मध्ये विष्णुकसे
ने समर्चयेत् संपूज्ये तं हरिं भक्त्या नैवेद्यं च निवेदयेत् पा
यसं शर्करां संपूज्य एव एतच्छर्करां कदलीफलं सितोपदंशमंत्रं च
स्वर्णपात्रे निवेदयेत् अथ वारौ पात्रे च ताम्रपात्रेऽथ वा
पुनः श्रमावात् पयः पात्रे वा अमथानरकं ब्रजेत् स्वर्णव
सके वाथ रौप्ये वा विधिना ततः शर्करां पक्कडं च अत्र
यं जनपायसे नानाविधोपहाराणि गोविन्दाय निवेदयेत्
राजोपचारं दत्वा तस्तु तान्ता विसर्जयेत् यत्पुत्रं चित्तये
देवं गोपालं विगतस्मरुः राजानः किंकराः सर्वसमा
याः सपरिच्छदाः राजपुत्राश्च पत्न्यश्च सर्वे तस्यानुवर्तिनः
इह भुक्त्वा वरान् भोगान् ते विलोकाः पदं ब्रजेत् अष्टात्तर
शतं होमं कुर्यात् तत्संख्यया दत्तः होमतर्पणयोर्मन्त्री
साधयेदविलानपि प्रातर्होमं प्रकुर्वीते तथा मध्य
दिनेऽथ वा रात्रिर्होमं च मध्याह्नेण कुर्यात् देवं वि
धिः स्मृतः ॥

तृतीयकालपूजायामस्तिकालविकल्पना सायाह्णे निशि
वेत्यत्रवदन्नेके विपश्चितः अष्टादर्शाणं सायाह्णे शौचं
दशवर्णके उभयीमुभयेनैववदन्ते ब्रह्मवादिनः सायाह्णे
द्वारवत्पातवित्रकोद्यानमध्यगः सौगन्धिकोत्पलमतौ
दीर्घिकाशतवेष्टिते नन्दनोद्यानमध्येतकदम्बवनमध्य
गे ज्वलद्गन्तमयेः स्तम्भेः सुरत्नवीथिकम्बिते नानारत्न
मयोत्प्लासिप्राचीरद्वाराशोभिते महारत्नमयंगेहं मुनि
भिः परिवेष्टिते नारदाद्यैर्मनिवैरेः शौनकेः पिप्पलादि-
भिः सनकादिब्रह्मपुत्रैः परीतं तत्त्वनिर्णये नारदं पर्वतं
तैर्नैर्निर्णयितुं शक्यो दुवदारुकं विश्वकसेतं च शैलेयं क
पाट्टिविलसितं तेभ्यो मुनिभ्यः स्वधामदिशंते परमत
रं चन्द्रकोटिप्रतीकाशं विश्वावकाशदीपितं नानारत्न
गणाकीर्णं महामुकुटभूषितं अनेकरत्नराशपंकजस
म्भकरकाण्डले भावहारवलीराजलसत्कोलभवनसं
नानारत्नगणाकीर्णके मूरवलयपट्टके विद्रवत्कनका
भासपीताम्बरपुगावृते वन्द्यरोदारजठरंगभोरनाभिपं
कजे उत्तंगचरणाम्भोजलसत्स्वर्णगुरीयके प्रदीप्त
कटकतलाकोटिद्वयालिते शशरत्नाधरपुटमारक्तप
दपंकजेशोखचक्रगदापमधारिणं वनमालिने सुदृष्ट
नस्वभावतात्सु सुकृतं परात्परं अज्ञाननाशकादृष्ट
त्रववारिजसन्निभं सूर्यकोटिप्रतीकाशमविद्याधोत
नाशनात् इत्येव परमात्मानं ध्यायेति ब्रह्मवादिनः एवं

गो.
ते.
५६

५६

धातामध्यमार्चाविधानेन प्रपूजयेत् सहस्रैकं जपेत्तं
होमादृशं शतर्षणं रजताराजिते पात्रे वा एतद्गुणं निवेदये
त् सर्वोपचारान्दत्त्वा यत्नमस्तु सविमर्जयेत् गृहस्थानां
वनस्थानां यासिंका हृदयामुजे धातासंपूजमुनिभिर्मन
सैरुपचारेकैः विविक्तो गृहमेधी च मुनिभिः सह पूजयेत्
वासुदेवादिभिरपि निर्वाणपदमाश्रयात् सायाह्ने वा सुदे
वं च पूजयेद्दिधिनानरः देवाः सर्वे नमस्तु न किंपुनर्नरम
कटाः संसारसागरं चोदं निषमं न क्रमं स्रुते संतीर्णविष
यान्भुक्ता ज्ञानी ते पदमाश्रयात् उर्ध्वसनां परित्यज्य को
टिजन्मसमुद्भवं एकेन जन्मना मुक्तिं याति कैवल्यनिर्मि
ते तद्विज्ञोः परमं पदं सदा पश्येति शूरधः शत्रो चेत्तत्तथा
क्रांतमानसं देवकीसुतां रासगोष्ठीं परिश्रान्तं गोपीम
ण्डलमध्यगं हृत्तावनगतं ध्यायेत्स्त्रियायां कल्पशा
खिनः सुस्थितं वल्लभाय तं वनमालापरीवृतं पीताम्बर
रधरंशमंगोपिकासंख्यवेषितं देवासुरैश्च गन्धर्वै
रप्सरोग्भिश्च सेवितं यत्तैर्विद्याधरगणैर्विहंगैर्भूविष
दगणैः ब्रह्मर्षिभिर्देवर्षिभिः स्तूयमानं सुविस्मितैः
नानाविधैरप्सरोग्भिर्वीक्ष्यमाणं सुविस्मितैः लेलिहमा
नगन्धर्वैर्देवस्त्रीशतकोटिभिः इन्दीवरनिभैरत्नैस्तद
रेन्दुवगननं संप्रपन्नपद्मवदनं पद्मपत्रनिभं तं प
द्मनाभिपाणिपादं पद्मनाभिनिभाधरं शरणं सर्वभू
तानां गोपिकाजनवल्लभम् ॥ ॥

कविद्वेगपरिमिलतपंकजोपरिसंस्थितं कल्पितोनेक
देहेननारीणोपातकोटिभिः वेष्टितं रममाणं च गायंते
दिवा मूर्च्छनैः द्वाभ्यां द्वाभ्यां वल्लभाभ्यां मध्ये मध्ये विरा
जितं यथा मरकतसुभ्रं सुवर्णनाभिवेष्टितं कविज्ञो
पांगनावस्रहारिणो हेलयान्वितं कविद्वसंते हासंते स्त्री
हृदसुपहासकैः निर्मितं देवतिकोरैश्चितं पुष्पवृष्टिभिः
देवस्त्रीभिर्वीजमानं कामोत्कंठिकचेष्टितम् एवं यथा त्वा
मधुरिपुंयजैर्न संशितव्रतः मिथुनैश्च षोडशकैः केशादि
भिरावृतं महीषिभिरुत्थावीतगोपीभिरपि सर्वतः ए
व मभ्यर्च्य विधिना कोष्पे वाराजतो विते पात्रे उग्ननिवे
द्याथ मिथुने भस्त्रथा वयेत् जप्त्वा स्तुतवान् मस्तुतपदं
पद्मे ते विसर्जयेत् एवमभ्यर्च्य जगतां पतिं शुद्धमना य
तिः धर्मार्यकाममाप्ताणो दायादो भवति भुवे विशेषे
दायिपो भूयात् साक्षाद्भूमिपुरन्दरः तत्रियो राजवर्ग्यश्च
वैश्वोथनसमृद्धिमान् शूद्रः सुखानि सर्वाणि भुक्त्वा चा
ने परं व्रजेत् एवं ते कथितं विप्रसंसारभयनाशनं अर्च
ने त्रिविधायात् मूलविद्या निहंतने इति श्रीगोतमीये
पंचदशोऽध्यायः गोतम उवाच ब्रह्मेवा लक्ष्मणं
तव सार्वज्ञकारणं ब्रह्मणाय तपुः प्राक्तं सेवया तपसा
क्षितः यत्प्रसादात्सुनिश्चेष्टुं त्रैलोक्यविदितं न ते यथा
क्रमेण कथय मे सर्वमेव समाहितः सुश्रुषामेव न वती
गोपालस्यार्चने प्रति नारद उवाच बाल्ये ते कथयामास

गौ.
ते.
५७

देवस्य परमाहुते गोपनीयेन ते किंचित् हि वेदविदास्व
र तपसा कल्मषमनाः क्लृप्तो भक्तोऽसि निश्चयात् तारः
प्रजापतिः प्राक्रोमाया च विदुरेव यत्तन्मत्रवरं विदिरह
स्य परमाहुते महाचमत्कारकरे रिपुलोभणकारके
चतुर्वर्गफलवा स्य जपमात्रेण सिध्यति गोपालस्यापि
ये मंत्रावत्स्यतेऽत्रैव तंत्रके सदीपितमनेनैव फलप्रदम्
वेत्स्यतां चूडामणिरयं प्रोक्तो देवस्याशिषुरूपिणः ग्रहं
मुनिः समाख्यातो गायत्री छन्द उच्यते देवता कथितः क्लृ
प्तः सर्वकामफलप्रदः समाहारोच्चारणोऽयं मध्यमस्वर
इरितः नेत्राधितर्कसूर्येन्दुः कालवर्णविभेदितैः पञ्च
गानिमित्तैः कृताध्याने कुर्यात् समाहितः मधुरायां पुरे
ध्यायेत्तर्कसंस्थानः पुराजिरे स्तुति कारह मध्यस्थं जात
मात्रं जगत्पतिं सिधवारणगन्धर्वदेवदानवकिन्नरैः
यत्तरातसवेतालैः विचरेदिकचरैरपि विद्याधरीभि
र्देवीभिः किन्नरीभिः समेततः ब्रह्मणा तनयेः सां देवी
त्यमाणा मुदान्वितैः इत्यादिभिश्च दिकपालैर्लसत्कुम्भ
मवर्षणैः चतुर्भूजैः शालचक्रगदाशोर्गधरैरुहर्षि दत्तस्यो
र्देवस्यैव चक्रगदाचक्रदधःकरे कामस्योर्देवशोर्गधनुःशो
र्देवतदधःकरे नवीनजलदप्राल्पितकौषेयवाससे
विलसत्कुण्डलाभोगभास्वरे निजमूर्धुनि विहिताशे
षसदन्तशोभिस्वर्णकिरीटकं सुगन्धिपारिजातैश्च शो
भिताशेषकुन्तले ललाटतटवित्तस्तकस्तूरीतिलको

ज्वले अष्टमीचन्द्रशकलभालभालतलो ज्वले उत्तु
ल्लुपुणरीकश्रीनयनद्वयभासिते मनोभवधनुःकल्प
विल्लीचापविराजिते तिलप्रसूनविजयितासावेषावि
भूषिते परार्थचन्द्रसेकाशमुखचन्द्रविराजिते दाडि
मीवीजकुन्दाभट्टनपंक्तिमनोहरं पक्कविस्वफलोदासि
दंतवासोज्वलेविभुं जाम्बूनरानेकरत्नस्फुरन्मकरकु
ण्डलमहामरकतस्तम्भभासमानभुजोत्करं रत्नचामी
कराभोगेरंगदेवलयैर्घुते कम्बुग्रीवंमहोरस्कंमुक्ताहा
रविराजिते श्रीवत्सलाच्छनेभ्राजतकोस्तभोज्वलव
त्तसं रत्नवैडूर्यघटितकिंकिणीजालमालिकं पट
सूत्रेणसूत्रद्वयमध्यदेशोपशोभितं रत्नमंजीरपुगलमे
जुश्रीपादपल्लवं देवक्यावसुदेवेनहरेणविधिमातया
विदिततिष्ठतास्त्रिमुखिराणपुटांजलिं मेरुशृंगप्रती
काशंगरुडोपरिसंस्थितं एवंधात्वापरात्मानेगुरुमा
त्मानमेवच एकीभावेनसंभाव्यततःपूजनमारभेत्
कर्पूरमानितालोलसितचन्दनचर्चिते शालिनिदेव
कीपुत्रयैत्रेशोभनेरत्नया शलाकयाविद्रुमयातथा
वापिवैहमया किंजल्करूपकं हतंततोलेख्यचतुर्दले
ततो हतंचाष्टदलंलिविदृशदलंततः समरेखचत
ष्टोणचतुर्द्वारसुशोभितं वीजशोभिचतुर्द्वारेचतुष्टो
णविराजितं मध्यसंपूज्यदेवेशं पूजयेच्चतुर्दले प
शासामीश्वरदेवमात्रेणाचपितामहे नैऋतावसुदेवं

मो.
ते.
१५६

१५८

वायव्यामखिकामपि तथाचाष्टसपत्रेषु पूजदेववल्लभाः
भाः रत्नाम्बरधराः सौम्याः कराम्बुजधराः सुजाः सर्वालं
करणोदीमालसद्यौवनविभ्रमाः श्रीमदेवमुखाभो
जन्मस्तनेत्रमधुव्रताः ततोदशदले पूजालोकपाला
स्ततोवहिः गरुडे पश्चिमे हारे जयं पूर्वप्रपूजयेत् वि
जयं दक्षिणे तद्वत्तारदं च तथोत्तरे पुटोजलिकराः सर्व
सस्त्रोत्रमुखा अपि विलसद्गुणमालाश्रयीतकोषेय
वाससः ततः शोखचक्रं च गदां कौमदकीमपि शोभा
येनैव संपूज्य तदा ये पूजयेदपि पेशवतादीनभ्यर्च्य
गणानष्टौ ततोवहिः कृते ललं जपे तं त्रैतायां द्विपु
णं तथा त्रिललं द्वापरे जप्त्वा च तल्ललं कलौ जपेत् प्र
योगानथ कुर्वीत साधकः सिद्धिलालसः लक्ष्मीप्रस
न्नैर्जह्याच्छ्रियमिच्छन्ननिन्दितो आयेनानेन जह्यादा
त्रस्य समुदये आरौपे कुसुमैर्विप्रान् जातीभिः पृथि
वीपतीन् प्रसूनैरसितैर्वेषान् मृदात्रीलोत्पलैरपि
वशेषु लवणैः सर्वाङ्गं कर्जेर्वनिताजनान् गोशाला
सुकृतोद्दामः पायसेन ससर्पिषा गवां शोतिकरोमाशु
मोविन्दो गोकुलप्रियः शिशुवेशधरं देवं किं किणी
जालशोभितं स्तुत्वा प्रतर्पयेत् तं त्रीडग्यबुद्ध्या शुभैर्ज
लैः यनं धामांशुकादीनि प्रीतस्त्वेतददातिसः पितृ
मूलेन वीतं दहनपुरयुगे कोणराजत्तुर्गं कुर्यात्
पद्मे दशाङ्गं स्फुरितदशदले कामवीजेन वीतं पद्मे किं

जल्लसंस्थं सुरविक्रान्तिदलप्रोत्ससत्सोऽङ्गार्णकिंज
ल्लव्यं जनाद्यविक्रान्तिदलप्रोत्ससत्सोऽङ्गार्णकिंज
कुशाभ्यामावीतं लोणीपुरप्रुगात्विनं अष्टाक्षरेण संवी
तयंत्रं गोविन्ददेवते धर्माद्यकामफलदं सर्वरत्नाकरं
स्मृतं पत्तातकोधरासंस्थामनुविन्दुविभूषितः पिण्ड
वीजमिदं प्रोक्तं सर्वसिद्धिकरं परं चतुर्लक्षं जपेदेतत्तद
शंशं हृनेततः तर्पयेत्तदृशं शं च दशं शं वाभिषेचये
त् ब्राह्मणान् भोजयेत्वापि दशं शं मिति चक्रमात् गणे
शं भास्करं रुद्रं गौरीं च परिपूजयेत् विदित्तं यत्र राजस्य
स्वस्वमेव पुरःसरं एतद्वारणमात्रेण विकालसो भवेत्त
दः यद्यत्रिजेषि सर्वसाधयेत्तात्र संशयः अनेन सह
शं मंत्रो यंत्रे चापि न विद्यते केवलं प्रेमभावेन कथि
तेतव सुव्रत इति श्रीगौतमीये सोऽङ्गोऽध्यायः १५
अथ प्रयोगान् वक्ष्यामि मंत्रो यारु भयोः समान् यान् कृत्वा
सायकवरलोकहृदयसंपूजितः तदात्मकारि मंत्रान्
वैवक्ष्यामि चक्रचित्रकचित्रं वन्दे तं देवकी पुत्रं सद्यो
जाताम्बुजप्रभं शंखचक्रगदापद्मधारिणं वनमालिकं
एवं ध्यात्वा मनुवरं लक्ष्मिं मुहूर्तके जप्त्वा मेधापरां
प्राप्य कवीनामग्रणीं भवेत् अथ वास्फटिकाभासं हि
भुजं लेख्यं पुस्तकं धारिणं तं विचिन्वा यत्नं तं ब्राह्मणं मुहूर्
तके जप्त्वा मंत्रं विकालसो हृदयस्य तिस्रो भवेत् अथैव
तत्समो मंत्रः प्रोच्यते शृणु तत्त्वतः श्रीमत्पदं तथा चो

काशुकुन्दचरणौततः सदेतिशरणमहंप्रपद्येस्वाहया
 युतः श्यामलंकोमलंवालेक्रीडते मात्रंरंकके द्विभुजं
 स्तनपातारंचिलत्प्रतिधरोभवेत् ललम्बाप्रजपेदेने
 समानंलभतेफलं कामवीजाद्यमंत्रोऽयेकिंनसिध्यति
 भूतले उपसेहतदिव्यांगेगुरोवत्मात्रंरंकमं चलद्गो
 शरणंवालेध्यानाद्वाह्ये मुरुर्त्तके जह्यामनुवरोविद्या
 न्सर्वशास्त्रार्थविद्वेत् सर्ववेदार्थकुशलोज्ञानवान्
 भवतिभुवं नन्दागनेपर्यटन्तेभूलीनित्यधूसरे प्रदी
 तमणिगणोदीर्घशेखरालोकनोत्सुकं एवंध्याता
 मनुवरंजपेन्नियममास्थितः ललैकजपनादस्यकिंन
 साध्यतिभूतले प्रातःप्रातःपिवेतोयमष्टोत्तरशतेज
 पन् अनेनमूकोउष्टार्थोजडःपासाणवत्तथा अनेन
 जलपानेनसाक्षादाक् पतिसन्निभः जायतेनात्रसद्वै
 रुःसंतपसंतपनवान्यथा पद्मानिःसिष्यशकटंरुदन्ते
 प्राकृतंतथा ललैजप्पादितिध्याताश्रापद्वा मुच्यतेभु
 वं शत्रुभ्योनभयेतस्परजतोदसुतोऽपिवा नतस्यवि
 यतेभीतिःकदाचिदपिसुव्रत अथापरंप्रवक्ष्यामिरह
 स्पसरसृजितं यजज्ञातासाधकवरःप्रयोगफलमा
 भूयात् ब्रह्माणसोमसंयुक्तंमूर्द्धिणस्वरविभूषितं
 विदुनादसमाक्रान्तंकल्पराजं समुदरेत् पवनवीतिहो
 त्रस्यमहामायास्वरात्विने विदुनादसमाक्रान्तं द्वितीयं
 वीजमुदरेत् वातंरेफसमायुक्तंचतुर्थस्वरभूषितं ना

दविन्दुसमायुक्तं तृतीये वीजमुदरेत् शान्तेशाम्भुस
मायुक्तं इन्दुविन्दुसमन्वितं दौर्गवीजमिति त्र्यांते स
मस्तापत्रिवारणं शम्भोः पदं वह्नियुते मायाविन्दुसम
न्वितं अशेषजगतो वीजं महामायेति विश्रुते अनया
योजितो मंत्री असाध्यमपि साधयेत् वांते वह्निण समा
युक्तं चतुर्थं स्वरभूषितं त्रियो वीजमिति प्रोक्तं तदणं स
र्वसत्त्वप्रदं विरिंची त्दसमायुक्तं चतुर्थं स्वरभूषितं ना
दविन्दुकलाक्रान्ते वीजे त्रैलोक्यमोहनं प्रोक्तं साक्षा
त्तरन्तजस्रस्रस्वरसमन्वितं नादविन्दुकलायुक्तं कूर्चं
वीजमिति स्मृतं एतेषां वीजवर्षाणां ज्ञात्वा कर्माणि
णिमेव वित् गुरुतः शास्त्रतः सम्पक् सर्वकर्माणि सा
धयेत् अन्यथा नैव सिद्धिः स्यान्मत्रः कैल्य शतैरपि मे
रुश्चतुर्दशस्वरः अथो वह्निसमन्वितः त्रिसिंहवीज
मित्युक्तं भूतापस्मारनाशने समाहितमना भूत्वा पया
तेः कृतमालया अयुते के जपेन्मंत्रे ब्रह्मचारिव्रते रतः
अल्पयासेन कामाः सुदैरिदं न जायते सर्वमतो
रथास्तस्य सिध्यन्तीति न संयः नित्यं कर्म रतः क्लृप्त
चन्यपुष्पैः समर्चयेत् वश्या भवेति सर्वव्याघ्राणां ना
त्र संशयः गोपालवेशं मनसा जातौ पुष्पैः समर्चयेत्
वश्या भवेति राजानो नात्र कार्या विचारणा तमेव रक्त
पुष्पैस्तु वेश्या वश्या भवेति हि नीलोत्पलैश्च शृङ्गाः
सुर्मासं क्लृप्तं समर्चयेत् जह्यादककुसुमैर्मिश्रितै

मो.
ते.
५.

स्निलतण्डुलेः मंत्रेणाष्टसहस्रं तज्जन्माभस्मधरेदय
तिः ललाटे विधुते तस्य सर्वं च शणा भवेति हि अनेन च
शरीरेण राजानो वशातामिषुः स्त्रियो वश्या भवन्तस्य
पुत्रा माताश्च सर्वथा विवाहाधीन जयेन्मंत्रे मासमष्ट
सहस्रकं रासमा एतन्मध्यस्थं कृत्वा स्थाप्यते स्थितः
विवाहयेत्तन्मातां रम्भा सर्वकुलो ज्जलो पुत्रं मेरुतर
तेति हि जेन शार्थितो हरिः हते पुत्रं समाहृत्य ददौ य
स्त्वपि विनयेत् पुत्रकामो लभेत् पुत्रं मासेनैकेन सह
र दीर्घा पुर प्रतिहृतवलवीर्यं समन्वितं कुतः पुष्टेः स
माराध्य कृत्वा स्थापयेच्च कन्यका मासद्वयं तथा मंत्रं जपे
दष्टसहस्रकं मनोरथयति लब्धा दीर्घकालं च क्रीड
ति अजनेन कुसुमं वस्त्रं ताम्बूलं च दत्तं तथा अन्नामा
भुय भागानि स्पृष्ट्वा मंत्रं शान्ते जपेत् दीयते यस्य यस्या
भिर्भोः विरादा सर्ववृषी स्त्रीयो वश्या अनेनैव भवन्ति
मुनिसत्तम पुरुषं वशयेन्नारी अनेनैव विधानतः
अत्राय कामः श्रीपुष्टेः सिततण्डुलमिश्रितैः अष्टोत्तर
सहस्रं तज्जह्या दत्तवान् भवेत् विष्णुरूपधरं ध्यात्वा
शान्तमष्टोत्तरं जपेत् समाहितमनाः श्रीमान् यशस्वी
कीर्तिमान् भवेत् घेत भूतपिशाचाश्च कृत्वा दिग्रहपी
डितैः एतन्नास्तेन पाता रथात्वा मंत्रं शान्ते जपेत् प्राणशं
तिग्रहा उष्ट्राः पलायन्त इतस्ततः सर्पमा एतदेष्टाश्च मूषि
काश्चैव देशितान् कृत्वा कालीयदमनं विनायितान् जपेत्ततः

तर्जयंतं विषं चोरं हंकारेण विनाशयेत् अत्राप्यस्य
मत्र कुंचवीजं यं शृणुत तत्ततः कालीयस्य फणामथ
दित्येते तं करोति च नमामि देवकी पुत्रं नृपराजानन
युतं ज्वरातोः भयं च येनं त्रीजं पेदं पुशतं तथा ज्वरेण
संस्तुतं कृष्णं वलप्रभुं संपुतं दहंतं वा एन गरीं ग
रुडोपरि संस्थितं निजज्वरेण संपिष्टं ध्याता नाशय
तित्वा एतत् शीतला कामलादीनि तथा वातार्थकोद्भवा
न् श्रीरुगुलमय कृष्णपुष्पसारं भवं तथा नाशयेत्
त्रसदेहो हृदि मात्रेण मंत्रिकः गोपाले यद्विपाशं च
येनुमादाय संस्थितं ध्याता कृष्णं जपेत् तत्रैव पुमान्
सतमासतः राज्ञः पुरोधा भवितु मितियस्य मतिर्भवेत्
मधुसिक्तैः सितैः पुष्पैर्हृत्वा तन्मा एलाल्लभेत् महेस
र्यमथ प्राप्य विश्रान्ता भवेद्भुवं गोवर्द्धन धरं कृ
ष्णं ध्याता मंत्रं जपेत् त्रैः वातवर्षादिभिर्वीरैर्भये सम्य
प्रस्थिते भयमाशु विनश्येत् तत्रात्र कार्या विचारणा
हृत्वा वनगतं कृष्णं हृदिकामो विचिन्तयन् जपेद्बृ
हस्पतिं तद्बृहस्पतिमोत्संशयं एवं च मनसा ध्यात्वा हृदि
वर्षा पुचारहेत् एवं जलाशये ध्यात्वा जपेद्बृहस्पतिं
कं हृदि भवत्यकालेऽपि महती नात्र संशयः गायंतं
वे एना कृष्णं गानकामो विचिन्तयन् आज्ञमष्टशतं
हृत्वा कित्रैः सह गीयते जयकामो जपेद्दयस्तु हरंतं क
ल्पकं इमे संस्तुतं देवताभिस्तु गरुडारुहं मच्युतं ध्या

श्रितैः समिद्धिः पूर्ववद्वातामेधास्यादतिमानुषीवाच
मिच्छेत्त्रमेधाचं ब्राह्मेजस्वामुहूर्तके शान्तं शान्तं च वृष्णा
संवाग्मीवापिसुधीर्भवेत् शत्रूणां जयकामस्तु पारिजात
हरं हरिं गरुडागोहणं ध्यात्वा जिता शेषदिबौकसं समि
द्धिश्चापि जह्यात् करवीरसमुद्भवेः ललजस्वातथाल
लजह्यात्सं वित्तमः जित्वा शत्रुगणानेताननाक्रांतां
श्रयथाविधि प्रतिष्ठां कारयेद्यस्तु भगवंतं विविन्मव
शास्त्रपद्मनिधिमुक्तं वसेतं द्वारकापुरी ध्यात्वा तिलाज्य
करणान् जह्यात् सिततण्डुलान् श्रद्धांतरसहस्रं वै
प्रतिष्ठां लभते भुवं सर्वल्लोकान् वशीकर्तुं कामयम्
यंकजासने कदम्बमालया नित्यं भगवंतमलेकते स
नकाद्यैः प्रार्थ्यमाने योगिभिर्गोपवेशाकं विवित्रपुष्प
मालाभिर्भूषितं वनमालया कदम्बमूले गायंते चित्त
येत् सर्वनायकं समिद्धिरूपयामार्गैरष्टोत्तरसहस्रकं
मध्याज्यमुक्तं जह्यात् सर्वलोकवशीर्भवत् मुमुक्षुभि
र्भगवंतं पुणरीकदले तणं सनकाद्यैश्चिन्त्यमाने सिद्धे
रत्येष्टयोगिभिः ब्रह्मन् दर्शयन् मुद्वैर्गणैश्चापि दिबौक
सां प्रह्लादं प्रमुद्वैर्भक्तैरन्यैश्चापि महात्मभिः हूतप
द्मकर्णिकोत्तंगदिव्यसिंहासनोपरि ध्याते वै परमात्मा
नेयशोदानन्दवर्द्धने पलाशात् लसीपत्रैः सौवर्णकुस
मैः सुभैः मानसैर्वीर्ययाशास्त्राश्च येत् पुरुषोत्तमं श्रा
त्मानं देवकीपुत्रं लीलायसिद्धिरंस्मरेत् यद्यत् कामय

गो.
ते.
५२

ते मंजीत तदा प्रोत्पद्यतः अनेन विधिना सर्वसाधये
त्परमात्मनः योजयेच्च तर्थात् न विलोभ्यैव बुद्धिमान्
तृतीयमष्टमं विद्याद्वस्त्राणां विसृजना सह इति श्रीगोत
मीये सप्तदशोऽध्यायः अथापरान्प्रवक्ष्यामि प्रयोगान्
भुवि उल्लंभान् यत्कृत्वा मानवः सम्पत्सद्यो देवत्वमश्नु
मासाध्यं विद्यते तस्य भुवि स्वर्गो रसातले निशीतशरणिभि
त्रे भीष्मतापहरं हरिं दृष्ट्वा पीयूषवर्षिणा कारुण्येन वि
लोकयन् एवं ध्यात्वा पुनर्जायादसाध्यं ज्वरनाशने मूर्च्छा
दाहगदास्फोटविषकीटसमुद्भवे नाशयेदाहमन्त्रिणाद्
अमृतो शोशतो हतेत् काशीराजेन प्रदितो कृत्या तं हा
रकापुरी निजारिणा तं चित्वा तत्तत्पुत्री चक्रतेजसा
दहेतं तं हरिं स्रज्वा जपेत् पुनर्मादरात् स्वसेवाकैः स
प्तैर्ष्वहं न द्रोणा तथा पुनर् कृत्याः पररिता स्तीक्ष्णयसे
तिकदा च न डाकिनी पूजनां कृत्या यत्तत्पत्रगालसाः
अभ्येवैकूरसत्त्वा अप्रयोगा जपेहोमयः देशादेशांतरं
योतिन समर्था अहिंसिते ध्यात्वा विसेषेरे देवे व्याप्तिवि
ष्टावकाशके सूर्यकीटिप्रतीकाशे चन्द्रकोटी सुशीतले
एवं ध्यात्वा च मतिमान् लक्ष्मिं के जपेत् ननु जह्यादपुनर्भ
त्वा शतवीर्यं करत्रिकैः हवीय स्यात्प्रातिः अकालमृत्यु
नाशाय सत्ये मेतत्परंपदे मृत्युजयं हरिं ध्यात्वा सर्वपा
पैर्विमुच्यते आसीनमाश्रमे दिव्ये वदरीषण्डमण्डि
ते ॥

सृष्टान्तरुद्राहस्ताभ्योचंदाकर्णकलेवरं एवं ध्यात्वा
जपेन्मासमष्टौ तत्सहस्रकं समस्तविपदोमं त्रीप्रश
मायशामायव समतासर्वभूतेषु आशुनिर्वाणदायकं
विशीथेरथमारुहं तर्जयेत्ते सुहर्षुः धावमानं रिपुग
णं अनुधावनमच्युते विरुजद्वाणसंघेन नयेत्तं हरदे
शतः उद्याटनं भवेत्स यो रिपुर्णो लतजायतः हेमयं
तेरुक्तिवलोपाण्ड्यमध्यस्थितं हरिं ध्यात्वा लते मनुव
रे निस्त्रमेह विमिश्रितं तैलेनेत्यर्थः तदेते जहृ पात्मे
त्रीगुलिका गोमयद्ववाः एवं प्रयोगमात्रेणैव स्पृजाय
ते मिथः अतोऽप्यकलहेनेव देशादेशांतरं व्रजेत् विहि
तस्रवतत्राधिका कवत् पर्यदेन्मंही पार्श्वदिशांते गीता
र्थं रथस्य मधुसूदनं राजमण्डलमध्यस्थं चन्द्रायुतं स
मप्रभं ध्यात्वा युते मनुवरं शमाय प्रजयेत्सुधीः अने
न जपमात्रेण किं न सिध्यति भूतले स्थाने हृषीकेशात्वे
त्यादिवा जन्तवार्धकं गायत्री च्छन्दो वलितं विश्वात्मा वि
श्वदेवतं सपर्यापूर्ववत् प्रोक्ता साधयेत्सकले सिते
श्रीवीजाद्यैर्जपेन्मन्त्री वरी ध्यात्वा च पूर्ववत् ललैकज
पमात्रेण कुवेरावमोदते अत्र देवतगोपालं वक्ष्येऽमे
मृणतत्त्वतः अन्नरूपं रसरूपं तद्विरूपपदोपरि
मुन्नायिपतये स्वाहा सोऽयमन्नायि यो मनुः श्रीवीजाद्यो
मनुः प्रोक्तोऽन्नरत्नसमृद्धिदाः आचक्रायं गकल्लसिः
स्वाभारदोऽस्य मुनिः स्मृतः गायत्री च्छन्द इत्युक्तं देवश्चा

५३
त्रप्रदो हरिः ध्यानार्चनादिकं सर्वमस्य पूर्ववदाचरेत्
य एवं चिंतयेत्तं श्रीसत सर्वसमृद्धिमान् आरुह्य स्वर्ण
पात्रे च तालिते शुद्धवारिणा विलिप्य गन्धपंकजैर्नलि
विदष्टदलाम्बुजं कर्णकायां लिखद्द्वेः पुटितं मण्डल
द्वयं द्विवद्विपुटितं षट्कोणमित्यर्थः तन्मध्ये विलिखि
तकामं साध्यात्वं कर्मसंघुते तत्र रह्येर्मनोवर्णे स्तत्र
कामं वेष्टयेत्सुधीः श्रियं षट्कोणकोणानामेन्द्रे
ऋतवायुषु आलिखेच्च लिखेन्मायां वह्निं वरुणं मूलि
षु अर्तरेः कामगायत्र्यां वेष्टयेत्केशरेषु च मारमालाम
नोवर्णे र्दलेषु षट्पुमेत्र विन् लिखेद्गुहान् नरेवर्णे मी
तकोतद्वह्निं लिखेत् भूविम्बं च लिखेद्वासे श्रीमाये दिशि
दित्वापि मंत्रमेव समालिख्य जातरूपमयेतटे राजते
नाप्रपात्रे वा भूर्ज्जितौ समयेः पिवा सूक्ष्मं तत्र मये वापि
प्रतिष्ठाप्य समीरणं आकर्षणं सरस्वीणां नागलोकवि
लासिनीं पिशाचयक्षरतां सिकुरग्रहाश्च ये स्थिताः उष्ट्र
सत्वाश्च ये सर्वे परिसर्यन्ति भूतले ये त्रराज्यं रदष्टा वि
द्वेति द्रसेति च बहूना किमिहा केन सर्वलोके सत्त्वा
वहे स्त्रीणां माकर्षणं राज्ञां लोकवशपकरं भुवि योग
सिद्धिकरं पुंसं भवसागरतारकं भुक्तिमुक्तिकरं ये त्र
मिति प्राक्तं स्वयं भुवा वातं पातं समारुहं मायाविद्धं
विभूषितं श्रियो वीजमिति प्राक्तं तृणं सद्यः सुखप्रदं
श्रीदोस्त्रीकारमुच्चार्य कामदेवपदं वदेत् प्रायाते विम

हे प्रबुधं वाणायैति पदे तथा धीमहीति पदं प्रोक्ता तत्रोः
नेग प्रचोदयात् एषामन्मथ गायत्री प्रोक्ता मन्मथदी
पनी कामं नाडी च संभाव्यतः काम पदे वदेत् देवाये
ति पदं ब्रूयात् तथा सर्वजनं पदं प्रियायेति पदं ते च वदेत्
सर्वजने पुनः ब्रूयात् सन्मोहनायेति ज्वलशब्दं च वीक्ष्य
येत् प्रज्वलेति पदं सर्वजनस्य हृदये तथा उत्काममव
शं पश्चात् कुरुशब्दं च वीक्ष्य येत् वह्निजायेत ये सत्कामा
लाख्या मन्मथो मनुः भूयस्त्वं च तस्मात् स्यादष्टवज्रविभूषि
ते अस्मिन्मन्त्रे समावस्य स देव जगद्गुरुं किं न सि
ध्यति मन्त्रो यत्कथं कथितं च ते एवं ते कथितं यत्र
प्रयोगांतमिहोच्यते लक्ष्मि जप्ता पलाशानां कुसुमेस्तत्
संमं हनेत् व्याख्याता सर्वशास्त्राणां अचिरादेव जायते
स योगी स च विजानी विसृयोगी तथा स वित् शुक्लवस्त्र
सलाभाय शुक्लादिपुष्पमाहनेत् अष्टोत्तरशतं कृत्वा
राजतो वा न्यतो लभेत् सुचंतो पितरो कृत्वा समपुरा निर्दे
तार्हितो ध्यात्वा पुनर्जपं ते च तावत्संख्यं च होमयेत्
निगडात्म्यं च ते संघो यमुदिष्य कृत्वा क्रिया पुरस्तरमुत्ति
देवैः स्थितं हृत्वा वने हरिं सरम्भाः पयसा तोयैरभिषि
च्य संस्तुते राजराजेश्वरं कृत्वा मंगलाचारपूर्वकं उर्व
शी प्रमुखा भिक्षुस्त्वं वेषाभिरधिष्ठितं एवं ध्यात्वा जपे
ल्लक्षं पंकजैरुत्तं हनेत् सार्वभौमो भवेत् सोऽपि ये
नेयं विहिता क्रिया आत्मानं कंसमथ ते रिपुं कं सात्मकं

गो.
ते.
पथ

स्मरन् निशीथे प्रजपेत्तं व्रीदलिणामुत्तमस्थितः लल
मेकं जपेत्तेन वाणी रतरतर्पणैः श्रुते होममात्रेण सि
यतेः रिन्वा तथा अरिष्टपलत्तं तत् पादपांशुन ईति त
हरणा म्भियते शत्रुः शंकरेणा धिरत्तितः अरिष्टदलका
पासवो मास्थिकण संयुते हरणा ललत्तमात्रेण यदि भूस्थि
तो भवेत् अपि पीपुषसे वीचस्थियतेः रिन्वा तथा हरि
द्रायेथि होमेन स्तम्भयेद रिद्रायेथि होमेन स्तम्भयेद रि
वाहिनी नशस्त्रमरणं कर्म कदाचिद्देस्त्रवे मनो कुरेक
राशयेक एमायिने च सतामपि ईदृगिव धेजने प्राप्य अ
भिचाराय योजयेत् प्रायश्चित्ताय गायत्री लंते जप्त्वा च सा
यकः तदंते पायसे म्मे व्री श्रुते होममाचरेत् अपि प्रयो
गकर्त्तृणां शान्तिः स्यात्त्रैव वा तथा इति श्रीगोतमीयेः शं
दशाध्यायः कर्मांतरमथो वक्ष्ये मृगाष्टावहितोः
न च ये कृता मत्तभाग्योऽपिलभेत्तं त्रफलानि वै प्रण
वहय मध्यं जपेत्तु तं संख्याया त्रिरात्र जपमात्रेण
हरस्य तिसृमा भवेत् व्याख्याता सर्वशास्त्राणां वेदाना
मपि जायते शनिवारः शुक्लपक्षे लभ्या होतं रंशं तं
भूयो भूयो भवेच्छान्तिर्जीवेदं शातं रंशं तं तस्य शान्तिर्भ
वेन स्तं न य मुदिश पक्ता क्रिया आशु के रचयेत् क संमा
समात्रे त निर्मलैः मुच्यते मलिनैः कृच्छ्रैः पोषे वीरत
रेरपि पटवस्त्रयजेद्रत्या सपतिमण्डलां भवेत् वि
क्रमैः पूजयन् क सं त्रै लोकां वशमानयेत् ::

माणि कैः पूजयन् भक्त्या सर्वभौमसमो भवेत् षड्गण
 गैर्यजेत् क्लृप्तं राजा भवति निश्चयं तत्रियः सार्वभौमः
 स्नातसाथयेत् सकलामंही गारुत्मतमैरत्नैः पूज
 यन् ज्ञानवान् भवेत् अपि हीरकरत्नैः पूजयन् किं सा
 थयेत् सुवर्णपुष्पैरभ्यर्च्य मासभक्तिपरायणं कुवेरस
 मसम्पत्तिं प्राप्य मोदते चिरे देहो ते हरितो प्राप्य निर्वा
 णपदमश्नुति रविवारेः कर्कशेष्वकक्षरेः सोमवारके
 मंगले रक्तपुष्पेष्वुयेत गरसम्भवेः चम्पकैर्गुरुवार
 तश्चक्रे मुकुन्दसम्भवेः शनिवारेशमीपुष्पैः पूजयेद्
 क्रितो यतिः रविवारे ह्युतात्रे तपयोः भक्तं निवेदयेत् सो
 मवारपिष्टकादिसितया सह योजयेत् मंगले गुडसंमि
 श्रं प्रत्रैव रुग्णात्विने बुधवारयावकं तुरवेष्टुपसम्भ
 वेः दुग्धात्रैश्चक्रवारैस्तृतीये सत्तपायसं वैशाखे मासि
 विधिवत्तर्पयेत् डिमवज्जलेः ज्येष्ठे मासि प्रयत्नेन फलेः
 संपूजयेत् डरिं आषाढे मासि विधिवत्पवित्रैः पूजयेद्दि
 भुं एकैकं स्वर्णसूत्राणि त्रिंशु पुक्तानि कारयेत् अथवा
 पटसूत्राणि पद्मसूत्राणि वा पुनः पूजते देवदेवाय महि
 मीभ्यो निवेदयेत् मिथुने भस्म स्थाप्य दत्त्वा महान्तमुतसवे
 चरेत् तोषयेद्दत्तभो ज्येष्ठे ब्राह्मणान् संशितव्रतान् प
 वे स भवत्सरे मंत्रीकृता भीष्मवासुयात् नत्रेद्वर्षकृता
 पूजा वास्तो भर्तृद्वर्षकृता पूजा वास्तो यकल्पते आव
 णे मासि क्लृप्तं पूजयेत् केतको द्वे वैः चन्द्रचन्दनकल्

मो.
ते.
५५

रीकुंकुमादिसुवासितैः एलालवेगककोलफलानि
वहृधार्ययेत् भादेमासियजेतकसंभतैर्वहृगुणानि
तैः श्वेमासियजेदत्ताभतैर्भीमैः सविस्तरैः कार्यास
निर्मितैर्वस्त्रैर्नानाभरणसंयुतैः तृतास्थभास्करैक
संयुजयेत्तासमात्रकम् रात्रौप्रदीपैर्होमे + + + +
सुतदीपमविच्छिन्नेदद्यान्मासंमहोज्ज्वल एकादश्यामु
षाष्टेवहादश्यापारणादिने शुक्लायाविसुमभ्यर्च्यदु
स्त्रालंकरणादिभिः अस्यात्रिंशोचमतिमान् वर्षतोत
सवमाचरेत् भोज्यानिवहृभस्याणित्राल्लोभोनिवे
दयेत् एवंकृतेदेवतास्यतृष्टावेष्टंप्रयच्छति संतलो
कमवाप्नोतिपुनरावृत्तिवर्जितं मार्गशीर्ष्येयजेदेवे
नवात्रैर्त्यजेतैः शुभैः मरिकेलफलतोदमिश्रितंगुड
जीरकैः सहपुष्पैर्वेदेवायभक्त्यात्तस्मैनिवेदयेत् पौष
मासिचमासवैष्टपुष्टैः प्रयुजयेत् माघेमासियजेत्
कसमस्तैः सशुभैः सितैः दुग्धार्यशार्करायुक्तं मिष्टा
न्नंनिवेदयेत् अस्मिन्मासिशुभदिनेवस्त्रेणाच्छादयेद्दि
शु फालगुणेदेवकीपुत्रंयुजयेत्स्वर्णपुष्पकैः चतस्रो
गन्धकसंमिश्रैर्पुष्पैः सविस्तरैः चैत्रेमासिवास्तदेव
सर्वपुष्पैः समर्चयेत् पौर्णमास्यायजेदत्तामदनै
श्चसगुच्छकैः अस्मिन्दिनेरतिकामंयुजयेद्वक्ति
तपरः नचेत्तामन्तरसरीपूजाहृथाभवति नि
श्चितम् ॥

भस्मीभूतेस्मरेदृष्टारु दितास्परतिः सती तोदृष्टाकृप
याविष्टोवरंदातस्वयंशिवः प्रत्नुवावरतिस्त्रियं स
भगतमवासुयात् सुन्दरः सर्वलोकेषु क्रीडांश्च ब्रज
सुन्दरि ततोऽभवत्क्रन्दजवलात्पुष्पमदनकेशुभं
तेन पूजनमात्रेण समस्तसरफललभेत् होमयेत्तत्
मात्रेणः पिष्टकैश्च तभर्जितैः तावत्संख्यं मनुजस्वा
कस्येयं प्रतिमं वित् इति ते कथितं सम्पदपूजने वा
षिकोद्भवेः कृतानेन विधानेन किं न साध्यति भूतेन
पुण्यसिद्ध्यो गृहस्थाश्च मुनयो ब्रह्मचारिणः वनस्था
अतथा कृतावांछितं प्राप्नुयः तन्नात् स्त्रियः शूद्राश्च
विधिवत्कृत्वा फलमवासुयः इह भुक्ता वरान्भोगा
न् न भूयो भव सम्भवः एवेकस्य जन्मत्वा यत्क
ते जन्मकोटिभिः तत्तपोपैर्न विलिप्यत पद्मपत्रमिवा
भसा इति श्रीगोतमीये उनविंशोऽध्यायः ॥ गोतमः
उवाच विस्तरेण मम ब्रह्म न क्लृप्तं मंत्रान् ब्रवीहि मां
भक्तोऽहं तव शिष्योऽहं योग्योऽस्मि श्रवणेन गुरो नारद
उवाच शृणु ब्रह्म न क्लृप्तं मंत्रान् सर्वदेवैकसम्मतान्
यदेकज्ञानमात्रेण पुनर्जन्म न विद्यते प्राणवैपूर्वमुद्
त्पन्नमस्तदनुचोच्येत् कौस्तुभायेति संप्रोच्य मनुष्या
तरः परः पतहि ज्ञानमात्रेण साक्षाद्दिसुर्भवेदयतिः
षड्दीर्घस्वरसंभेद्य कामेनो गक्रियामता कलायुक्
समश्रयामंशोऽवचक्र गदामुजे अनेकरत्नसंछन्नेको

गो.
ते.
५६

स्तुभोद्भासिवत्तसं तारहागवलीरसंगरुडोपरिसंस्थि
ते ध्यातेवेपरमानन्ददशलसेजयेन्मनु होमयेतद
शाशेनसाधितैर्घषपायसैः पुरश्चरणमंगयच्छेष
मत्पत्तसमापयेत् यपनेभजनेमत्रीभोगमोतेकका
रणंकरप्रवेयाः सर्वाध्यायेततत्परमं व्रजेत् दशाल
रसमानेहिपूजनेसमुदीरिते अथाम्पत्तसंप्रवक्ष्यामि
षड्वर्णमंत्रराजके यस्यविज्ञानमात्रेणजीवन्मुक्तो
महीचरेत् विमात्रेनमसापुक्तंचतुर्थ्याकृत्साह्मपि
षडुत्तरमनुः प्रोक्तोदृष्टादृष्टफलप्रदः नारदोऽस्म
निः प्रोक्तोभायत्रीच्छन्दश्च्यते कृत्स्नोऽपिदेवतासाता
दुडुर्गाधिष्ठातृदेवता विमात्रेवीजमितुक्तंनमःश
क्तिरुदीरिता कृत्सायकीलकेचास्पमंत्रराजस्यकीर्तिते
विनियोगोऽस्ममंत्रस्य पुरुषार्थचतुष्टये पंचांगानिम
नारस्य आवक्रायेरुर्दध्यते नीलजीवतसंकाशंकिंकि
नीजालमालिते सर्वाभरणसंदोसरक्तपद्मोपरिस्थिते
सनकायेर्मनिवैरैः स्तुतेध्यायेदिगम्बरं शालोलकुण्ड
लाद्रसिमुखवन्दविराजिते शशरक्ताधरंरक्तपाणिपा
दविराजिते कराभ्यापायसंस्पृष्टासयोह्यंगतीयकं
दधतेवितयेदेवेभोगमोत्तफलप्रदं ध्यातेवेपरमात्मानं
दशलसेजयेन्मनु जपतेपायसैः शुद्धैर्सेमैकुर्यात्तस
शार्करैः तर्पयेत्तदशांशेनजलेः कर्पूरवासितैः अभि
षेकंदशांशेनदशांशेविप्रभाजने तदनेदृशेणादत्तासा
थयेदितमात्मनः भिलाहारोजपेत्तत्रैवसंमैकव्रतास्थितः

कविर्वाग्मी समृद्धश्च सर्वज्ञो जायते भुवे जवनीताश
ने देव ध्याता लतजपात्सुधीः दिव्यज्ञानमवाप्नोति
त्रिलोकी प्राप्नोति य एवं मेव राजं त्वभजते भक्ति
तत्परः इह भुक्ता वरान्भोगान् देहोति परमेविशो
त् अथा परं प्रवक्ष्यामि षोडशांशं महामनुं यस्य विज्ञा
नमात्रेण कृत्वा तत्परमेविशोत् प्रणवं मनुसा पुक्तं कृ
त्वा गोविन्दकोतया श्रीपूर्व उक्तं मुच्यते ह्येकं फट् स्वाहे
तिकीर्तितः नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तं सुन्दोऽनुष्टुबुदा
रुते परमात्मा हरिर्देवो भुक्तिमुक्तिफलप्रदः दशा
र्णकच देवास्मजपेहोमो प्रकीर्तितो प्रयोगस्तत्समः
प्रोक्तो बीजशक्ती च तत्समे य एने चित्रये त्त्रे सोऽधी
ने शुचि च त्रष्टये अनेन सदृशो मंत्रो जगत्स्वपिन विद्य
ते अनेन राधितः कृष्णः प्रसीदत्येव तत्तत्तत्तत्तत् अथ
संज्ञानसं सिद्धौ बालदे मंत्रनायकं यस्य विज्ञानमात्रे
ण मंत्राः सिध्यन्ति मंत्रिणः देवकी पुत्रशब्दां तो गोविन्द
पदमीरयेत् वासुदेव पदांते तत्ततो ब्रूयाज्जगद्गुरो
देहि मे तनयं देवतामहं पदमीरयेत् शरणं गत इ
त्युक्ता मनुश्चानुष्टुभा व्ययः नारदोऽस्य ऋषिः सुन्दो गा
यत्री कथितं बुधैः सन्तानदो हरिः साक्षाद्देवता च
प्रकीर्तते वासुदेवः समस्तैरंगानि कृत्वा देवं विवर्तये
त् नीलोत्पलदलश्यामपीताम्बरयुगावृतं चत
र्भुजं शिवचक्रमूर्ध्नि दृष्ट्वा स्थितं अधः पाणिद्वये

गो.
ते.
५७

एवाद्येतमुदात्तिते अनेकरत्नसन्नदक्रिरीदोज्ज्व
लविग्रहे नानालंकारसुभंगगरुडोपरिसंस्थिते वे
दस्तोत्रेपठेन्निसंमुतिभिःपरिवेष्टिते एवंघातार्चयेत्
कृष्णपंचागः परमाह्वतिः इन्द्रादिभिर्हितीयास्यात्
तृतीयाततदायुधैः एवमभ्यर्च्यदेवेशालतमात्रेजये
मनुं पुत्रजीवेत्यनवितेतत्फलैरपुतेहनेत् अनेतर
दशाशेनतर्पणादीनिवाचरेत् यएवंप्रभजेमंत्रीसेता
नाख्यमहामनुं पुत्रपौत्रेर्विनश्येत्देहानेपरमंजजेत्
अविच्छिन्नंभवेदंशंयावदाहृतसंश्रवे दशाभ्यामुक्कप
तेत् निशीथेस्वस्तिमाउले हरिमावाह्य विधिवत्पूज
येद्गुपचारकैः एवमर्चनमात्रावत्सरात्पुत्रवानर
ही दीर्घापुरप्रतिहत-वलवीर्यसमन्विते वत्सरा
लभतेपुत्रसंसंसंसंमयोदिते यस्मार्थेकुरुतेमंत्रीप्र
योगसप्तपुत्रवान् वन्याःपिलभतेपुत्रानशातहा
सनजीवितान् प्राप्तवाचंयमानारीवोधिदुमदलेजलं
मंत्रयिताष्टोत्तरशतेपिवेत्पुत्रीयतिभुवे एवंप्रयोग
माशंसेतनयंलभतेभुवे अनेनमेवितेतामंपुत्रसिद्धि
रपरं अनेनजलपानेनवन्यावर्षास्त्रभेत्प्रजा इतिगो
तमीयविंशोऽध्यायः गोतमः उवाच सर्वजानामितंवि
दुनस्वयम्भूसदृशप्रभो त्वददीरितमाकर्ण्यकृतार्थोऽहं
नचासथा तपस्तप्तापुराव्रजन्तप्रार्थितोहरिमीश्वरः ते
नैवाक्तेनैवदेतकथितयमखण्डितं तदारभ्यपुराव्रजन्त
तवदर्शनलालसः गंगोप्रवाहणमंत्रंश्रोतमिच्छामिततः

नारद उवाच बहवः कथिता मेऽत्र मया ते सुनिस्तम तमे
त्रेकथयामास्येन ज्ञाने प्रसीदति यस्य विज्ञानमात्रेण भ
क्तिः स्यात्प्रेमलक्षणा चतुर्विधे च पाणि संज्ञानमात्रेण मि
थ्यति मत्तभाषादरिशोऽपिशोऽमूढोऽतिपातकी उपास्य
मंत्रराजं तवागीश समतां ब्रजेत् मया प्यवेपुराष्टं पञ्च
यो निर्घणावदत् नृणां ते कथयिष्यामि गुह्यं गुह्यं तं मु
ने द्वाविंशत्तरो मेऽत्रोवागीशात्पवर्तकः सर्वतंत्रेषु
गुप्तोऽयं गोपनीयस्त्वयामुने वेदः प्राङ्मूढस्य मंत्रेण
नेन वेधसः कवीन्द्रत्वं भार्गवश्च वागीशात्वं ब्रह्मस्यतिः
श्रियमिन्द्रादयो देवा ज्ञाने च सनकादयः सोभाञ्च चन्द्र
माः प्रापन् कुवेरोऽपि धनेषाता इमे मंत्रवरे ज्ञात्वा सर्व
ज्ञो भवति ध्रुवं श्रद्धाश्रुतशास्त्रस्याख्याता शिल्पगो
भवेत् महाकविर्महाप्राज्ञो वाकपतेः समतां ब्रजेत् ज्ञा
नेन परं लब्ध्वा विस्रोः स पुण्यतां ब्रजेत् यं यं काममभिधा
यन् मनुष्ये भजते मनुं तं तं काममवाप्नोति ध्रुवि स्वर्गो
रसातले अष्टोद्वारमहं वक्ष्ये मम सार्वज्ञकारणं कृष्ण
गोविन्दकोडे नौ तथा गोपीजनोत्तमः वल्लभोऽग्निप्रि
यासर्गीरुर्गुरुः समनुस्वरः नाम्नामादौ क्रमात् काममाया
लक्ष्मीं नियोजयेत् द्वाविंशत्तरो मेऽत्रोवागुभवाद्यः प्रकी
र्तितः ब्रह्मस्य मुनिस्तु दोगायत्री देवता मनोः गंगा प्रवा
हणः कृष्णः सर्वदेवनमस्कृतः गंगा प्रवाहवद्वाणी जा
यते तेन ततथा गंगा प्रवाहणो नाम कीर्तयेत् परमार्थतः

गो.
ने.
५८

वीजं तु मात्मद्ये प्रोक्तं शक्तिः पत्नी हविर्भुजः कृष्णाय काम
वीजाभ्यां हृदये परिकीर्तितं गोविन्दाय शिरस्तद्वत्माया द्यौः
सौमहामनुः गोपीजनशिखातद्वत् श्रीवीजाद्येन विममेत
वृक्षभायेति कवचं श्रुत्वा या हविर्भुजः शेषवीजेन सहिताः
पद्मागमनवः स्मृताः मूर्ध्नि एभास्ते भुवोर्मध्ये नेत्रे कर्णे तथा
नसि आस्ये कंठे च दोर्मूले हृदयोदरनाभिषु लिंगमूलेन
थाधारेऽङ्गो ज्ञात्वा श्रुत्वा फयोः समस्तेन च मंत्रेण व्याप
कं मस्य चिंतयेत् कलायकुसुमश्यामं पूर्णचन्द्रनिभाननं
वर्हि वहे कृतो तं संवनमालिनमीश्वरं किरीटहारकेय
ररत्नकुण्डलमंडितं श्रीवत्सवतः संभ्राजतकोसुभो
द्रासितोरसं पुवतीवेशलावणपरमणीयतनुहरिं दि
व्यपीताम्बरधरं चारुहारविभूषितं स्मरारुणाधरम्
स्नवेणैवै लोका मोहनम् उड्वेदमयं वेणुवाद्यं तं च
तुभूजे स्फाटिकीमतमालोचविद्यामूर्डे करद्वये दध
तेऽङ्गुलीकाले दिव्यगानपरायणे अत्र ल्यानल्पसौंदर्यं
मोहयेत्तं जगज्जये तपनीयलसत्कांस्याचीणा कमल
हस्तया निरीत्यमाणचरणं वामपार्श्वस्थया श्रिया
हैमसिंहासने रम्ये सर्वरत्नोपशोभिते रुक्मिण्यादिम
हिषीभिर्निषेवितमनारते च त्दमण्डलसंकाशश्चेतच्छ
त्रोपशोभितं नारदाद्यैर्मुनिगणैर्जीनार्थिभिरुपा
सितं इत्यादि देवता हनैः प्रणते परमेश्वरम् ॐ
ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

सर्वज्ञजगदीशानेष्वात्वाद्दयपंकजे जपेदेवमनुव
रेष्वात्वालतचतष्टये स्वादत्तैःकुसुमैर्बल्लवत्तैर्हो
ममाचरेत् दशोषोनचमंत्रोऽयंसिद्धोभवतिनामथा
पूजादशाक्षरेपीठे शृंगावतिरनन्तरं महीषीभिर्द्विती
यापितृतीयादिगधीश्वरैः चतुर्थीतत्प्रहरणैश्चतुरा
वृत्तिरीरिता प्रातःप्रातःपिवित्तोयमंत्रेणानेनमंत्रितं
वागीश्वरसमोभूताकायकर्तामहान्भवेत् अनेनमेवि
तंनित्यं ब्रह्मापात्रं प्ररतयेत् माण्डलादेवभतिमान्म
हाश्रुतिधरोभवेत् ब्राह्मीकुसुवचाकल्केक्षतेनद्विगु
णेनच चतुर्गुणंभवेदुग्यं पाचितंक्षतमुत्तमं अवतार्य
जपेदत्रश्रुतेजपमादरात् वर्षमेकं प्रातरेवभक्तयेनो
नमास्थितः एतद्भक्षणमात्रेण ब्रह्मस्यतिसमोभवेत्
हस्तमणिपिण्डायां जपेदशुभमादरात् प्रतिभाजायते
दिव्यासर्वलोकैकभाविता धवलैरुपचारैस्तु यदिदेवं
प्रपूजयेत् दिव्यज्ञानमवाप्नोतिप्रतिभाविस्त्वजितरी श्री
विद्यायां यदाजप्तातदालम्बीरचंचला कामाद्यं जपनादे
वसर्वलोकवशंनयेत् मायादिजपनादेववाकसिद्धिर्ज्ञो
येतेऽचिरात् शक्तिबीजादिकोमंत्रोनिर्वाणमचिरादिशेत्
उटनात्प्रणवाभ्यामुत्तमामोतिनिश्चितं एवंमनुवरं
जप्त्वा किंनसिध्यतिमंत्रवित् एवंमंत्रवरंयस्तुभजतेभक्ति
तत्परः इहभुक्तावरान्भोगान्समस्तः स्रजिःसंयुतान्
सम्पत्तिपरमोल्लाभाभ्यादंते परंपदं कामेन्द्राद्यापरा

मो.
ने.
५५

59

शक्तिनदिविनुसमन्विता कथितः कस्ममेवोयंमंत्रा
एणमंत्रनायकं ऋषिर्ब्रह्मासमाख्याताविशदच्छुद्धदी
रितेत्रैलोक्यमोहनादेवश्रीकृष्णः परिकीर्तितः कल
षद्दीर्घवीजेनषडंगः परिकीर्तितः अशालम्बितवा
मकुण्डलधरंमहोत्सवतभूतल किंचितकुंचितको
मलाधरपुटसाविप्रभावेतण आलोलगुलिपल्लवे
श्रुलिकामाप्रयंतमुदा मूलेकल्पतरोस्त्रिभंगललि
नेधायैजगत्तोहने एवंधाताजपेनंत्रंश्रुयादशाल
लकं तदशंशेनजुह्यात्पायसैरथवाभुजेः दशा
तरोदिनेपीठेपूजयेत्तद्विधानतः प्रयोगानपिसर्वत्र
उक्तेनापिकारयेत् अथवावालकसंवनीलेदीवरसन्नि
भरत्ताभरणसदीप्तहिभुजंनीलकुन्तल पायसनव
नीतंचकराभ्यादयतेस्मरेत् लक्ष्मिकंजपेनंत्रंपायसै
होमयेत्शुभेः दशंशेविधिवद्ब्रह्मापूजोगेन्द्रादिकायु
तैः होमयेदयुतंमंजीहतभर्जितपिष्टैकैः अलतिर्न
श्रुतिलिप्रकांतितेजश्चविदति पलाशकुसुमैर्हृत्वा
वाकसिद्धिलभतेभुवं पंकजैर्जुह्यान्मंजीश्रयुतंश्रि
यमासयात् नवनीतस्येहोमेनकविर्वाग्मीप्रजायते
वासुदेवपदेवोत्कानिगडाच्छादनायच वासुदेवद्व
यवोत्कास्वाहृतितन्मनुर्मतः नारदाः स्यमुनिः प्राक
च्छन्दाः शुबुदाहृतं निगडच्छेदनोलसीर्वासुदेवोऽस्यदे
वना पंचागानिसनोरस्यआचक्राद्यैस्तु कल्पयेत् राजम

एतलमथेत्तुके संनिपात्यहेलया ज्ञातीनोवर्द्धयत्तुर्हर्ष
शानीयपितरोस्वये निगजत्तोवितोभक्त्याप्रणम्यच
पुनःपुनः वास्येसंस्थाप्यविधिवद्वकीवीतितैर्दपैः
एवंधाताजपेत्तुत्तुद्गुयातदृशाशतः अंगत्पसादि
केसर्वेत्तदप्रवचनोदिते यएवंचितेयेत्तंमन्त्रीससम्पक
सम्पदोनिधिः राजडुर्गभयादिभ्योमुच्यतेस्मरणात्
तणात् निर्गुणीमूलहोमेनमुच्यतेवन्यनादिभिः
राजद्वारेभयेद्यौरेस्मरणात्मुच्यतेभयात् इतिश्रीगो
तमीयेएकविंशोऽध्यायः गोपालेपिण्डसंज्ञव
कथयामिमुनेष्वाण यदाकर्णपुरोभक्त्यापरत्रेहव
मोदते अनेनसदृशोमन्त्रोजगत्स्वपिनविद्यते पंचा
तकोथरासंस्थः सविन्दुकमनुस्वरः कथितोमन्त्रराज्ञे
ऽयं भुक्तिमुक्तिफलप्रदः ऋषिर्ब्रह्मास्यगायत्रीहृत्तः
श्रीकृष्णदेवता गलाभ्यांवीजशक्तीतकीलकंलेषमु
च्यते षड्दीर्घमाजावीजेनषडंगानिप्रकल्पयेत् हृत्त
वनगतेकृष्णरत्नसिंहासनस्थिते कदम्बमूलदेशे
तुगोपिकाजनवेष्टिते नारदाद्यैर्मुनिवैरेर्दिवागाना
वसन्त्वेकैः सहितेपरयाभक्त्यावनमालिनमीश्वरं
रत्नालेकारसद्दीप्तंशोखचक्रलसत्करं शतत्रयम
यैवेणमयःपाणिद्वयोरिते एवंधातामनुवरंलस
मात्रेजपेद्दृशी सिताक्षितैःपायसैस्तुपुतंहोमंसमाच
रेत् यएनेभजतेमन्त्रीसिद्धयस्तस्यहस्तगाः धवलेः

गो-
ते-
६-

60

कुसुमेर्होमाहाकसिडिलभतेः चिरात् कर्णिकारस्यहोमे
नलत्नीः सर्वविधाभवेत् अनेनमंत्रितंतोयं प्रातः प्रातः
पिवेज्जले कविर्वागीशुतिथरः सर्वज्ञो जायतेः चिरात्
अस्योपासनमात्रेण किं न सिध्यति मंत्रेणः इह भुक्ता वरान्
भोगान् पुत्रपौत्रैः समन्वितः अनेन तत्परमं धाम मे जीया
ति निरामयं अथ वक्ष्ये महामंत्रं सर्वशक्तिफलप्रदं यस्य
धारणमात्रेण किं न सिध्यति भूतले वीजं त्रिकोणमा
लिख्य षट्कोणं तद्वह्निं लिखेत् षड्दलं लिखितं त्र्यहृत
आष्टदलं लिखेत् अष्टदलं रेणुसंयुक्तं तद्वह्निः षोडश
छाद षोडशांशं कृत्वा मनुर्वह्निर्दशदलात् त्रितं दशात्
रेणुसंयुक्तं आष्टदशदलं ततः अष्टदशांशं तन्मध्ये द्वा
हर्द्वा त्रिंशदस्रजं देवकी सतरस्यादिते त्रैव हतमालि
खितं पितृवीजं वेष्टतमालिखेत् पितृवीजं वेष्टकेन
यत्र स च सर्वतः तद्वह्निर्हते निष्पाद्यमात्तकां तत्र वेष्ट
येत् हतद्वयं पुनः कृत्वा शापां कुशेन वेष्टयेत् तद्वह्नि
हेतमेकं तत्र चतुरस्रं सवज्रकं एतदुक्तं महायंत्रं कृप
यामुनिसत्तमं सुवर्णपत्रे भूर्जवानितं यः स समाहि
तः अष्टगन्धैर्मसीकृत्वा लिखेत् स्वर्णशालाकया अथ
धारणमात्रेण साक्षाद्भूमिपुरंदरः मुच्यते मलिनैक
ज्जडः खेचोरतैरपि शान्तिं वशाश्रुती लब्धायति
तत्परमं पदं स्वीणा वामभुजे नित्यं धारणात् किं
न सिध्यति ॥

वत्पापिलभते पुत्रं शातहायनजीवकं दीर्घायुप्रति
हृतवलवीर्यसमन्वितं राशिचक्रं विलिप्ताशकुम्भं
संस्थाप्य पूर्ववत् वित्तिष्येयं तन्मध्यं सैकात् सर्वहि
साधयेत् नितदर्शी भवेद्विप्रो महीशालिमहीपतिः
वैश्वः समृद्धिमानभूयात्तलभेत्पूज्ययोगेप्सितं एत
त्तु कथितं येन पुंशु कर्षार्थं कसायने केवलं तत्प्रयत्नेन
गोपयस्व मुने स्वयं इति श्रीगौतमीये द्वाविंशोऽध्यायः
अथ वसेमनुवरं समस्तपुरुषार्थं यज्जज्ञानात्
सिद्धयः सर्वा भवन्ति करसंस्थिताः लक्ष्मीमायाकामवी
जैः त्रैलोक्यं दत्तं स्वाहेति मंत्रराजोऽयं भुक्तिमु
क्तिफलप्रदः नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तस्तुतोऽनुष्टुबुदाह
ते देवताकृत्स्न इत्युक्तः समस्तपुरुषार्थदः षडंगका
मवीजेन षडदीर्घभेदेन तत्तु कलायकुसुमप्रणमं ह
त्वावनगतं हे वि गोपगोपीगवादी तं पीतवस्त्रपुण्यं तं
नानालंकारसुभगं कौस्तुभोद्भासितं सनकाद्यैर्मु
निभिर्ह्यैः संस्तुतं पर्यामुदा शंखचक्रसदृहं वेणुं ह
स्तद्वयेरितं ध्यात्वेव परमात्मानं चतुर्लोकं जयेन्मनु द
शांशं जह्यान्मंजीकुसुमैर्ब्रह्महृत्तजैः भक्त्या विसृज्य
च येन देवैरिन्द्रादिभिस्ततः तथा प्रयोगे कुर्वीत धर्मा
र्थकाममुक्तये पायसैरपुनं हृत्वा दिव्यज्ञानमवाप्नुया
त् तद्वच्चलवर्णे हृत्वा लोकानां कर्षयेदभुवं यलाशपु
ष्पैर्न हृयात् कविर्वागी च जायते मत्स्याणिकदलीड

ग्यत्ततपायसंतडिया तर्पयेदपुतं मंत्रीगंगेयेन ज
लेतवै मणलादीहिता सिद्धिर्भवेत्तैवात्र संशयः वा
गभवायेन जायेन वागीश समतां व्रजेत् ब्राह्मीतत्क
संमैर्हृत्वा निधिमामोमयव्रतः श्रीवत्तफलहोमेन
राजैश्चर्ममवाप्नुयात् एवं ते कथितं भक्त्या दुर्लभं
उनायकं सत्संप्रदायकं प्राप्तं किं न सिद्धिर्भवेत्
अष्टादशाणीं मारोतो मंत्रः सतधनप्रदः नारदोऽस्य
निष्कन्दो गायत्री कथितं बुधैः बालकस्मै देवतास्य सम
स्तार्थफलप्रदः षड्दीर्घभाजा कामेन वीजेनां गक्रिया
मता इन्दीवरसमाभासं बालं त्रैलोक्यमाहने लसद्
त्नमयेर्दीर्घैर्नमस्ते वद्भूषणैः नानारत्नमयोद्भा
सि ब्राह्मकामां कुशागले कुंतलातसमुद्भासि स्फुरत्स
करकुण्डले हस्तिहस्तकराभ्यां च नवमीतं च पायसं द
धतं देवहृदयैश्च विहितं गोपबालकं एवं ध्यात्वा जपेत्
श्रीहात्रिंशल्लतमाततः जपेत्तेजःपदादशोपायसैलद
शोशतः तर्पणादीनि सर्वाणि पूर्ववत्समुपाचरेत्
साधयेत्सर्वकर्मणि सिद्धेनानेन मंत्रवित् रक्तपद्मा
पुतं हृत्वा हि ज्ञानमवाप्नुयात् सर्वलोकैकेशालाच
लत्रियानां संशयः अमेघो यद्यदिष्टं स्यात्साधयेन्म
नुनामुना रत्नयज्ञोपरि ध्यात्वा शर्कराष्टपुलाजकैः
कदलीगुडबुधाचजलैः संतर्प्य केशवम् वतसगल्लभ
ते पुत्रं सर्वलोकनमस्कृतं अनेन वयद्यदिष्टं जपमात्रे

एसाधयेत् मायारमाकामवीजश्रियाच्योदशवर्ण
कः त्रयोदशतरोमंत्रोदृष्टादृष्टफलप्रदः ऋषिरस्यस
यंत्रमाच्छन्दोऽनुष्टुबुदीरितं श्रीकृष्णदेवताप्रोक्तोम
होदेस्यर्थादायकः कुर्यादसमनोर्मन्त्रीहीमायैरंग
पंचकं शोखचक्रगदापद्मपाशोकुशलसत्करं क
राभ्यावेणुमादायधर्मं सर्वमोहने सूर्याशुतसमा
भासपीताम्बरपुगाहते नानालंकारसुभंगरविमण्ड
लसंस्थिते एवं ध्यात्वा जपेत्तंत्रं चतुर्लक्षमनसधीः
जपेत्तेतदृशोशनपायसेहोमयेद्विजः पूजयेत्तंत्रं
जेन वत्समाणेन वर्त्मना मध्ये कृष्णसमावाप्तसंज्ञे
विधिनार्चयेत् वासुदेवं संकर्षणं प्रद्युम्नं चानिरुड
कं दिग्दलेषु समभ्यर्च्य वह्निरस्य विदिग्दले सरस्व
ती तथा लक्ष्मीरतिप्रीतिमनेतरे स्वदित्तलोकपाला
स्तदस्त्राणि चतुर्द्विः एवमभ्यर्च्य विधिवत्साधये
च्चयथे स्नितान् विंशत्यर्गे दितान् विप्रः प्रयोगानपि
साधयेत् यत्नं भजते मन्त्री भक्त्या च परिपूजयेत् रा
जे सूर्यमवाप्तात्रे भूयात्तत्परमं मरुः काममायार
मापूर्वोदशार्गे मंत्रनायकः रमामायाकामपूर्वोद
शार्गेः सप्रकीर्तितः अनयोर्मन्त्रयोर्मन्त्री श्रावक्रोशैः
षड्भुक्तः कृत्वादशार्गे चतुस्रगंधानपूजादिकं स
धीः सपण्याचरते यस्तु मन्त्रयोरेवमाश्रितः इह भुक्ता च
रात्रभोगान् महे सूर्यसमन्वितान् पुत्रैः पोत्रैः प्रपोत्रैः

अत्रात्मणो हरितो व्रजेत् ॥ अथ वसे शृणु मुने प्र
नियतिं जगत्पतेः इत्दिप्रमुर्वैदेवैः स्वगुणो क्रियते
तथा कुवेरोऽपि च यो कृता तपस्यन् व्रज्ज्मणो मुखान् म
हेशा सखितो प्राप्य धने शतमव्यसरात् इहोऽपि यामु
पास्यैव देवराज त्वमाप्तवान् त्रैलोक्यविजयी भूता देव
देवैकशासकः मायारमादिकाश्चाष्टादशाणां विंशद
णिकाः अनेन सदृशो मेव सिषुलोकेषु उल्लभः ऋषिर्वि
ह्वासमुदिष्टो गायत्री छन्दोपवच देवता देवता हृदव
द्यः श्रीकृष्ण ईरितः अष्टादशाणां वत्कुर्यान्नेत्रार्थैरं
गपंचकं द्वारवत्सं महाज्ञाने दीर्घिका शतमण्डिते पा
रिजातवने रम्ये सर्वाण्यभूमि मध्यतः सर्वरत्नमये वि
त्रेसमेरु निभमण्डपे सिंहासने समासीनं सूर्यको
टिसमप्रभं रत्नोत्पलसमाभासपाणिपादाम्बुजं
स्मरेत् दक्षिणचरणे भाजं रत्नपूर्णचटोपरि वाम
पादाम्बुजं दिव्यस्वस्तिकाकारकारितं शोभचक्रगदा
पद्मलसद्वाहचतुष्टयं सर्वगसत्त्वं देवं सर्वाभरणभू
षितं समुद्रतटसर्वरत्नैरत्ननद्याश्चरोचितं रुक्मिणी
समभामास्योत्तराधिकार्या च निष्ठति रत्नकुम्भेन रत्नै
नसिंचन्ती परया मुदा कालिन्दी अतः जारत्नं दिशो तौ कल
स्रोतयोः नाशजीति सनत्तावमित्रविदासललणा शाली
यरत्नकलसंरत्ननद्याः समुद्रतटं दिशोऽपः सर्वमोगत्सं
गत्वा महिषी हरेत् ततः षोडशसहस्रं सिंचन्त्यः परितः
प्रियाः गीतैर्नृत्यैश्च वाद्यैश्च शताब्देः सर्वदेवताः ।

एवं हरिं स्मरेन्मन्त्री च तर्ल्लं जपेत्सन्तु जपान्तेषां यमै
र्दिव्यैर्जुह्यात्तदशांशतः तर्पयेत्तदशांशेन भक्ति
तमेतु मज्जलेः अभिषिच्य दशांशेन ब्रह्मणामपि
जयेत् कर्णिकायां लिखिद्दीजं ससाध्यं तद्दहिलिखित
शेषसप्तदशांशेन वहेद्देवैर्हृद्युगंततः ह्यता हृदि रघु
दलं चतुरस्रं सवज्जुके चतुर्द्वारं समायुक्तं येन मेतत्
सुलक्षणं पूर्वदत्तिणाम्प्राप्तकोणे मायां विलिख्य
च श्रीबीजममृतोलेख्यं षडंशं कोणं गंतया पत्रे त
कामं गायत्रीं त्रिंशस्त्रिंशो विभागशः कामदेवाय वि
ष्टेपुष्पवाणाय धीमहितमोऽनेगः प्रवोदयात् ३
तुक्का कामगायत्रीं समस्तजनमोहिनी कामायजा
पादस्यास्तु सर्वकर्माणि साधयेत् दलमध्ये लिखित
काममनुषट्शक्रमेण त नमोऽने कामदेवाय सर्व
जनप्रियाय च सर्वसंमोहनयेति ज्वलयुग्मं प्रज्ज्वले
ति च सर्वजनस्य शास्त्रांते हृदयं मम संवदेत् वशं
कुरु युगं प्रोक्ता स्वाहोतो मनुरीरितः प्रोक्ता गोपा
लयं त्र्यंशं कामायः साधिको मुने हाटकारवितेपा
त्रेभ्यो जैर्वा प्रविलिख्य च धारयेत्साधितं यंत्रं जपसे
कसममयात् अस्याधारणमात्रेण किं न सिध्यति
भूतले राजानो वशातां याति दासवत्सु संकुले त्रे
लोके मोहने मंत्रः सर्वलोके क पूजितः अस्मिन् यं
त्रे समावासा राजराजे सरं हरिं पूजयेद्भक्तितो मन्त्री

सर्वराजोपचारकैः कोणसट्केषुङ्गेततद्विष्टवि
दिग्दले वासुदेवसंकर्षणप्रभुमन्त्रानिङ्के सरस्व
तीतपाललक्ष्मीरतिप्रीतिवदिग्दले तद्विष्टमहिषी
रुक्मिणीयाः प्रपूजयेत् इन्द्रनीलमुकुटाख्यानमक
गानन्दकच्छपान्शाखपत्रनिधीचापितद्विष्टः पूजये
त्ततः इन्द्रादीन्स्वस्वदित्ववेवजादीन्सुदनतरं इतिष
ष्टाहृतैर्भुक्तमभ्युतंभक्तितोऽर्चयेत् संसारसागरं चो
रंवासनानक्रसंकुले सन्तीर्यपरमं धाममन्त्रीयाति
नवात्म्या चतुर्लक्षं जपेन्मंत्रं दशांशं पायसेर्हनेत् अ
थवापंकजैः फलैः शेषममृतसमापयेत् तदास्व
हृदये विसृज्य मन्त्रमासानयणोदितान् तन्मयो विहरेत्
श्रीतीर्णसंसारसागरः अमुतं रक्तपद्मे स्तुहन्नाविष्टं व
शनेयेत् तद्वस्मधारयेद्भालेयं स्पृशेद्दये निरीतयेत्
येवाते भवेत्तस्य किंकराः आरक्तहयमारैस्त्रराजातो
दासवद्वशेषुक्तादिव सुलाभाय शुक्तादि कुसुमैर्हने
त् हुनेद्भान्यसमृद्धेऽथ आरक्तधातुमंजरीं श्रीवत्तकु
सुमैर्होमात्समालक्ष्मीः प्रसीदति विल्वपत्रेऽथ नह
यात् पुत्रपौत्रानुयायिनी लभेलक्ष्मीप्रसन्नोत्तमफलै
राज्यमवाप्नुयात् केवलं सुतहोमेन ब्राह्म्यं तेजश्च जा
यते आशुर्हृदियशोलक्ष्मीवश्यतां सर्वयोषितां लभ
तेनात्र सत्देहः सखिसर्वातिशायिने सुततएतुल
होमेन वलवान्जायते चिरात् ॐ ॐ ॐ

भस्मभोज्यादिकं ह्युक्ता भोगी स्यादद्यावदायुषः अष्टा
दशाणि दशायाः प्रयोगेनात्र चाचरेत् आद्रवितः प्रया
गस्तद्वाभ्यामेकं त्रकारयेत् रत्नाभिषेकं गणपतये
येन विधिना भजेत् सर्वेष्वर्थसमृद्धौः पिसर्वभुक् स
र्वकारकः देहत्यागे हरिण्यायादित्येवं मुनेया जगुः
इति श्री गौतमीये त्रयोविंशोऽध्यायः अथा
तः संप्रवक्ष्यामि रुक्मिणीवल्लभं मनु यज्ञज्ञानात् स
र्वलोकां वल्लभो भुवि जायते नमोऽने भगवान् उ
क्तो रुक्मिणीवल्लभस्तथा स्वाहा नो भावसंयुक्तः
उपार्णो महामनुः अस्पृशाना तथामंत्री ज्ञानवान् जा
यते चिरात् धाम्यादष्टांगयोगस्य फलमाप्नोति निश्चि
ते स्मरणादसंमंत्रस्य सर्वतीर्थफलं लभेत् नारदाः स
मुनिः प्रोक्तच्छब्दोऽनुष्टुप् दीरितं श्रीकृष्णो देवतावा
स्य रुक्मिणीवल्लभास्तु यः व्यलेः समले रंगानि पदेः
कुर्यात् छत्रं गवित् अतस्तीकु समप्रणमं पीतवस्त्रं पु
वते नानालंकारसुभगं कोस्तुभायुक्तवत्तसं श्रीवत्
सलोच्छनश्रीमद्रत्नाभरणभूषितं द्वारकावरगेह
स्थं रत्नसिंहासने शुभे रुक्मिणीलापमधुरं शाखवक्र
गदाधरं ध्यात्वेव परमात्मानं लक्ष्मं केजयेत् ननु तदं
तेजुह्वयान्मेत्रीतिलैर्मधुरसंज्ञैः पूजयेद्देस्यं वपी
देदशाक्षरविधानतः पलाशैः कुसुमैर्हृत्वा दिव्यता
नमवा मुयात् सर्ववत्पणं कुर्यात्सर्वभाषानि साथ

मो-
ते-
६४

64

येन पुणरीकाततेहृत्वाश्रियमाप्नोत्यत्ततः केव
लेहतेहोमनजीवेद्वर्षशतेसुखी इत्येवेरुक्तिणीना
एविधानेमुनिपूजिते भोगमोक्तकरेयत्रात्मनेत्वम
पिगोपया प्रणवेजमसश्नोतेवदेद्वगतेपदे नन्द
पुत्रपदेदेः त्वेवदेवन्दवपुस्तथा भूयतेदशवर्णसु
मनुःसर्वायसिद्धिदः नारदोमुनिगण्यतस्तत्तत्क
विगउपि श्रीकृष्णोदेवतावाचवत्तर्वर्णफलप्रदः प
वोगानिमनोरस्यश्चावकाशैः प्रकल्पयेत् ध्यायेद्ब्रह्मा
वनेरमेगोपगोपीगणाहते नानालेकारसुभगोपीता
म्बरपुगाहते सर्वप्रियकरेदेवेकिशोरप्रणामविग्रहे
दोर्भ्योवेणपादयेतंभुवनैकगुरुपरं पदं ध्यात्वा मनुव
रत्नमेकं जपेत्तथा तिलैश्च स्वादु पुष्पैश्च नृहयातद
शाशतः दशाक्षरोदितेपीठे पूजयेत्तद्विधानतः य-प
वेचिन्तयेन्मन्त्रीभोगमुक्तोः सभाजने विल्वपत्राशुते
हृत्वासर्वकामान्प्रसाधयेत् अष्टोत्तरशतजप्त्वासभा
याविजयीभवेत् सर्वलोकेकसुभगः सर्वेष्वर्थसमन्वि
तः देहातेतत्पदेपातियतप्राप्त्वा जनिवर्तते नन्द
पुत्रपदेदेः केषामलांगपदेतथा अस्तेमुखवृते
चमांसाचैववपुस्तथा दशाक्षरस्तु प्रोक्तोऽयमनुःस
र्वसम्पददः नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तस्तु नृपुष्टु
दीरिते देवतावालकृष्णोऽस्य मुनिभिः परिकीर्ति
तः ॥

कल्पयेत्पूर्ववत्संजीवक्राद्यैरंगपेचके अतसीकु
सुमशामंशावचक्रलसत्करं दोर्भावेणवादेय
तेपीताम्वरपुगावते नानालंकारसुभगभावहास
विराजिते एवं ध्यातायने देवपंचांगेऽदिशोऽधिपेः
तदस्त्रैरपि संपूज्य जपेन तेन स्थितः दशांशं जह
यात्मजीपायैर्मेधुग्रास्यतेः एवं संसिद्धं मंत्रस्तस्यैव
कर्माणि साधयेत् निलाजैरुत तं हृत्वा ग्रहगान्
विनाशयेत् पलाशकुसुमे हृत्वा वागीशसमतां व्र
जेत् प्राणैर्वर्चमुच्चार्य नमो भगवते पदे नन्दपुत्रप
दे देवभूधरो मुखवत्तपुक वपुः पदं तथा उज्जमूला
विंशतिवर्णकः नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तो विराट्छन्द
उदीरितं देवतानन्दतनयः सर्वलोकैकनन्दनः पंचा
गान्निमतोरस्य चक्राद्यैः परिकल्पयेत् नवीनवारिद
शामं पद्मपत्रनिभेक्षणं मुक्तादामलसत्कंठकेयू
रंगदभूषणं अनेकरत्नसंवदस्फुरकरकुण्डले उ
दामकौस्तुभोद्भासिवतः श्रीवत्सलाञ्छने वह्निव
हेकृतोत्तंसंगोपगोपीगवाहते ध्यात्वेव परमात्माने
जपेन्मनुरवेततः चतुर्लज्जपान्नेतु दशांशं रक्तपे
कैर्जैः होमयेच्छसमन्यतु पूर्ववत्समुपाचरेत् दशा
ण्येवैविशेषं समावाप्तं प्रहृजयेत् प्रथमाहतिरंगैः
स्यात्मा द्विषी भद्रितीयिका तृतीयादिगधीषोस्तवजा
येस्तवतृथिका पंचयः प्रहृजयेत् कल्पं च तगाहति सं

गो-
ते-
६५

65

पुते धर्माथकाममोक्षाणोसंपूर्णलभतेफले पाय
सैरपुतेहृत्तामहाधनपतिर्भवेत् पूर्णापुर्लभतेमे
श्रीपुतेचतहोमतः हर्वयालतहोमेनजीवेद्विषा
तेसुखे इत्येककथितोमेवः सर्वेषां सर्वसिद्धिदः अथा
परंप्रवक्ष्यामिमनुसर्वसमृद्धिदं यज्ञज्ञानान्मनयः स
र्वभोगमौलैकभूमयः लीलादाएधरं चोक्ता गोपीज
नततः परं दोर्दण्डेन पदं चोक्ता मेव श्यामपदं ततः
विष्णुः स्वाहेति मेवोऽयं समस्तपुरुषार्थदः नारदोऽस्य
मुनिः प्रोक्तस्त्वद्देवः पुष्टबुदारितम् श्रीकृष्णो देवतावा
स्य सर्वविष्णुशक्तः पदैः पंचांगकल्पाभिः स्थात
तो ध्यायेदथाच्युते तापि जकुसमश्यामं सदा षोडशावा
धिकं गोपीमध्यास्थिते ताभ्यां सिंगितं कामहृच्छया स
र्वलंकारसुभगं पीताम्बरधरं परं भुवनेकगुरुं ध्यात्वा
लतमेकं जपेत्तनुं दशांशं कमले हृत्वा शेषममृतस
मापयेत् तर्पयेन्नित्यं शो देवे उग्रबुध्या शुभेर्जलैः स
एलाङ्गोच्छितासिद्धिर्महाधनपतिर्भवेत् यं उभे भजते
नित्यं जपेद्दोमादितत्परः चोच्छितानीहितान् लब्ध्वा
देहातेतत्पदं व्रजेत् वेदादिकमनामाया कामबीजा
दथावेदेत् श्रीकृष्णं च पदं उन्नम्य गोविन्दं च तथा वेदेत्
गोपीजनापदस्योत्तमं वल्लभं उन्नम्य मीरयेत् कामोत्तमं
रमाबीजं संप्रोक्तो मेव नायकः सिद्धगोपाल मेवोऽयं
यं सर्वसिद्धिप्रदो नृणाम् :: :: :: :: ::

वीजेः पदैश्च पंचांगं कृत्वा ध्यायेदथा मुने पतिराजक
तेच्छोयो सरदुमतलासिनो शोविंडमरुताभासोदधु
त्यपायसाशिनो अनेकैराहतमुर्वेग्रहयुक्तो यथावि
धुः नानालंकारसुभंगो कस्तुभो युक्तकल्दरो तारहा
रावलीरभ्यो सर्वाश्चर्यमयो शिशु त्रेलोक्यशरणो श्री
मदामकलौसरनृजपेत् लक्ष्मिं कंमनुवरंदंशोपा
श्रीफलैर्हृनेत् होमांते विधिवत्तं श्रीशेषमम्यत्तसमा
पयेत् दशाक्षरोदिते पीठे वस्यमाणे न पूजयेत् षडंग
केशरेयद्वादिगीशाः प्रहरानपि एवं त्रयाहतिमयं
संपूज्य पुरुषोत्तमं उग्रबुध्या जलैर्निर्मितर्पयेदिष्ट
सिद्धिदं मुक्तिकरं समापुज्य जपाद्वाग्मीकावर्भवेत्
नवनीतापुते हृत्वा धरापतिवत्स्य भवेत् रविवारेऽथ
त्यमूले चाष्टोत्तरशतं जपेत् पुत्रैर्मित्रैश्च सम्पन्नो भवि
ष्यते नापुमस्ततः अथापरं मनुवरं कथयामि समुद्रि
दै लक्ष्मीमायाकामवीजैर्दशांणं पूटयेत् क्रमात् षो
डशांणं मनुः साक्षात्सहा लक्ष्मीप्रयच्छति ब्रह्माक्षरं किं
समुद्रिष्टो गायत्रीच्छन्दैरितं महासम्पत्प्रदः श्रीमान्
देवताकृष्णैरितं दशांणं वदंगकल्ह्या ध्यायेद्देवः
मनमयीः कालाभ्रनिचयप्रखण्डपाणिपादाम्बुजारुणं
तारहारावलीरमं कौस्तुभायुक्तवत्सं किरीटकेशूर
ग्रैवेयकंकणैर्मिविराजितं ध्यायेत्तत्र गृहान्नः स्थिर
कपेकजमध्यगं चतुर्लक्षं जपेत्तत्रेणायसैरपुते हनेत्

तर्पणादीनि सर्वाणि पूर्वोक्त विधिनाचरेत् यः पतंभजने
मंजीलस्मीगोपालविग्रहे स सर्वसम्पदं लब्ध्वा यात्यनेन तम
यत्नतः इति श्रीगोतमीये चतुर्विंशोऽध्यायः अथापरं
प्रवक्ष्यामि मेम्वराजं सुदुर्लभं अवापुर्येन जयेन दिव्यज्ञा
ने मुनीश्वराः अष्टराजं सुरश्रेष्ठोऽसुवापय डपासनात् अ
न्येऽपि बहवो देवाः स्वस्वाधिकारतो गताः त्रिमात्रहृद्ग
वते गोविन्दमुकुन्दायेति तत्तनुः द्वादशाक्षर इत्युक्तो मंत्रः
सर्वसम्पददः नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तो विराट्छन्दो दीरि
ते श्रीकृष्णो देवता प्रोक्तः सर्वदेवतमस्कृतः विनियोगोऽ
स्य मेम्वरस्य पुरुषार्थचतुष्टये व्यस्तैः पदैः समस्तप्रपञ्चाणां
निष्कल्पयेत् सृष्टिसंस्तुतिस्थित्या च करणो धनमाचरेत्
स्थित्यन्तं दशातन्त्रं च मातृकामनुसंप्रुटम् तत्सम्प्राप्तं तथा
कृत्वा केशवादिपुरःसरं जनपालनसंहारविधानैक
विशारदं कलायकुसुमश्यामं नीलेन्द्रीवरलोचनं अ
नेकरत्नाभरणं दीप्त्या विष्ठावकाशकं तथैवाशानसुखा
तपीतवस्त्रपुगाहृतं श्रीवत्सलतण्डुलदेवं कोसुभोद्गा
सिवसंसेवणवाद्यजिनादेन मोक्षयन्तं चराचरम् सु
निवृत्तैर्देवैर्वहन्तैः ऋषिहन्तैस्तत्सुसंस्तुतम् आहृतं महि
षीहन्तैर्निधिभिः परिष्वितं अथ वा तप्तहोमाभं काष्ठाको
तेजगात्रये कल्पद्रुमललतासीने रत्नसिंहासनापरि
धाता जपेन नुवरं ललतद्वादशमादरात् वार्ताकाराणां
मात्रं हि स्वीणां कृत्वा व्रते स्थितः पयोमूलफलाशिताप

वीत्काचारपालकं दशोशंजहृयादकोकुसुमेर्वस्म
हृत्तजैः ततःपूर्वाक्कविधिनाशोषमन्यत्समापयेत्
गोष्ठेप्रतिष्ठितं देवंपुण्यावर्णेऽथवा तथा प्रासादेवा
प्रतिष्ठाप्य पूजयन् भोगमोक्षभाक् हृत्तावनगतं ध्याये
न्महामाणिक्यमण्डपं सामान्यार्च्यविशो ध्याय्य पूजये
द्धारपालकान् द्वाग्रेऽवनिपीठे च पत्नीन्द्रे परिपूजये
त् जपे च विजये चैव वलप्रवलसंज्ञकौ चण्डिप्रचण्ड
मथ च धातारं च विधातारं द्वारोर्पूर्वादिषु तान् प्रादक्षि
ण्येन पूजयेत् द्वारोर्ध्वे द्वारस्थिते च देहल्यो देहलं जयेत्
द्धारस्य पार्श्वयोस्तद्द्वारं च यमुना तथा विज्ञेयं ते
त्रपालं च तयोः पार्श्वे प्रपूजयेत् उर्वाक्षतान् समादाय
विज्ञानुत्सार्य वासतः पाराचातकरास्फोटममुं देवि
तव क्रकैः विज्ञेयं विधिसुत्सार्य अस्मन्त्रेणामेव वित
कोणेषु विज्ञेयं उर्गा च वाणी तैत्रेयं शमर्चयेत् अर्चयेद्वास्त
पुरुषं गृहं मध्ये समाहितः तारं शोभापदं देः स्तम्भं पूर्व
वसवासनं ह्येफटनमइति प्रोक्ता मद्रयाग्रे स्थितो हरेः
विधेयमेतत् सर्वत्रस्थापितोक्तविशेषतः आसनेषूप
तिष्ठेन्न तन्मन्त्रेण विधानवित् न्यासाच्चास्यस्वदेहे च आ
त्मवागावसातकं दशाक्षरोक्तविधिना पीठं संपाद्य पू
जयेत् नारदादिगुरुं स्तुतुं हृदिष्ठाभागतान् पूजयेत् गु
कारं मरणं विद्यादुकारं स्तुतिरोधकः गुरुरित्येव मुनि
भिः प्रोक्तः क्लृप्ते कथयोगतः नारदः पर्वतं जिह्मं निशागोड

गो.
ने.
६९

वदारुके विष्वक्सेने च शैले ये वाद्यादीनां तमर्चयेत्
गुरुत्परगुरुं स्थापि परमेष्ठिगुरुं स्तथा परापरगुरुं स्त
दत्तपूर्वसिदानेन नंतरं सनकश्च सनत्कुमारसंज्ञकः स
नातनश्चरत्पादिपरान् भागतो स्तथा गुरुनाम्ना प्रकृतै
व पाण्डकाभ्यो नमो वदेत् आपायां पानि नियतेतुः शंकारु
निमित्तकात् कामितार्थप्रदानाश्च पाण्डकापरिकीर्त्तिता
गमर्थे च रधात्रस्त एवाप्या नन्द उच्यते आनन्दे प्रापयेद्
यस्मात्तस्माच्चारणमुच्यते पीठपूजाविधाया यत्तत्रावासे
हरियजेत् सर्वोपचारान् कृत्वा ते षडङ्गावतिमर्चयेत्
रुक्मिणी सत्यभामां च दत्तवामे प्रपूजयेत् वासुदेवं संक
षणं प्रपूजयेत् चानिरुद्धकं कालिदीनाग्रजिताख्यासशी
लाचसनन्दका अतजालसृणां चैव रत्नष्टोमहिषीः स्मृताः
कौमोदकी पांचजमेव स देव च देवकी नन्दगोपं यथादां
च संपूज्य तदनंतरं किंकिणी च तथा भर्तृदामादींश्च
जयेत् दिग्धाशान् स्वदित्त्वं गजानंष्टौ तथा चैव कुमुदः
कुमुदाख्याश्च पुण्डरीकोऽथ वामनः शंक्रकर्णः सर्वने
त्रः समुखः सप्रतिष्ठितः एककालं द्विकालं त्रिकालं
अनुयातितः मन्दवित्तकृत्समभ्यर्च्य भोगमुक्तेषां भाजनं
गोष्ठे वा शैले श्रेणो वा पुण्यारणे नदीतटे प्रासादे स्थापयन् कृ
त्स्न तीर्थकोटीफलं लभेत् कोटिकोटिमहादानात् कोटितीर्थं
परिभ्रमात् तत्फलं लभेत् भक्त्या संप्रतिष्ठाप्य केशवं म
हामंत्रकोटिजापात् यत्फलं लभेत् पुनः ॥

नतफले समवाप्नोति संस्थाप्य पुरुषोत्तमं कोटियजे
नयत् पुण्यं पुण्यारण्यनिषेवणात् यत्फलं लभते
मर्त्य-सुख-संस्थाप्य केशवे यावज्जन्म हरेर्नाम ग्रह
णाद् यत्फलं लभेत् नतफले समवाप्नोति संस्थाप्य पुरु
षोत्तमं सूर्यग्रहे कुरुते त्रेगोदाना पुनर्यत्फलं तत्
फलं लभते भक्त्या संस्थाप्य पुरुषोत्तमं सद्यः सार्गि समा
युक्तः कामः पंचस्रगत्विजः मां संतेनाथा यवदेव मो
हं तोमं त्रैरितः नारदोऽस्मिन्निःश्रुतः सुन्दोऽनुष्टु
हा हते गोपवल्लभः श्रीकृष्णो देवता परिकीर्तिता पं
चांगानि मनोरस्यश्चावकाशानि कल्पयेत् ध्यायेत् हृत्दाव
ने कृष्णं गोपशिषुगणा हते हस्ताभ्यां विष्णुं गवश्याम
लं विष्णुमोहनं वहरत्नसमावडकिं किणीहारनूपुरं
एवं ध्यात्वा जपेत् त्रैलोक्यमात्रं समाहितः होमयेत् दृशां
शेनपायं सेर्मथुरात्विजैः श्रेष्ठेन्द्रवज्रादिभिरुत्तरेण च
विधिः स्मृतः यत्फलं लभते मन्त्री श्रीगोपवल्लभं हरिं
सगो गणवैराट्यं सर्वैष्यं सार्वभौमं देहं ते भग
वता मया प्रमुखात्रात्रं सशयः उड्डं देतुतः वितो नातो
मां सहयं तथा भीषणा मुखवहनेन वीतिहोत्रं समाविता
सर्वाथं साधकः प्रोक्तो नमोऽन्तोऽष्टाक्षरामनुः कामवीजं
मुखे दद्यात् सर्वाथः संप्रदायकः कुण्डलीयाश्च ये म
त्रा गोपालस्य क्वचित् क्वचित् कामवीजं मुखे ते सां दद्यात् स
र्वाथं सिद्धये नारदोऽस्मिन्निःश्रुतः सुन्दोऽनुष्टु

मो.
ते.
६५

श्रीकृष्णो देवता चास्पसमस्तपुरुषादर्थः पंचागानिम
नारस्य आचकोथेः प्रकल्पयेत् कलायकुसुमश्यामनी
लेदीवरलोचने नानालंकरसुभगं बालं तं पंचहायने द
धुत्य पायसं स्पीते कराभ्यां दधत्तं हरिं नारहारावलीरमं
गोपगोपीगवाहने ध्याचैव परमात्मानं स्मृष्टिस्थितं तका
रिणं अर्कलं जपेत्संवेदशोपायं सैह नत अथवा पंक
हं तासि उमंत्रो भवेत्सखी दशाक्षरोदिते पीठे तद्विधाने
न पूजयेत् अथवा गेहद्वज्रादि पूजा चास्पसमीरिता नव
नीतास्तं हृत्वा सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् पुत्रातिशयस्य केहेता
पाटले राजपशपता अत्राद्यैर्होमतो नित्यं लक्ष्मीस्तस्य गृहे
स्थिता पूर्वोक्ततर्पणेनैव सर्वाभीष्टानि साधयेत् इति गो
तमीये पंचविंशोऽध्यायः ॥ कामश्चाष्टस्वरारूढः
सर्गवान्मंत्रनायकः कृष्णेति चत्तरः प्रोक्तः कामपूर्वो गु
णोत्तरः कामार्थतश्चतुर्वर्णश्चतुर्वर्गफलप्रदः देवः
कृष्णो नमोऽन्नश्चपंचवर्णो महामनुः स एव कामपूर्व
श्चतस्र उत्तरमनुः स्मृतः एवं जप्त्वा त्रिकालज्ञः शांता तप
मुनीश्वरः असंस्मरणो दिवसार्वज्ञः कवितो वरो ल
भते नात्र सन्देहः सत्यं सत्यं हि महच्चः कृष्णो विद्वको
देऽनौ कामाद्यश्चाष्टवर्णकः आद्ये ते कामवीजश्चेन्न
वालरमनुर्मतः सुप्रसन्नात्मनेवा हिवल्लभा सप्तव
र्णकः कामवीजे परावीजे पुनः कामसमुदरेत ॥ ॥
॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

श्यामलोगपदेदेऽनेनमोऽन्तोऽयेदशातरः शिवोऽ
 नोवालवपुषेकृष्णायामोमनुर्मतः देऽन्तवालवपुः
 कामःकृष्णेऽन्तःशिवोऽन्तकः कृष्णयेतिस्वरद्वन्द्व
 मध्येपंवातरोऽपरः एकादशातरोमंत्रोभजतावांछि
 तार्थदः गोपालायाप्रिजायाभ्यासउत्तर-उदाहृतः यस्य
 संस्मरणदेवकिमलभ्यजगत्रये एतेषामनुवर्ण्याणां
 नारदोमुनि-रीरितः उक्तंछन्दस्त्रुगायत्रीवालकृष्ण
 अदेवताषड्दीर्घभाजाकामेनषडङ्गानिसमावरेत्
 नीलपद्मसमानातंवालंश्यामलविग्रहं नानारत्नस
 मावडाविविज्ञाभरणान्वितं रक्तपद्मसमासीनेदधु
 त्येषापसेवरे दधंतकरपद्माभ्यागोपालशिषुसंवृतं
 एवंविचित्रप्रजफेल्लतमेकंयथाविधि अनेजुहया
 द्विधिवदशांशोश्रीफलैर्नवेः दशातरोदितेपीठेवि
 धिनापूजयेदुरिं षडङ्गावृत्तिराद्यास्याद्वितीयादिगयी
 चरेः तृतीयाप्रहरेरुक्तासमर्घ्यासर्वकामदा अष्टुते
 विल्वपत्रैस्तुहवनाल्लभतेनरः तेजोवीजंतथाको
 तिलत्नीसर्वानिशाधिनी रक्तपद्माष्टुतेहोमाद्राजान
 आस्यकिंकराः विल्वपत्रैस्तथाहुत्वालभेद्राजमकंदकं
 एतेषामनुवर्ण्याणांपकंयोभजतेसधीः इहभुक्ताव
 रानभोगान्देहानेतत्तत्पदेवजेत् अथापवेमनुवरंवसे
 सर्वसमृद्धिदे स्मरणादयस्यमंत्रो वागीशसमन्ताच्च
 जेत देवानामीश्वरः शक्रोधनदोधननायकः स्मरणाद

मे.
ने.
६६

६९
स्यमंत्रस्य किं न सिध्यति भूतले वाग्भवं कामवीजं च मा
घालस्मीमनेतरे दशावर्णमनुवरेवतर्दशाक्षरो मनुः
वाग्भवाद्यो यथावाये मंत्री वा कपति स त्रिभः वेद-वे
दांत-वेदो ग-सिद्धो तमति-रुज्ज्वलः अमृतस्य तदनीर्वा
चः कविता सर्वजित्वा सर्ववाङ्मयवेत्ता च सर्वज्ञा जा
यतेऽचिरात् संविदाद्येयदा मंत्रे साधको यदिवाम्भसेत्
अचिरात् सर्वसिद्धीना-मधीयो-जायते सुधीः राजानो-
वश्यते यो निसामात्यैः सपरिच्छेदैः देवाः सर्वे नमस्यते
किंपरः कथ्यते परे श्रीवीजाद्येयदा जप्त्वा ह्यभक्तिनामं
उनायकं अलभ्य गारमातस्य मन्दिरे सम्यदा वहानस्य
वंशे स्थिरालस्मीया वदाहूतं संज्ञवं कामपूर्वो यदा मं
त्रो जप्यते साधको तमेः त्रैलोक्यवशातामेति मनोवाक
कायकर्मभिः स्त्रीणां कर्तव्यं सदृशो दर्शनादेव मोहक
त्वं च मतकारकरो-लोके जीवेदृष्यते सखी अर्षिर्ब्र
ह्मास्यमंत्रस्य गायत्री च्छुद्ध-ईरितं देवता सर्वजगतां
मोहनः क्लृप्त ईरितः पंचांगानि मनोरस्य प्राचक्राद्यैः
प्रकल्पयेत् स्तुष्टिं संहारस्थितिभिर्दशावर्णान् करेन्य
सेत् तारं संप्रदितान् कृतानामो मध्यगतात्मने दशा
र्णां गत्या संदेशदशावर्णविनिर्दिशेत् केशवादितया
तत्त्वदशातत्त्वक्रमात् क्रमात् अष्टादिमासमाषाद्यष्ट
डेगत्या समाचरेत् कामातरे परं वीजे स्वाहा प्रकृतिरी
श्वरी केवले चित्पराशक्तिर्मन्त्राधिष्ठाते देवता ध्याये

हृन्दावनेरम्पेकोचनीभूमिमध्यगे नानापुष्पलताकी
र्णवृत्तसौष्ठवमण्डिते कल्याणवीकुलेसम्पदश्रीमन्मा
णिकपमाण्डपे देवकिन्नरगन्धर्वमुनिभिःपरिषेविते ना
रदाद्यैर्मनुनिश्रेष्ठैःस्तुतिभिःसमुपस्थिते रत्नसिंहासने
ध्यायेत्तत्रासीनेकमलोपरि सजलजलदण्डममरकप
द्मदलेक्षणे रक्तपद्मनिभेपादपणिभ्यापरिमण्डितां
नवरत्नसमावडभूषणैःपरिभूषिते वेणुधर्मतेपा
णिभ्याजीताम्बरयुगावृते आरक्तवत्सिंशीमत्कौल
भोजासिताम्बरेतारहरावलीरम्पश्रीवत्सोक्तितव
त्तसे रोचनातिलकश्रोतेकुण्डलधमरायिते कन्दर्प
वापसदृशविल्लीमणिविराजिते अनेकरत्नसम्बद्धसु
रन्तूपुरकुण्डले वह्निर्वह्निहस्तोत्तरेसंस्वांगंसर्ववेदि
भिः उपासितेमुनिगणैरुपतिष्ठेद्विं सदापवेध्याता
मनुवरदशलक्षत्रतेस्थितैः दशाक्षरविधानेनजपात्
सिद्धा-भवेत्तन्मनुः सिद्धनानेनमनुनासर्वाभीष्टानि साध
येत् दशाक्षरोदितेपीठेतद्विधानेनपूजयेत् अष्टुतंजह्म
त्तंश्रीकुसुमेव्रजहत्तजैः महाकविर्महाप्राज्ञोभवेत्तं
श्रीनमःशयः मालतीकुसुमेहृत्वावाकसिद्धिमत्तलाल
भेत् तगौरैःलीरसिक्तैश्चहोमात्सर्वजन्ताव्रजेत् वकुल
प्रसवैर्होमास्त्रियमाप्नोति ईशिता भक्ष्यभोज्यादिहोमेन
समृद्धिमत्तलालभेत् केवलं वृत्तहोमेनव्रजतेजःप्रजा
यते श्रीफलस्पदलैर्हृत्वारज्यमाप्नोत्ययत्नतः तत्फ

गो.
ते.
३०

७०
लैर्मंत्रसिद्धिः स्याद्दूर्वाभिगणुषेहनेत् तर्पणेपूर्वविहि
तेकृतासर्वप्रसादयेत् दशाक्षरोदितेसर्वप्रयोगमनुना
चरेत् इति श्रीगौतमीयेषु उविशोऽध्यायः अथापरेप्र
वक्ष्यामिमेवंसर्वाथसाधने कृत्स्नित्युत्तरंमेवंमध्यस्थ
कामबीजयोः सद्यःफलप्रदंमेवंकथितंभक्तितत्त्वव श्र
स्यावधानतःशक्रःसुरेशत्वमवाप्तवान् ऋषिर्ब्रह्मास्यमे
वसगायत्रीच्छन्दैरिते देवताजगतामादिर्भुनिभिःकृत्स्
नैरितः दीर्घषट्केनकामेनषडंगविधिनाचरेत् एवमेव
विधिंकृतामेवंध्यायेदद्याच्युते कलायकुसुमप्रणामेदुत
हेमनिभंभुवापारिजातवनेरत्नसिंहासनोपरिस्थितं
देहोत्पत्त्यप्रभाभिश्चभासयेंतेदिगंतरं शिशुवेशधरेदेवं
वासदेवंजगत्सयं नातालंकारसुभगंगोपीभिःपरिवी
लितं कल्पवृक्षविनिष्कान्तेरत्नौघैःपरिसिंचितं तारहारा
वलीरम्प्योताम्वरयुगावृते चतुर्लतेजपेत्मेवंव्रतस्थः
साधकोत्तमः दशांशजहृयादेतश्चाफलैःसर्वसिद्धये श्र
ष्टुच्छदासुजेदेवमावाप्तपरिपूजयेत् श्रष्टुषट्कावृतेवा
नेपूजयेद्दिग्धीश्वरान् तदस्नाण्णपिवांतेचसपथ्येषास
मीरिता नवनीतासमेहृत्वाश्रियमाप्नोत्यतिद्वितामश्री
फलायुतेहोमेनराग्यामिर्मंत्रिणोभवेत् धाम्यसमे
जरीहृत्वाधनवान्जायतेऽचिरात् अन्नवान्पुष्ट
होमेनसुतहोमास्त्रियैलभेत् :: :: ::
:: :: :: :: :: :: :: :: :: ::

यः एनेभजते मे श्रीजपहोमादितत्परः सतुसम्पदप्रि
येलब्धादेहानेतत्पदेवजेत् ॥ त्रुमणि मणोव
त्येमेवराजंसुउल्लभे यज्ञज्ञानान्नयः सर्वभृगुस्त्रेलो
कदर्शिनः चतुर्वर्णस्य मेवस्यकामाधोवर्तिणयोगतः श्र
येणित्वा मणिः प्रोक्तस्त्रेलोकदर्शनत्तमः नारदोः स्यञ्ज
षिः प्रोक्तो विराट्छन्द उदाहृते श्रीकृष्णोदेवतावास
मुनिभिः परिकीर्तितः षड्दीर्घपुक्तकामेनवीजेनाग
क्रियामता मेवसंपुटिते कृत्वा वर्णन्यासेपुटिते कृत्वा
वर्णन्यासे तथाचरेत् दशतत्ततोत्पस्य करोगन्यासमे
ततः हृत्वावनगतं ध्यायेत् कल्पकोट्यानमध्वगं दोला
यमाने गोपीभिः सवर्णदोलिकागते सूर्यापुतसमाभा
सेलसत्सकरकुण्डले नानारत्नपरिभ्राजत्रानालका
रमणिते पंचवर्षावधिवाले कुंतलोत्प्लासिसन्मुखे
हसतोदारकोत्पाचभासयते दिगंतरे इति ध्यात्वा चत
स्रलेजपेत्तनुशिखामणिं तदृशं शानजुह्यात्पला
शौर्यवामुजेः श्रुगेद्वज्राहृतीभिः स्त्रीभिः पूजनमीरि
तव्रह्महृत्तोत्पुस्रमेहं मेदपुतमादरात् त्रिकालज्ञो
भवेत्तन्मन्त्रीनवनीतहृतादपि श्रीफलस्यफलैर्होमा
दाज्यप्राप्तिायकंदकं ललीपुष्पं हृतान्मन्त्रीचैवल्लसी
मवामुयात् मूलत्रिकोणमधेत्यग्नीरूपे विचिन्तय
न् ललज्जापान्मनोरस्यत्रिकालज्ञो भवेद्भुवं करस्याम
लकन्यायाद्विम्बहृतेवपश्यति हृदि स्थितं जपानाचस

गो-
ने-
७१

र्वपश्यतिबुद्ध्या रविदारेः सत्यमूलेशानमष्टोत्तरं जपे
त् एवंच नियतं कृत्वा श्रियतेनापस्तुतः वसस्तत्रल
तजपात्सर्वलो जायतेः विरात् इति श्रीगौतमीये सप्तविं
शतितमोऽध्यायः गौतम उवाच एकान्तरं मनुवरं
विस्त्रैलोक्यमोहनं श्रवणायदियोग्योऽस्मिन्नेव हित
तत्त्वतः नारद उवाच समस्तकृत्स्नमंत्राणां मुदी
पनकरं परं केवलेतत्प्रयत्नेन कथयामि मुने शृणु
कामांतरं धरासंस्थं शान्तिविन्दुविभूषितं त्रैलोक्यमोहनं
विस्त्रैकथितं तव यत्नतः श्रानन्दनारदश्चास्य ऋषिच्छले
विशुद्धिं त्रैलोक्यमोहनः प्रोक्तो देवता विस्तरय्यः सर्व
शुक्लसंमेषु मेघोऽयं मेघनायकः सृष्टिस्थितिदशतमे
मातृकामनुसंपुटोऽष्टदीर्घभाजावीजेन न्यासं करोग्यो
रपि मूर्द्धिणभाले हृदि गुह्ये पादयोश्च यथाक्रमं पंचवा
णस्य वीजानि न्यस्य ध्यायेदथाशुतं शान्तौरेफसमायुक्तौ
अनेत शान्तिभूषितौ विन्दुनादसमायुक्तौ वीजौ त्रैलो
क्यमोहनौ कामवीजंततः पञ्चजलधरासमन्वितं पं
चनस्वरसंयुक्तं विन्दुनादसमन्वितं वीजात्येतानि चो
ते च चन्द्रः सर्गसमन्वितः शोधनमोहनसन्दीपन
तापनात्मा दनादय नानामनुरूपफलदानं पवारणमनुर
प्यसौ भंगविदुमसंकाशसर्वतेजोमयवपुः किरीटिनेकु
ण्डलिने केयूरवलयावितं मुक्तालीरत्नसमन्वितलाकोटि
युगावितं नानालंकारसभगोपीताम्वरयुगावृतम्

गरुडोपरिसम्बधरत्नपेकजमध्यगम् उत्तमहेम
संकाशोलंसीरामारुसंस्थिता सर्वालंकारसुभगा
सुक्लवासयुगान्विता सकामालीलयादेवमोदये
तीपुनःपुनः शोखचक्रगदापद्मपाशाकुशधनुः
शरान् धारयंतं जगन्नाथं रत्नपद्मारुणेतणं ल
ंसीपद्मकरां वामेदक्षिणालिंगितेपतिं संस्थितां वि
नयेत्तं श्रीमोहिनीविस्मयमातरं पवंधाताजगन्नाथं
विंशत्यक्षरपीठके समावासाय जेतं श्रीउपचारैरेश
वतः आसक्रमणविधिवदगन्धपुष्पादिभिर्यजेत्
लंसीलक्ष्मणमतः पूज्याश्रीवैजैनविधानवित् को
स्तुभंगलक्ष्मणेशचकिरीटकुण्डलद्वयं श्रीवत्सवंतः
देशचवनमालागलापरि सर्वतैजामयायेति कि
रीटाय नमः-इत्यथ नाममंत्रेण विधिवत् कोस्तुभा
दीन् समर्चयेत् लयांगमेवमभ्यर्च्य भोगांग-मण्य
जयेत् पद्मात्ममये संपूज्य कुर्वेत्स्तुतिमादरात् के
शेषेषु च उगानिकोणमप्येव दत्तच घृणादिदलमू
ले च वाणानि पुरतो विभोः पुर-आदिदलाग्रेषु प्रद
क्षिण क्रमादयजेत् लंसी सरस्वती चैव रतिं प्रीतिम
नेतरं कीर्ति-कांति-तुष्टि-पुष्टि-सुखास्वादि कारय
तः वहिरिन्द्रादयः पूर्वास्तदस्त्राणि चतुर्द्विः पंचयः
पूजयेत्तं श्रीभक्त्या श्रीपुरुषोत्तमं करप्रवेताः सर्वा
यास्तु संते तत्पदं जेतु रविलक्ष्मणे पत्न्यै जह्या

गो-
ते-
७२

नदशाशतः अमृतत्रयसिक्तेन पायसेन विधानवित्
अथवारविसहस्रं नृहेन तावच्चतुर्षां रक्तपमायुते
हृत्त्रैलोक्यवशमानयेत् केवलं हृतहोमेन जीवे
दुर्घशते सखी पलाशालक्षहोमेन भवेत् वाकपतिस
त्रिभः व्रतस्थः कोटिजपिन केवलं लभते भुवे दशा
ष्टादशवर्णात्कर्मवानेन साथयेत् अनेन सदृशमे
त्रः कृत्स्नमेव विद्यते असौ समस्तमेवाणं जीवने कथि
तमुने निर्विघ्नयेत् च मेव शक्तिहीनाश्च कुठिताः अ
रिपक्षस्थिता ये च केवला वर्णरूपिणः एतदाद्येन म
मेन जीवन्ति च पुनर्जित्वा रूषीकेशपदं देः न न मोक्षः
कामपूर्वकः अष्टाक्षरमनुः प्रोक्तः समस्तपुरुषार्थदः
अविच्छेदो देवतानि पूजाप्रयोगकर्म च एकाक्षरवि
सवत् सर्वकुर्यात् सर्वार्थसिद्धये त्रैलोक्यमोहनेन
काविमहेतुदनेन तरे कामदेवाय धीमहितत्रो विस्रः
प्रचोदयात् कथिता विस्रगायत्री समस्तजनैरेजिनी
कामादिजपमात्रेण त्रैलोक्यवशकारिणी सर्वपापप्र
शमनी सर्वापत्परिमोचनी मंत्रसिद्धिकरी पुंसां प्राय
श्चितविशोधनी इति श्रीगोतमीयेऽष्टाविंशोऽध्यायः
अथापरे मंत्रवरे वक्ष्ये सर्वसमृद्धिदं यमुपास्य
सुराणां तपालकोऽभूच्छतक्रतुः सद्यः शौरच्छातजो
तौक्रमेण सहसं पुताः शान्तिविन्दुसमारूढाः प्रोक्तवीज
चतुष्टयं जयकृत्सं द्विधा प्राक्तानि तपोने क्रीडासंशक्तं

ततः प्रमुदितचेतसे नित्यप्रियाय प्रोक्ता वै क्लृप्तेः
तेततः प्रोक्ता कामोतेदशावर्णकः वाकशक्तिः कम
लावीजैः संप्रदो मंत्रनायकः सर्वेषां क्लृप्तमंत्राणाम
यमंत्रः शिखामणिः धर्माय काममोलाणामालये स
प्रदायतः संप्रदायविहीनाये मंत्रास्ते निष्कलामताः
श्रानन्दनारदऋषिः विराट्छन्द उदीरितं श्रीकृष्णे दे
वताचास्यभक्तिमुक्तिफलप्रदः पद्मघटकेन मतिमा
नुवीजाद्येनोगकल्पने पूर्ववत्प्रासजाले हि कृत्वा क
संगशोयने ततश्च विविधप्रासमात्रकामनुसंप्रदो
ऋषिच्छन्दो देवतानि मूर्डिणमुत्तिष्ठदित्यसेत् था
येत्प्रितमति मंत्रीचराचरगुरुं हरिं तीराभो निधि
मध्यस्थकनकाचलमध्यतः थायेत्स्वर्णमंघ्रीभूमि
तन्मध्यो रत्नमण्डपे अनेकयोजनमिते विल्लीर्णवह
योजने नानारत्नमयसुभमुत्कादामविराजिते ल
सत्फेणमंघेर्वस्त्रे अन्दातपविचित्रिते हेमकारण
चाकीर्णपंकजोत्पलशालिभिः मण्डिते दीर्घिका
शोभे महावाटीपरिस्कृते स्वर्णप्राकारविक्रते रत्नतो
रणवित्रिते तत्र रत्नासने रम्ये संस्थिते परमेश्वरं रु
क्मिणीभीष्मकसुते पार्श्वे धृतवामरे नानालंकार
सुभगो वीरिते पर्यामुदा कालिन्दोऋत्ततनये पृष्ठतो
धृतवर्हके महामेघप्रभं श्यामपद्मपत्रारुणे तण पी
ताम्बरलसञ्जीवन्सकोलभास्विते नानालंका

गो.
ने.
३३

सुभगंतारहारविगजितं दीप्तरत्नकिरीटं च स्फुरन्म
करकुण्डलं गोरोचनालङ्कासतिलकं नीलकुंतलं
नारदाद्यैर्मृत्तिगणैराहृतं स्निग्धलोकेनैः हृष्टपुष्टज
नाकीर्णैर्नगरैर्वह्विस्तरैः सौधैर्गृहैः समुत्कीर्णप
ताकैः परिमण्डितैः ब्रह्मतत्रियविदं शूद्रैराकीर्णैरथ
पुंक्तिभिः रथपुंक्तिहीनपुंक्तिः सर्वत्र परिमण्डितैः ब्रह्म
तत्रियविदं शूद्रभवनैः पर्वतोपमैः कामिनीभिः सम
व्याभिः सर्वत्र परिमण्डितैः नानाविविधविशेषैश्च मण्डिता
भिः समलितैः एवं धाता मुनिश्चेष्टुल्लसत्मेकं जपेत्सु
वेलेः फलैस्त्रिमयैः कृत्वा ह्येतदनेतरं तर्पयेत्तदृशां
शोभनं त्रयोविप्रसुखकान् रत्नाभिषेकागोपालपीठदेवं
प्रहजयेत् षडंगान् त्रिकाक्षैस्तमहिषीः पत्रगाः यजेत् रु
क्मिण्यश्वा महारत्नभूषिताः प्रकृतयः शुभाः तद्वहिरिद
वज्राद्याजापयिषाः सवाहनाः एवमभ्यर्चने कृत्वा सिध
मंत्रोद्दिजोत्तमः प्रयोगान् साधयेद्यस्तु कर्त्ता कर्त्ता च सर्व
तः श्रीपुष्पेर्लक्ष्मणाहोमाद्भूमिपुरन्दरः पालाशैर्लक्ष्म
होमेन वागीशसमतां व्रजेत् ह्यपरिक्लृप्तसुमेज्जगद्व
जनकारकः केन लेह्यत होमेन जीवेद्वर्षशतं सुखी अत्र
होमेन धनवान्पुमान् दुग्धहोमतः कारस्करफलेहो
माच्छतः शूचाटयेत्तत्तणात् मरीचहोमात्सतिमान्मार
येद्विपुमात्मनः पुण्डरीकायुतं ह्युत्तममुच्यते सर्वपातकैः
श्रुत्व तमात्रहोमेन राजैश्चर्यमवाप्नुयात् आत्मानं कंसम

धनेरिपुंर्कसात्मकेस्मरन् दक्षिणाभिमुखोभूत्वादश
 साहस्रजापतः कुडाशयस्तथामेत्रीमलिनोमारयेदि
 पुं अथ मृतासनेनितंशक्रवेवस्ततातिथिः अथ मंत्रा
 नतत्कश्चिन्नास्तेवभुवनत्रये नशास्तेमारणकर्मसंय
 तः स्यादेतेमेतोन्नतन् ब्रह्मास्मादायशाशाकादौ
 नमश्चरेत् यदि कुर्यात्प्रमादेन पशुस्थानेषु संभवेत्
 यदि कुर्यात्प्रमादेन पशुस्थानेषु संभवेत् पापिनेहे
 कायापिशादाय जनतापिने आत्माविते गरुतेव कलश
 द्वापहारिणे अभिचारेणाभिवरेत् दादोषोर्न लिप्यते
 उष्टानादमर्नशास्तेकश्चित्तत्रयिगोतम अजः स्वयं प्र
 जायेते तत्पथानां विनिग्रहे ललमेकं जपेत्मेवं प्राय
 क्षिताय देशिकः तेन पापैर्विमुक्तोऽसौ भवेत् कल्पा
 ण संयुतः साध्यं संकल्पकृत्पावसाधकं भोक्तुमिच्छति
 तेनात्मानं सदा रक्षेत् तत्कर्मना तेन देशिकः मृतं ज्ञेयं वा
 प्रजपेत्सत्रादौ गुरुवक्त्रतः सर्वत्र कर्मसु सदा गुरवेव
 द्विकारं गुरोर्नुत्तामादाय सर्वकर्मणि साधयेत्
 त्रिगोतमीयेवन त्रिंशोऽध्यायः ॥ अथ मृताप्रव
 त्यमिमं वेश्मी पुरुषोत्तमं यज्जानात्साधकवरो भोग
 मुत्पेयाश्च भाजने समस्तसिद्धिं संयुक्तौ जीवन्मुक्तौ मही
 चरेत् देहांते केवलं धामयाति तत्परमं पदे सर्वेषु क
 ल्पमंत्रेषु श्रेष्ठः श्रीपुरुषोत्तमः भुक्तिमुक्तिकरः सात्ता
 स्मरणो देवैवेन्द्रेणा प्रणवेमारवीजं चरमांतेन म-इत्यथ

गो.
ते.
७४

७५
पुरुषोत्तमपदं वोक्ता तथा प्रहतरूपितः ततो लक्ष्मी
निवासो ते सकलो ते जगत्तथा लोभोति पदं वोक्ता स
माहितमना भवेत् सर्वसौहृदयो पेता विदारणपदं त
था उक्ता तत्तस्मिन् भुवनमदोत्मादकरं तथा सुरासुराते
मनुजसहस्रीजनवल्लभा मनसितापयद्वन्द्वदीपयद्वि
तयेततः शोषायद्वितयेभूयो मारयद्वितये परं स्तम्भ
यद्वितये पञ्चात्मो हयद्वितये पुनः शवयद्वितये पञ्चा
त्त्वङ्गेन तदनंतरं सर्ववाणेष्णिभिर्गुणैः शोनेति
पदं ततः कटहयो ते चोक्तेन ता उयद्वितये पुनः
तरुशब्दहयमणो के किं तिष्ठसि पदं पुनः तावत्तथा
वत्पदं स्याते समाहितमनेतरं ततो मे सिद्धिगभाष
भवत्ते च ठहये जैमिनिर्मै निराख्यातस्तुदश्चामि
तमीरिते समस्तजगतामादिदेवता पुरुषोत्तमः पु
रुषोत्तमशब्दो ते वदेत्त्रिभुवने पुनः मदोत्मादकरं ते
हृदयं सकलं ततः जगत्लोभाणशब्दो ते लक्ष्मीद
यितुं ह्यशिवः मन्मथोत्तमसंयुक्तमंगजे कामदायि
नी ह्यशिवोपरमोपेतसुभगात्तरसंयुते सर्वसौभा
ग्यकरं ह्येकवचं परिकीर्तितं मनोसिद्धयुगमातेदार
यद्वितये च मे वशमानय ह्येनेत्रं ताराभ्यां घटनमोऽ
ल्लिकाः श्रेयमंशः समुद्रिष्टानेत्रं तास्तत्रेवेदिभिः त्रै
लोकामोहनो ते च ह्येकेशपदं ततः पञ्चादप्रति
रूपादिमन्मथानंतरं पुनः :: :: ।

सर्वादिस्वीपदेचोक्ताहृदयाकर्षणेनतः आगच्छाग
च्छमेत्रोऽयं ताराद्येन समन्वितं अनेन मनुना कृताया
पकस्य च वाह्येषु अष्टविधानि मंत्राणि मेतैः सार्द्धमिवि
तयेत् तारागो निधिमध्यस्थे निरंतरं सरदुमे उद्य
दकेन्दुकिरणं हरीकृतमनोहरं देवसमा लोकत्वं
त्यहर्हिवह्नेकदम्बकं उत्फल्लकुसुमाभादप्रहृष्टादे
गसंकुले कूजत्कोकिलसेचनवाचालितदिंगत
रेनानाकुसुमसौरभ्यवाहिगन्धवहोचिते कल्पव
ल्लीनिकुंजेषु क्रीडत्सिद्धकदम्बकं देवगन्धर्वनारी
भिर्गीयेतीभिरलंकृतं अनेकदीर्घिकापुष्पैः उद्याने स
महाद्वते तस्य मध्ये मणिर्मये मण्डपे तोरणं चिते ऋ
तुभिः षडभिरनिशंसेवितस्य महोजसः सरदुमस्य मू
लस्थे महोसिंहासने शुभे रत्नारविन्दमध्यस्थं गरुडो
परिसंस्थितं ध्यायेद्दल्लभया सार्द्धं जगन्नाथं जगन्म
ये देवश्रीपुरुषोत्तमं कमलयात्रां कस्यया एकजं वि
भ्रमापरिणतमखुजरूचातस्या निरुडेत्तं ध्यायेच्च
तसि शोखपद्ममुषलांश्चापारिवर्तुगान् गदो हस्तैरेक
शमुद्वहेत्तमरुणं सगरविन्दाननं एवं ध्यात्वा श्रियः
कोते मने ललतचतुष्टये जपेद्दृशी विधाया यत्राणम
डेन्दुसन्निभं नृहया देसवेव ह्ये पुष्पेर्जाती समुद्रवैः
पुष्पैर्यवैश्चक्रमुखिब्राह्मणानपि भोजयेत् अर्चयि
ष्यन् जगन्नाथं गायत्वा परिशोधितं आत्मानं यागव

मो-
ते-
१५

स्तूत्रियागभूमिचदेशिकः त्रैलोक्यमोहनायेतिवि
महेपदमीरयेत् समायधीमहि पश्चात्तत्रो विस्रः प्र
चोदयात् गायत्रीयासमाख्याता वैस्ववी सर्व सिद्धिदा
प्राक्प्रोक्तवैस्ववेपीठे कल्पयेदासनंततः पतिराजा
यवद्वन्द्वमस्यमेवः प्रकीर्तितः संकल्पितायां मूलेन
मूर्तो देवमनस्यधीः आवासमनुनामं त्रीव्यापकेन स
मर्चयेत् भृगुर्वीतपुते सेतुवीजे देव्याः प्रकीर्तितं क
र्णिकायां ये जेदादौ विधानेनांगदेवताः दलमूलेषु
सृजयेत्स्वस्यायाभूतवामराः मुक्ताहारलसतकांतप
योधरभरालसाः जवाकुसुमसंकाशामदविभ्रमम
थराः ह्रस्वत्रयस्त्रीवसंगरहितस्वरशोभिते देवी वी
जे क्रमादासां मेवमाहर्मनीषिणः दलां प्रेष्यजेच्छे
विशोर्गे वक्रमसिं गदो अंकुशमुषलेपाशमेतामसा
णि शोर्गिणः स्वमुद्राभिः स्वममुभिः कथ्येते मनवः क
मात् आघोजलचरायां ते ठहये मुनिरीरितः शोर्गी
यशः शवायां ते स्वाहांते परमामनुः सुदर्शनमहाव
के जायां ते स्यादहहये सर्वउष्टानततः पश्चात् कुरु
च्छिभिः पुंगेष्टक विदारयपदद्वन्द्वे परमेशानग्रसग्रसम
तयत्रासद्वयद्वन्द्वप्रत्येकरत्नफटद्वये चक्रायनमरतेष
तृतीयो मेव ईरितः एवंगतीत्यापदांते स्यात्प्रत्येकम
स्वफटद्वये चक्रायनमरते स्याद्वितीयो मनुरीरितः ए
वंगतीत्यापदांते छिभिः पुंगेष्टक चतुर्थो मनुः
प्रोक्तः कोमोदकीमरामते सर्वो संगतकपदं प्रसीदपुगवर्मफट

स्वाहातोऽयं मनुः प्रोक्तः सद्भिः को मोदकी परः श्रेष्ठः
नेकद्वयं येषां यं मनुरीरितः सत्त्वर्तकाले मूषला
पाथ्ययद्वितयं पुनः हृफट्टिठो तो मंत्रोऽयं सत्त्वमः परि
कीर्तितः पाशवद्वयं येषां कर्षणपदद्वयं वह्निजा
यावधिः सद्भिः श्रेष्ठो मनुरीरितः लोकेशान् पूजयेत्
पश्चाद्वस्त्राद्यैरायुधैः सह इत्यमभ्यर्चयेत् त्रिसंयथावत्
पुरुषोत्तमं प्राप्नोति महतीं लंसी सौभाग्यमतलं यशः
प्राप्नुयाद् योग्यमन्यानि मनोऽभीष्टानि विन्दति हयारिकुस
भेदे वमर्चयित्वा मथाविधि शशिप्रसन्नैर्ज्जह्यादष्टौ
नरसहस्रकं मासमात्रेण वशागास्तस्य सः सकलान्
पाः हृत्वा विल्वफलैः पत्रैः श्रियं विन्देदनिन्दितं प्रफले
ररुनाभोजैस्तमिव लभते नरः हृत्वा शोतिमतीतैले
सहस्रं वसुसज्जकं सभगा जायते सम्पत् सर्वेषां नात्र
संशयः विधानेनामुना मंत्री महारागात् प्रमुच्यते अ
श्वत्थसमिधा होमः पराकृतयना परः श्रान्ता कृडवा
होमेन मुच्यते मृत्युतो भयात् यस्य नाम पुत्रं मंत्रं जपे
दयुतं सत्त्वया स भवेदासवत्तस्य नात्र कार्या विचारणा
वह्ना किमिहोक्तं न मनुना साधकोत्तमः साधयेत् स
कलान् कामान् सात्ता द्विस्तु शिवा परान् अथ मंत्रं प्रव
क्ष्यामि दृष्ट्वा दृष्ट्वा फलप्रदं पूर्वोत्तरं भुवं भीमासूत्रं नवनवे
मसेत् जायते तत्र कोष्ठे च तस्य द्विप्रभेदतः ईशाना
दाहं संयावदात्तसाक्षात्पुकारागं विलिखेत् मंत्रवर्णानि

गो.
ने.
७६

अनुष्टुभभवानिव येवमेतत्समाख्याते सर्वतोभद्र
संज्ञकम् सर्वरोगप्रमथने समस्तपुरुषार्थदम् लिलि
ने भूर्जपत्रादौ येवमेतद्व्याविधि विधुते वाहुनानि
सर्वकामफलप्रदं फलकैवादिरेकल्लमेगवोगोष्ठुनि
वशिते रत्नकचौरमारीचसवतसांतागवोहिते सौरगो
गगोतीररुत्तमात्तसमात्तरगोनामोगगणोनागोपत्तग
लय इत्येव येतत्तच कथिते तव सवत् केवलतत्प्रय
त्नेन किमप्यतश्चोत्तमर्हसि इति श्रीगोतमीयेत्रीशेः
ध्यायः गोतम उवाच सर्वज्ञ सर्वतत्तज्ञ सर्वतत्तार्थप्र
रग स्वायम्भुवेन मस्तभ्यं कृपा कुरु कृपा कर तव नावि
दितं किं चित्तैलाके सवराचरे उदात्ती कथय ब्रह्मन्
मंत्रसिद्धेस्तुलतणं सिद्धुपायं कतिविधं कथय स्वातुक
मया नारद उवाच मे नारथानाम क्लेशं सिद्धे रुतम
कारणं मस्तुतां हरणं तद्देवता दर्शने तथा प्रयोगि
ना क्लेशसिद्धिः सिद्धेस्तुलतणं परं परकाय प्रवेशं च पुर
प्रवेशं न तथा उदात्तक्रमेणैवं हि चराचरे भुरगतिः
खिचरीमेलने चैव तत्तकथा श्रवणादिकं भूर्जिहाणि
च वत्पामिवाधमस्य चलतणं स्वातिर्वाहन भूषादिलो
भः सचिरजीवने नृपाणां तद्गणानां च वशीकरणमु
तमं सर्वत्र सर्वलोकेषु च मत्कारकरं सुखीरोगाय
हरणं दृष्ट्या विषादहरणं तथा पाणिभेदलभते मंत्रीच
तर्विधं प्रयत्नतः चैरात्मेव मुमुक्षुत्वात्तामिता सर्ववशता

श्रृंगयोगाभ्यसनेभोगेच्छापरिवर्तने सर्वभूतेष्व
नुकम्पासर्वज्ञादिगुणोदयः इत्यादिगुणसम्पत्तिः मथ
सिद्धेस्तुलनां व्यातिर्भूषणवाहादिलभः सुचिरजी
वने तृपाणामेगनानां च वातसत्यलोकवश्यता मूढै
ष्वर्थं धनित्वे च पुत्रदारादिसम्पदः अधमाः सिद्धयः प्रा
क्तामेत्री प्रथमभूमिकाः सिद्धमेत्रस्तयः साक्षात्सशिवो
नात्र संशयः सिद्धस्तुलनामित्युक्तं तदुपायमिहोच्यते
पितृमातृविशुद्धाये शुद्धाचारानिते द्विधाः संप्रदायेनो
पदिष्टास्तेषां सिद्धिर्दुर्लभा भवेत् मलिनामलसंछन्नाः
पापिनस्तुलनाशयाः देवार्चनादिविशुद्धा गुरवे शठ
वृत्तयः तेषां कृतस्तेन सिध्यन्ति मंत्रजपहृत्वादिभिः
ये मंत्रामलसंछन्ना केवलावर्णरूपिणः निजीर्वाः सत
हीना ये कुंठिताश्चतिरस्कृताः श्रिपते स्थिता ये च पा
पादिगणसंयुताः ये मंत्राश्च विधिप्राप्ता ये च सिद्धा तव
र्जिताः इत्यादि दोषदृष्टाश्च सिद्धिदानाल्पयोगतः पशुभा
वे स्थिता मंत्राः केवलावर्णरूपिणः सौषुम्नधस्तु चरिताः
प्रभुत्वे प्राप्नुवन्ते तेष्वपि चरमेऽप्यप्येतदुपायं तद्वानय
संस्कारादयः कल्याणैरेन मंत्रस्य सिद्धयः स्वल्पयोगेन वि
धिवत्ताश्च वक्ष्यामि तत्त्वतः जनने जीवने पश्चात्ताडने वा
ने तथा अष्टाभिषेको विमलीकरणायने पुनः तर्प
णं दीपने गोमिदंशोता मंत्रसंस्क्रियाः स्वर्णादिपात्रे संलि
ख्यमात्स्वकायेऽमुत्तमं काश्मीरचन्दनेनाथभस्मना वाथ

मो.
ते.
७७

सब्रत काशमीरेशाकि संस्कारे च तदने वैस्त्रवे मनो शैवेभ
स्मसमाख्याते मातृकाये त्रलेखने मंत्राणां मातृकासंख्या
उदासीजनने स्मृतं यत्किंक्रमेण विधिना मुनिभिस्तत्रति
अथैः प्रणवांतरितान् कृता मंत्रवर्णान् जपेत्सुधीः प्र
त्येकं शतवारं तज्जीवने तदुदाहृतं मंत्रवर्णान् समालि
ख्यता उपेक्ष्य तन्मा म्भसा प्रत्येकं वायुबीजेन पूर्ववत्ताडने
मते भस्मना कुसुमेनाथ च तदनेनाथ वा पुनः शैवादिनां
उभेदेनैवां कुरुद्वयत्रये शुभं विलिख्य मंत्रपिण्डं तत्र प्रसूतेः
करवीरजैः तन्मंत्रवर्णं सख्या कैर्हत्या द्वे फेण बोधने त
जन्मोक्ता कविधिना शुभिषेकः प्रकीर्तितः शुश्रूष्य पल्ल
वैः सिंचे केशी मंत्राणां सख्याया सविममनसा मंत्रं सुषु
म्ना मूलमध्यतः शोतिर्मंत्रेण विधिवद्देह्य नलत्रयं पतिः
तारं व्यामात्रिमरुपुग्दशीते पतिर्मनुर्मतः मार्जने कु
शतोयेन पुष्पतोयेन वा तथा तेन मंत्रेण विधिवदाप्याय
न विधिः स्मृतः दीपयेत् सर्वमंत्राणां योगतस्मात्तव काम
योः दीप्यमाने च मंत्रे च गोपयेत् सर्वसिद्धिदं अपुत्राश
क्तिर्नैवेषु वैस्त्रवे चेतु मज्जलेः शैवे ह्यनेन उच्यते तर्प
णं सम्यगीरिते एते च कथितास्तु भद्रं शैता मंत्रं संस्क्रि
याः यान् कृत्वा सम्यदायेन मंत्री वां क्षितमश्नुते ॥
अथामृतं संप्रवक्ष्यामि मंत्राणां सिद्धिलक्षणं य
त्कृत्वा मनुवित् सम्यक् शुद्धिमाप्नोत्यपत्नतः निर्वी
र्या मनवो ये च ते सुवीजानियोजयेत् :: ::

कामेवाविष्ववीजंवाजपेनातसिडिदोमनुः अथाम
तसंप्रवक्ष्यामिसिडुपायेमुनेष्टए स्थानस्यावरदा
मंत्राध्यानस्याश्वफलेप्रदाः स्थानध्यानविहीनायेको
दिजापात्फलंनहि अथातोऽतत्प्रवक्ष्यामिमंत्रसिडि
स्तुलक्षणं मातृकापुटितं कृत्वा स्वमंत्रप्रजपेत्सुधीः
वर्णग्रंथात्प्रवक्ष्यामिह्यारलक्षं समाप्यते निश्चितं मंत्र
सिडिः स्यादित्युक्तं तंत्रवेदिभिः अथ संतेपतो वक्ष्ये
रश्मिरणमुत्तमं चन्द्रसूर्यग्रहे चैव शुचिः पूर्वमुपोषि
तः नद्यो समुद्रगामित्यानाभिमात्रजले स्थितः आसा
वधिविभोक्ता तेजपेक्षेत्रं समाहितः होमयेत्तदंशो
नतदंशो नतर्पणं अभिसिंवेदंशो नतदंशो विप्र
भोजनं इत्येवंपंचकृतेन सिडिमंत्रो भवेत्त्रयः अथ वाम
दिशि देशे च गुरुं संचिन्तयामयतः पूर्वाये निवसेत्तं
त्रीमंत्रोक्तं जपमाचरेत् अनेतरं दंशो न क्रमादोमा
दिके चरेत् एवं कृत्वा सिडिमंत्रो भवेत्तं त्रीनचात्पथा
गुरुसंतोषमात्रेण सिडिः स्यादपवर्गदानाजतः सि
ध्यते मंत्री जाह्नतश्च कदाचन नापूजितश्च विधिवत्त्रा
तर्पितो नाभोजितः पंचततमते मंत्रे कालसंख्यान
विद्यते कृते चोक्तजपात् सिडिसेतायां द्विगुणो जपः
द्वापरे त्रिगुणा चैव कलौ संख्याचतुर्गुणा कलसंत्रे
ण देवर्षयुगसंख्यानविद्यते जपेहामतर्पणयोः सि
ध्यते कृतसंख्या सिडिमंत्रतयानात्रयुगसेवापरिश्र

मो.
ने.
७६

७४

मः इति श्रीगौतमीये एकत्रिंशोऽध्यायः अथापरं
प्रवक्ष्यामि सिद्धुपायं महादूतं येन सिद्धेन मनुवित्
सृष्टिस्थितं तत्कारकः तत्तत्कर्मामुत्तरूपेण तत्तदयो
गप्रयोजयेत् अथ नादिप्रभेदश्च मंत्राणां वक्ष्यतेऽथुना
ग्रथितं संप्रुटं प्रसूतं समस्तं विदभिर्न तथा वाक्रान्तमा
येतं गर्भस्य सर्वतो ह्यने तथा मुक्तिविदं च विदं प्र
थितं तथा इमेकादशधामेकाः प्रपुक्ताः कार्यासिद्धि
दाः साधनामार्गमेककं मंत्रोत्ते संप्रयोजितं ग्रथितं त
त्समाख्यातं वक्ष्यामि कृष्टिकरं परं मंत्रमादौ वदेत् सर्व
साध्यं संज्ञमनेतरं विपरीतं पुनश्चात्ते मंत्रं तत्संप्रुटं स
ते शान्तिपुष्टिकरं ज्ञेयं त्रैलोक्येष्वर्षदायकं अर्द्धमर्थं त
थाप्यते मंत्रे कुर्याद्विचक्षणः मध्ये चास्य भवेत्साध्यं
प्रसूतमित्यभिधीयते अभिग्रहे स्तथा मंत्रे मारणे चाट
नेषु च अभिधाने वदेत् पूर्वपश्चान्मंत्रं तथा वदेत् एत
त्समस्तमित्युक्तं शत्रुचाटनकारकं द्वौ द्वौ मंत्रास्त
रौ यत्र एकैकं साध्यवर्णकं विदभिर्न तत्संप्रोक्तं उष्ट
त्र वक्ष्यामि तान् मंत्राणां तरितं सर्वं स मंत्रातिष्ठते यदि
आक्रान्ते तद्दिजानीयात् सद्यः सर्वाण्यर्षदायकं तोभः
स्तम्भः समावृष्टा वक्ष्यामि चाटनकर्मसंस्कृतं पूर्व
वदेत् मंत्रं तेनैव तथा पुनः मध्ये चास्य
भवेत्साध्यमायेतमिति त
दिदः ॥

वि
ति
५८

प्रमोः संप्रतिपुत्कानां विद्वेषणकरं परं आदौ चोतेत
यामंत्रे दिवारं संप्रयोजयेत् साधनामसकृन्मथेग
भस्मैतत्तदोद्यते मारणोच्चाटनं वश्यप्रयुक्तं कारये
त्तृणं हेति नोसौ मथीर्गं भस्मभये च गते तथा त्रिधा
मंत्रे वेदे तत्पूर्वत्रये चोते पुनसिधा सकृत्साधंभ
वेत्साधंते विद्यात सर्वतो हते सर्वाभिवारशामनेम
हामस्तनिवारणं सर्वसौभाग्यजनने मृतानामस्त
प्रदे आदौ मंत्रे ततो नामसाधा तरमथा लिखित ए
वमेवेति धाकृत्वा भवेत्सु किं विदभिर्ते सर्वव्याधि
हरं प्रोक्तं भूतापस्मारमर्दनं एकैकं वर्णमध्यं तत्कृ
त्वा मंत्रविदभिर्ते पूर्ववत्कथिते वा स्य तस्मादांते प्रक
ल्पयेत् विदभ्यर्थिते नाममंत्रा मनुजमे सर्वकर्म
करे प्रोक्तं सर्वसूर्यफलप्रदं एवमेते प्रयोगाः सुः
सिद्धमंत्रस्य सिद्धिदाः अथापरं प्रवक्ष्यामि मे
त्रसिद्धस्तुलक्षणम् यजज्ञात्वा साधकश्चेष्टो मंत्रे सि
द्धिर्लभेद्भुवं सभ्यगनुद्धितो मंत्रो यदि सिद्धिर्न जायते
पुनस्तेनैव कर्तव्यं ततः सिद्धो भवेद्भुवं पुनरनुद्धि
तो मंत्रो यदि सिद्धिर्न जायते पुनस्तेनैव कर्तव्यं ततः
सिद्धो न संशयः पुनः सोऽनुद्धितो मंत्रो यदि सिद्धिर्न
जायते उपायास्तत्र कर्तव्याः सप्तशोकरभाषितः आ
मणोवाधने वश्यपीडने शोषपोषणे दहनोत्तेक्रमा
त्कुर्यात्ततः सिद्धो भवेद्भुवं आमणोवारुणो वीजे

गो.
ने.
७५

प्रथमं क्रमयोगतः रोचना गुरुसंमिश्रप्लाकर्षर
कुंकुमैः उशीरचन्दनाभ्यां त्रमेवं संप्रथितं लिखितं
लीराज्यमधुतोयानां मध्ये तस्मिन् लिखितं तिष्ठत् पूजना
जपनादोमादभ्रामितः सिद्धिदो भवेत् भ्रामितो यदि
सिध्येत बोधने तस्य कारयेत् अमणिकामवीजेन संप्र
दीकृत्य संजयेत् एवं रुडो भवेत् सिद्धो न चेदेतदृशी
कुरु अलकंचन्दनं कुंघूरिद्रासदनं शिलाः एतै
स्त्रमेवं मालिख्य भूर्जपत्रैः सुशोभने धार्या कंठे भ
वेत् सिद्धः पीडनं वापि कारयेत् अथ रात्ररयोगेन प
दनपरिजाप्य वै ध्यापी तदेव तातदृशोत्तररूपिणीं य
विद्यामादित्य उग्रेण लिखितं क्रम्य चाग्निं तस्याभूते
तिमेवैण होमः कार्यादिनेदिने पीडिते लज्जया विष्टः
सदा तदृशो षयेत् बालायास्तृतीयं वीजमायेतेत
स्योजयेत् गोलीरमधुना लिप्य विद्यापाणो विधारये
त् पोषितोऽयं भवेत् सिद्धो न चेत् कुर्वीत शोषणं द्वा
भ्यां च माथया वीजं धारयेत् करकंठयोः पृष्ठाविद्या
गमे धार्या वलवीर्यं समन्विता शोषितोऽपि न सिद्धि
श्चेदरुनीयोऽग्निवीजातः अग्रे येन त्ववीजेन मंत्राय
करमन्त्रं आयेत् मध्य उर्ध्वं त्रये गोदोहमकर्मणि
ब्रह्मवत्समूलेन कृत्वा दर्भमयेततः सुभेदेशे तते
मंत्रः सिद्धः स्याच्छकरोदितं इत्येवैकं चित्तं सम्यक् के
वलंतवभक्तिः एकैकं तत्कृतार्थः स्याद्दहभिः किंच

३

सुव्रतः अथापरंप्रवक्ष्यामिमंत्रौषधिमहादुतायः प्र
योगविधानेनसद्यःसिद्धोभवेद्वैवेकरवीरसमूलेन
पिष्टेनमधुपाणीना तस्मिन्नागाकृतःकंठमंत्रेसद्यः
प्रसीदति विमुक्तसर्वपापौघःकृष्णपतिवतषा
जीवन्मुक्तोभवेत्तन्मन्त्रीसत्यसत्यमयोदितं यत्रवाकुत्र
चिद्देशोगंतुकामोयथाभवेत् अथवाभूतलेमन्त्रीपाता
लेवापिकौतुकात् तत्तत्तत्तत्प्रयात्येवसर्वसिद्धीष्व
रोभवेत् इत्येवंकथितंसम्पत्कर्मत्रसिद्धेस्तुल्यत्वात् त
उपायेतदात्रस्मन्केवलंनवभाष्यतः अनेकतंत्रसं
शोक्तमनेकमुनिसम्मतं इदानीत्तपुनर्वस्मन्किंपुनः
श्रोतुमिच्छसि इतिश्रीगौतमीयेमहातंत्रेसर्वतंत्रोक्त
मेष्टाविंशोऽध्यायः ३२ समाप्तः शुभम् ॥ जम्बूमध्ये
लिखितमिदंस्तुतं सं. १५ ४४ भाद्रपदेमासि =

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।
 अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥
 अर्जुन उवाच ॥ द्रुपदमुनिप्रसादात्
 पाशान्धनुर्महाबाहून्ध्यामव्यसनेन ॥
 त्वया मेमाणाः कुतश्चिद्भवेत्फलम्
 कुरुष्वैतं वीर्यवान्द्रुपदमुनिपुत्र ॥
 श्रीकृष्ण उवाच ॥ धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे
 समवेता संजनाः सँस्मृतान्समामात ॥
 मामकापांडवौ च परिकल्पितयोद्धवाः
 कुरुष्वैनमेतत्तु युधिष्ठिर ॥

KASHMIR JAIL MADE

नं. २००

नं. ६३

